CHƯƠNG TRÌNH GIÁO LÝ THÁNH KINH

LỚP BAO ĐỒNG 3

Nihil Obstat
Hochiminhpolitano 10 ian. 2016

ARCHIEPISCOPATUS VICARIUS IUDICIALIS SAIGONENSIS

Ioanes Bùi Thái Sơn
Vicarius Iudicialis

Imprimatur potest
Hochiminhpolitano 12 ian. 2016

GIÁO HỘI CÔNG GIÁO VIỆT NAM GIÁO PHẬN THÀNH PHỐ HỒ CHÍ MINH

Paulus Bùi Văn Đọc
Archiepiscopus

Sách giáo lý được Giám mục Giáo phận phê chuẩn là bản văn chính thức của Hội Thánh, là tổng hợp căn bản trình bày các chân lý nền tảng của đức tin một cách có hệ thống trong sự tôn trọng bậc thang các chân lý và là điểm qui chiếu truyền cảm hứng cho việc dạy giáo lý.

(Hướng dẫn tổng quát việc dạy Giáo lý tại Việt Nam, số 62, của Hội Đồng Giám mục Việt Nam, Năm 2017)

Cuốn Giáo Lý này của:

Em: .....

Sinh ngày: .....

Rửa tội ngày: .....

Thêm sức ngày: .....

Con Ông: .....

Và Bà: .....

Địa chỉ: .....

Điện thoại liên lạc: .....

Thuộc Giáo khu: ..... **Giáo xứ:** .....

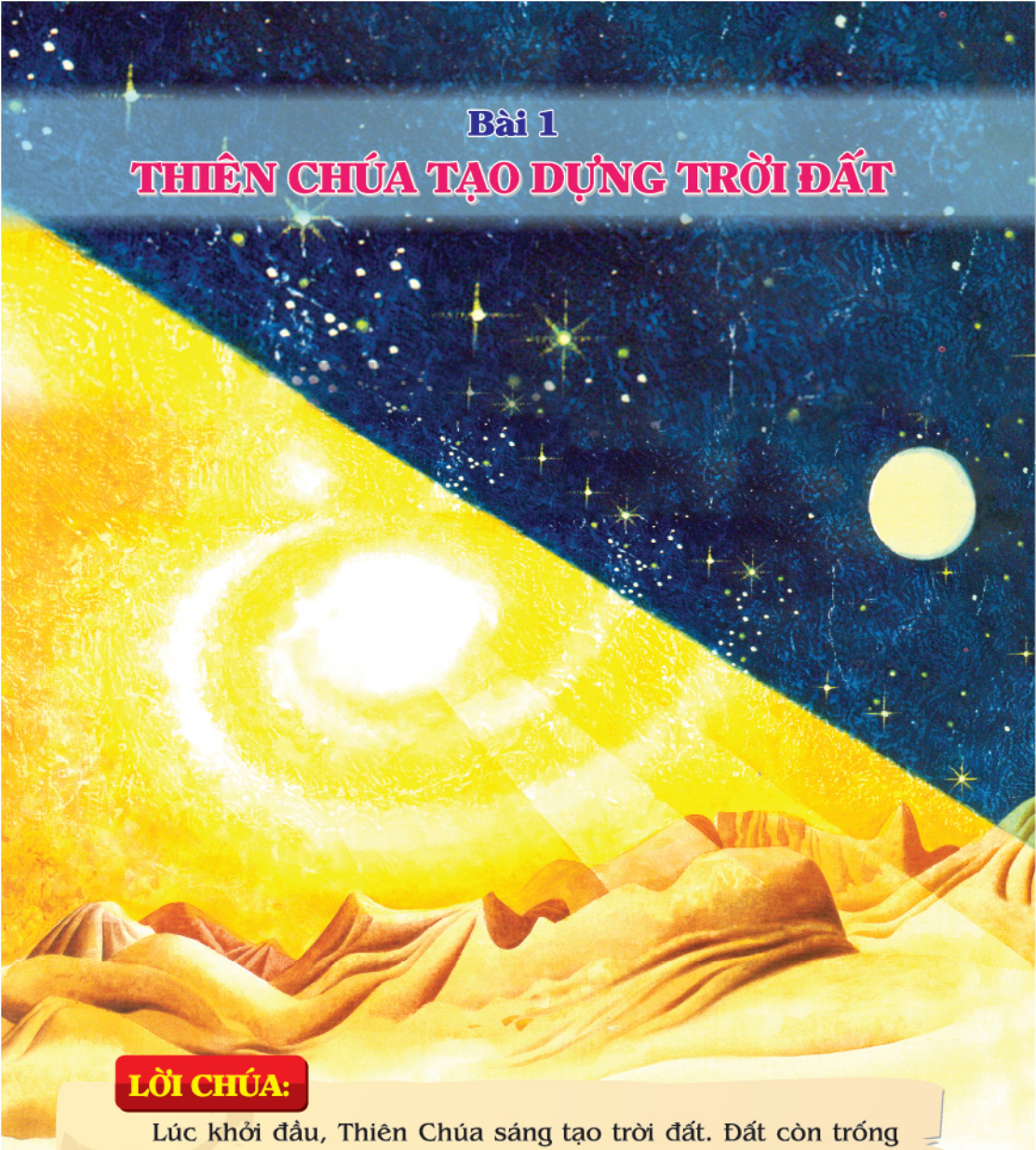

MỤC LỤC

1. Thiên Chúa tạo dựng trời đất 03
2. Thiên Chúa tạo dựng con người 08
3. Sa ngã và hình phạt 13
4. Tội lỗi và thương xót 18
5. Abraham, Cha của những kẻ tin 23
6. Các tổ phụ 29
7. Môsen và việc thành lập Israel 35
8. Hành trình trong sa mạc 40
9. Thiên Chúa thiết lập Giao ước với dân người 45
10. Giôsuê lãnh đạo dân chiếm Đất Hứa 50
11. Các Thủ lãnh 55
12. Lập nền quân chủ: Samuel và vua Saolê 61
13. Vua Đavít, tôi trung của Thiên Chúa 66
14. Vua Salomon, một sự huy hoàng đắt giá 72
15. Các Ngôn sứ, lãnh đạo tinh thần dân Chúa 77
16. Giáo lý của các Ngôn sứ 83
17. Thời ảnh hưởng Hy Lạp 88
18. Các hiền nhân tại Israel 94
19. Chúa Giêsu rao giảng Nước Trời 99
20. Hội Thánh trong chương trình cứu độ của Thiên Chúa 105

Bài 1

THIÊN CHÚA TẠO DỰNG TRỜI ĐẤT

LỜI CHÚA:

Lúc khởi đầu, Thiên Chúa sáng tạo trời đất. Đất còn trống rỗng, chưa có hình dạng, bóng tối bao trùm vực thẳm, và thần khí Thiên Chúa bay lượn trên mặt nước.

Thiên Chúa phán: "Phải có ánh sáng." Liền có ánh sáng. Thiên Chúa thấy rằng ánh sáng tốt đẹp. Thiên Chúa phân rẽ ánh sáng và bóng tối. Thiên Chúa gọi ánh sáng là "ngày", bóng tối là "đêm". Qua một buổi chiều và một buổi sáng: đó là ngày thứ nhất.

Thiên Chúa phán: "Phải có một cái vòm ở giữa khối nước, để phân rẽ nước với nước." Thiên Chúa làm ra cái vòm đó và phân rẽ nước phía dưới vòm với nước phía trên. Liền có như vậy. Thiên Chúa gọi vòm đó là "trời". Qua một buổi chiều và một buổi sáng: đó là ngày thứ hai.

Thiên Chúa phán: "Nước phía dưới trời phải tụ lại một nơi, để chỗ cạn lộ ra." Liền có như vậy. Thiên Chúa gọi chỗ cạn là "đất", khối nước tụ lại là "biển". Thiên Chúa thấy thế là tốt đẹp.

Thiên Chúa phán: "Đất phải sinh thảo mộc xanh tươi, cỏ mang hạt giống, và cây trên mặt đất có trái, ra trái tuỳ theo loại, trong có hạt giống." Liền có như vậy. Đất trổ sinh thảo mộc, cỏ mang hạt giống tuỳ theo loại, và cây ra trái, trong trái có hạt giống tuỳ theo loại. Thiên Chúa thấy thế là tốt đẹp. Qua một buổi chiều và một buổi sáng: đó là ngày thứ ba.

Thiên Chúa phán: "Phải có những vầng sáng trên vòm trời, để phân rẽ ngày với đêm, để làm dấu chỉ xác định các đại lễ, ngày và năm. Thiên Chúa làm ra hai vầng sáng lớn: vầng sáng lớn hơn để điều khiển ngày, vầng sáng nhỏ hơn để điều khiển đêm; Người cũng làm ra các ngôi sao. Thiên Chúa đặt các vầng sáng trên vòm trời để chiếu soi mặt đất, để điều khiển ngày và đêm, và để phân rẽ ánh sáng với bóng tối. Thiên Chúa thấy thế là tốt đẹp. Qua một buổi chiều và một buổi sáng: đó là ngày thứ tư.

Thiên Chúa phán: "Nước phải sinh ra đầy dẫy những sinh vật lúc nhúc, và loài chim phải bay lượn trên mặt đất, dưới vòm trời". Thiên Chúa sáng tạo các thủy quái khổng lồ, cùng mọi sinh vật vẫy vùng lúc nhúc dưới nước tuỳ theo loại, và mọi giống chim bay tuỳ theo loại. Thiên Chúa thấy thế là tốt đẹp. Thiên Chúa chúc phúc cho chúng rằng: "Hãy sinh sôi nảy nở thật nhiều, cho đầy biển; và chim phải sinh sản cho nhiều trên mặt đất". Qua một buổi chiều và một buổi sáng: đó là ngày thứ năm.

Thiên Chúa phán: "Đất phải sinh ra các sinh vật tuỳ theo loại: gia súc, loài bò sát và dã thú tuỳ theo loại". Liền có như vậy. Thiên Chúa làm ra dã thú tuỳ theo loại, gia súc tuỳ theo loại và loài bò sát dưới đất tuỳ theo loại. Thiên Chúa thấy thế là tốt đẹp.

(St 1,1-25)

BÀI HỌC:

Khi Thiên Chúa ủy thác cho các thánh ký soạn thảo những quyển sách đầu tiên của Cựu Ước, Ngài muốn ban cho dân Israel giải đáp cho những vấn đề: Ai đã làm nên thế giới này? Ai đã tạo nên con người? Tại sao lúc này con người không hạnh phúc? Thiên Chúa nói bằng chính ngôn ngữ của họ.

Sách Sáng Thế là những suy tư thần học về vũ trụ và định mệnh của con người, nhưng cách diễn tả lại lệ thuộc văn hóa của khu vực vào thời đại đó, nên việc giải thích ý nghĩa các chương này khá phức tạp và khó khăn.

Bản văn trình bày việc tạo dựng trong 6 ngày, đề cao ngày thứ bảy:

- Lấy khuôn khổ một tuần lễ để trình bày việc tạo dựng như vậy có ý lấy hoạt động của Thiên Chúa làm gương cho công việc của con người, đồng thời đề cao ngày Sabat.

- 6 ngày tạo dựng chia làm hai đợt: ba ngày đầu là "công trình phân biệt", ba ngày sau là "công trình trang trí".

Đoạn văn này là một giáo huấn về Thiên Chúa, về vạn vật, về con người:

- **Chính Thiên Chúa từ hư vô đã tạo dựng trời đất muôn vật** hữu hình và vô hình, Ngài sắp đặt trật tự cách khôn ngoan.

- Thiên Chúa tạo dựng mọi sự tốt đẹp, **Ngài tạo dựng chúng tuần tự có trước có sau**. Thiên Chúa tiếp tục chăm sóc và hướng dẫn muôn loài tiến dần đến mức hoàn hảo như Ngài muốn.

- **Con người là chóp đỉnh** của tạo thành, là hình ảnh của Thiên Chúa, nghĩa là có khả năng nhận biết và yêu mến cách tự do Đấng tạo dựng nên mình, được Thiên Chúa cho làm chủ muôn loài.

CẦU NGUYỆN:

Lạy Chúa Giêsu, xin cho con ánh sáng của Chúa, để con biết lối mà đi. Xin cho con tấm bánh của Chúa, để con có sức mà dấn bước. Xin cho con Lời của Chúa, để con vững một niềm tin. Ước gì ai gặp con cũng thấy được sự hiện diện của Chúa.

CÂU HỎI THẢO LUẬN:

1. Khi diễn tả: Thiên Chúa dựng nên vũ trụ trong 6 ngày, Thánh Kinh có ý nói lên điều gì?

2. Nói rằng: "Trình thuật tạo dựng là bản tuyên xưng đức tin của dân Chúa", bạn hiểu câu nói này thế nào?

PHONG TRÀO:

CHƯƠNG TRÌNH THĂNG TIẾN

Chương Trình Thăng Tiến Thiếu Nhi là hệ thống các Bài học (lý thuyết và thực hành), là chương trình hội họp và sinh hoạt chính thức, nhằm giúp thiếu nhi ngày càng trưởng thành về đời sống tâm linh (siêu nhiên) và đời sống nhân bản (tự nhiên). Chương Trình Thăng Tiến thực sự là cuốn cẩm nang của Huynh trưởng.

Chương Trình Thăng Tiến là kết hợp chương trình Giáo lý Thánh Kinh của địa phận với phương pháp Thiếu Nhi Thánh Thể được soạn theo cách tiệm tiến, từ dễ đến khó, từ thấp lên cao, phù hợp với tâm lý của từng lứa tuổi, tương ứng với từng ngành: Ấu (7-9 tuổi); Thiếu (10-12 tuổi); Nghĩa (13-15 tuổi) và Hiệp sĩ (16-18 tuổi), được phân phối phù hợp với các buổi học Giáo lý và họp hội trong năm.

NHÂN BẢN: LỊCH THIỆP

- Lịch thiệp là hoa thơm của đức bác ái. Lịch thiệp khác với xã giao hình thức. Lịch thiệp phát xuất từ lòng tôn trọng và quý mến tha nhân: do đó thành thực không giả dối. Người Kitô hữu lịch thiệp vì nhận ra Thiên Chúa nơi anh em. Lịch thiệp bởi thế cũng là một thái độ đức tin và một hình thức bác ái.

- Muốn được người khác coi trọng mình, cách tốt nhất là biết tôn trọng người khác. Cách cư xử tốt chẳng bao lâu sẽ trở thành thói quen và sẽ nên tính cách con người của ta. Nó gắn liền với đời sống ta, tạo nên mối thiện cảm với những người ta gặp gỡ. Quy luật cư xử tốt đầu tiên và rất quan trọng là tử tế và ân cần với mọi người.

- "Niềm vui hay lây". Có tinh thần lạc quan bạn sẽ tạo chung quanh mình một bầu khí vui tươi, đầy sức sống. Nhờ sống lạc quan bạn mới vượt qua được những điều chướng tai gai mắt xảy ra hằng ngày.

Trong giao tiếp hằng ngày, gặp nhiều người ăn ở kỳ dị, nói năng hành động chạm tự ái, người lạc quan biết tha thứ; biết cảm thông tâm trạng kẻ quấy rầy; biết gieo tình yêu nơi hiểu lầm, thù oán; biết hòa mình với mọi hạng người để thể hiện lý tưởng; biết dẫn dụ kẻ khác tranh đấu vì công ích; biết làm cho hoàn cảnh sống xã hội và tương quan giữa con người với nhau thêm màu sắc êm dịu và vui tươi.

"Có những điều người lịch thiệp không thể tranh hơn kém".

TRÒ CHƠI: **NGÔI SAO LINH ĐỘNG**

Chia các em thành 5 đội. Tất cả ngồi xoãi chân, xếp thành hình một ngôi sao, mà mỗi đội là một cánh sao. Một em đứng ngoài làm kẻ săn đuổi, và em này phải chạy quanh ngôi sao.

Đến một lúc nào đó, em bất chợt vỗ vào lưng một bạn đang ngồi và ngay lúc đó, cả đội em phải đứng dậy chạy ngược chiều với kẻ săn đuổi và chạy quanh ngôi sao để trở về ngồi lại chỗ cũ. Em nào về sau cùng sẽ trở thành người săn đuổi mới. Vì người săn đuổi cũ sẽ cố chiếm 1 chỗ ngồi trong cánh sao đó.

CHÚA DỰNG NÊN HOA

Bài 2

THIÊN CHÚA TẠO DỰNG CON NGƯỜI

LỜI CHÚA:

Thiên Chúa phán: "Chúng ta hãy làm ra con người theo hình ảnh chúng ta, giống như chúng ta, để con người làm bá chủ cá biển, chim trời, gia súc, dã thú, tất cả mặt đất và mọi giống vật bò dưới đất."

Đức Chúa là Thiên Chúa lấy bụi từ đất nặn ra con người, thổi sinh khí vào lỗ mũi, và con người trở nên một sinh vật. Rồi Đức Chúa là Thiên Chúa trồng một vườn cây ở Êden, về phía đông, và đặt vào đó con người do chính mình nặn ra.

Đức Chúa là Thiên Chúa khiến từ đất mọc lên đủ mọi thứ cây trông thì đẹp, ăn thì ngon, với cây trường sinh ở giữa vườn, và cây cho biết điều thiện điều ác. Đức Chúa là Thiên Chúa truyền lệnh cho con người rằng: "Hết mọi trái cây trong vườn, ngươi cứ ăn; nhưng trái của cây cho biết điều thiện điều ác, thì ngươi không được ăn, vì ngày nào ngươi ăn, chắc chắn ngươi sẽ phải chết."

Đức Chúa là Thiên Chúa phán: "Con người ở một mình thì không tốt. Ta sẽ làm cho nó một trợ tá tương xứng với nó. Đức Chúa là Thiên Chúa lấy đất nặn ra mọi dã thú, mọi chim trời, và dẫn đến với con người, xem con người gọi chúng là gì: hễ con người gọi mỗi sinh vật là gì, thì tên nó sẽ là thế. Con người đặt tên cho mọi súc vật, mọi chim trời và mọi dã thú, nhưng con người không tìm được cho mình một trợ tá tương xứng. Đức Chúa là Thiên Chúa cho một giấc ngủ mê ập xuống trên con người, và con người thiếp đi. Rồi Chúa rút một cái xương sườn của con người ra, và lấp thịt thế vào. Đức Chúa là Thiên Chúa lấy cái xương sườn đã rút từ con người ra, làm thành một người đàn bà và dẫn đến với con người.

Con người nói: "Phen này, đây là xương bởi xương tôi, thịt bởi thịt tôi! Nàng sẽ được gọi là đàn bà, vì đã được rút ra từ đàn ông."

(St 1,26; 2,7-9.16-23)

BÀI HỌC:

Theo chương I sách Sáng Thế (bài 1), Thiên Chúa dựng nên cây cối, các sinh vật rồi mới dựng nên con người là đỉnh cao. Còn theo chương II này là một cách trình bày khác: Thiên Chúa dựng nên con người trước rồi mới dựng nên cây cối. Cách tường thuật này quan niệm con người là trung tâm của thế giới, rồi từ đó Thiên Chúa tạo dựng cho con người một khung cảnh sống.

Thiên Chúa nắn nên con người: cũng như đồ gốm tùy thuộc tay người thợ gốm, con người có là gì cũng hoàn toàn tùy ở ý Thiên Chúa. Chúa hà hơi sống vào lỗ mũi: **Thiên Chúa trực tiếp ban sự sống và linh hồn bất tử cho con người.** Con người được Thiên Chúa, dựng nên giống hình ảnh Thiên Chúa, nghĩa là có khả năng nhận biết và yêu mến cách tự do Đấng tạo dựng nên mình.

Thiên Chúa lấy bụi đất làm ra con người: bản chất con người là mỏng giòn, yếu đuối, hèn kém nhưng Thiên Chúa yêu thương, nâng con người lên cho chia sẻ sự sống của Thiên Chúa: "Thiên Chúa thổi hơi vào lỗ mũi".

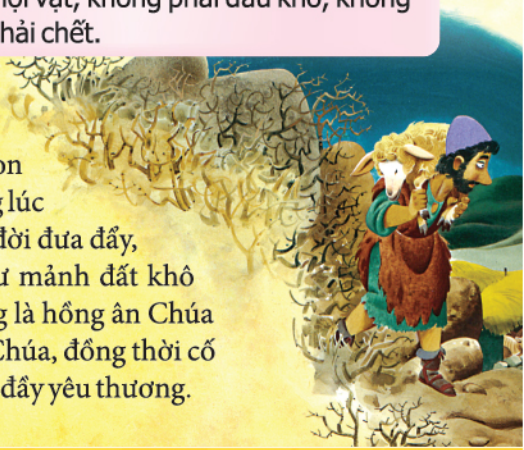
Thiên Chúa dựng nên người nữ cùng một bản tính với người nam. Họ "là xương, là thịt" của nhau, cùng phẩm giá để họ bổ túc cho nhau, phải yêu thương hợp nhất với nhau, cộng tác với Thiên Chúa trong việc lưu truyền sự sống.

Con người được làm việc: "chăm sóc vườn Êđen". Làm việc là cách thế con người thể hiện quyền làm chủ vũ trụ.

Ngoài sự sống tự nhiên, Thiên Chúa còn ban cho con người sự sống siêu nhiên và nhiều đặc ân khác như trí khôn minh mẫn, ý chí hướng về điều lành, sống hòa hợp với bản thân, với mọi vật, không phải đau khổ, không phải chết.

CẦU NGUYỆN:

Lạy Chúa Giêsu, có những ngày con cảm thấy đời sống thật nặng nề, có những lúc con muốn buông trôi, để mặc cho dòng đời đưa đẩy, có những khoảng thời gian dài con như mảnh đất khô khan cằn cỗi. Xin cho con ý thức sự sống là hồng ân Chúa ban để con biết tạ ơn và yêu mến Thiên Chúa, đồng thời cố gắng làm cho cuộc sống thêm tươi đẹp và đầy yêu thương.

CÂU HỎI THẢO LUẬN:

1. Khoa học nói: "Người bởi khỉ mà ra", còn Thánh Kinh bảo: "Thiên Chúa nắn nên con người". Hai điều này có gì đối nghịch không? Đâu là bài học tôn giáo mà Thánh Kinh muốn dạy ta?

2. Trình thuật tạo dựng nói: bà Evà từ xương sườn của ông Adam; điều đó có ý nghĩa gì?

3. Thuở ban đầu, Thiên Chúa đã ban cho con người những đặc ân nào?

NHÂN BẢN: CHÀO HỎI

"Tiếng chào cao hơn mâm cỗ".

Chào hỏi là biểu lộ sự thân thiện quen biết, nó còn là phương tiện đặc biệt để gây thiện cảm.

. Người dưới gặp người trên mà không chào hỏi là người thiếu lễ độ

. Người trên không đáp lại lời chào của người dưới thường bị mang tiếng là hách dịch, khinh người.

Đối với bất cứ người quen biết nào, ta có thể cúi đầu.

. Gặp người trên, ta cúi đầu, 2 tay xếp lại trước ngực

. Gặp người ngang hàng, ta chỉ cần cúi đầu.

. Khi chào người trên, nếu đang đội nón, phải dùng tay phải cất nón khỏi đầu (nếu miệng đang ngậm thuốc, phải bỏ thuốc).

. Trong lúc cúi đầu, ta nói: "Chào ông (bà, bác,...)".

. Gặp người có chức vị, ta có thể chào họ với chức vị, thí dụ: "Chào Bác sĩ".

Gặp người trên, không được tự tiện đưa tay ra trước mà phải chờ, nếu người trên đưa tay trước, ta mới được phép bắt tay họ.

Gặp người ngang hàng hoặc người dưới, ta có thể chào bằng cách bắt tay.

. Bạn đưa tay phải ra bắt lấy tay phải người ta.

. Đã bắt tay ai, phải bắt với tất cả sự niềm nở, thân mật; đừng bắt tay gượng gạo, quá mềm nhũn; nhưng cũng đừng xiết tay họ quá chặt và lắc tay 2,3 cái như kiểu thử sức.

. Nếu 4 người bắt tay thì đừng một lúc đưa tay bắt chéo nhau, phải đợi 2 người bắt tay xong rút lại, 2 người kia mới bắt tay.

. Trường hợp tay đang bị dơ hoặc đang mang bao tay lái xe gặp một người đưa tay ra bắt, người lịch sự sẽ từ chối khéo: "Xin lỗi ông, tay tôi đang dơ", hoặc phải mở bao tay ra.

Đang đi với người trên, gặp một người bạn hay người dưới ta chỉ cần cúi đầu chào hoặc bắt tay (để người trên khỏi phải chờ). Nếu cần nói chuyện lâu, ta phải xin lỗi người trên và giới thiệu người dưới với người trên để 2 người chào nhau.

Đang ngồi gặp người trên tới, người lịch sự đứng dậy, cúi đầu chào. Khi giáo sư vào lớp hoặc người trên vào cuộc họp, toàn thể học sinh (hay tham dự viên) phải đứng dậy (2 tay để xuôi) để chào. Trong một cuộc hội họp, chào một lần đã đủ.

Những kiểu chào đặc biệt như kiểu chào Thiếu Nhi Thánh Thể, chào hướng đạo, chào quân đội... chỉ dành riêng cho những người trong đoàn thể đó, người ngoài không nên dùng.

TRÒ CHƠI: **CHỌI GÀ**

- Vật dụng: sợi len dài 20-25cm (mỗi em 1 sợi).
- Chia thành hai nhóm: Gà đỏ - Gà vàng
- Mỗi em cột ở mắt cá chân mình 1 khúc len cùng màu với nhóm của mình (để làm cựa).

Bãi chọi gà cần được phân định rõ và "gà" của 2 nhóm được rải đều trên bãi chọi. Trong suốt cuộc chơi, tất cả "gà" đều ở trong tư thế ngồi xổm và để tay phải sau lưng. Khi nghe còi hiệu, tất cả "gà" phải cố nhảy lại gần đối thủ và dùng tay trái để cướp cựa của đối phương.

- Luật chơi:

. Không được dùng tay phải để cướp cựa.

. Mỗi "gà" chỉ được chọi với 1 "gà".

. Và không đổi tư thế ngồi xổm.

TÌM THIÊN CHÚA

Bài 3

SA NGÃ VÀ HÌNH PHẠT

LỜI CHÚA:

Rắn là loài xảo quyệt nhất trong mọi giống vật ngoài đồng, mà Đức Chúa là Thiên Chúa đã làm ra. Nó nói với người đàn bà: "Có thật Thiên Chúa bảo: 'Các ngươi không được ăn hết mọi trái cây trong vườn không?' Người đàn bà nói với con rắn: "Trái các cây trong vườn, thì chúng tôi được ăn. Còn trái trên cây ở giữa vườn, Thiên Chúa đã bảo: 'Các ngươi không được ăn, không được động tới, kẻo phải chết.'"

Rắn nói với người đàn bà: "Chẳng chết chóc gì đâu! Nhưng Thiên Chúa biết ngày nào ông bà ăn trái cây đó, mắt ông bà sẽ mở ra, và ông bà sẽ nên như những vị thần biết điều thiện điều ác." Người đàn bà thấy trái cây đó ăn thì ngon, trông thì đẹp mắt, và đáng quý vì làm cho mình được tinh khôn. Bà liền hái trái cây mà ăn, rồi đưa cho cả chồng đang ở đó với mình; ông cũng ăn. Bấy giờ mắt hai người mở ra, và họ thấy mình trần truồng: họ mới kết lá vả làm khố che thân.

Nghe thấy tiếng Đức Chúa là Thiên Chúa đi dạo trong vườn lúc gió thổi trong ngày, con người và vợ mình trốn vào giữa cây cối trong vườn, để khỏi giáp mặt Đức Chúa là Thiên Chúa. Đức Chúa là Thiên Chúa gọi con người và hỏi: "Ngươi ở đâu?" Con người thưa: "Con nghe thấy tiếng Ngài trong vườn, con sợ hãi vì con trần truồng, nên con lẩn trốn". Đức Chúa là Thiên Chúa hỏi: "Ai đã cho ngươi biết là ngươi trần truồng? Có phải ngươi đã ăn trái cây mà Ta đã cấm ngươi ăn không?" Con người thưa: "Người đàn bà Ngài cho ở với con, đã cho con trái cây ấy, nên con ăn." Đức Chúa là Thiên Chúa hỏi người đàn bà: "Ngươi đã làm gì thế? " Người đàn bà thưa: "Con rắn đã lừa dối con, nên con ăn." Đức Chúa là Thiên Chúa phán với con rắn: "Mi đã làm điều đó, nên mi đáng bị nguyền rủa nhất trong mọi loài súc vật và mọi loài dã thú. Mi phải bò bằng bụng, phải ăn bụi đất mọi ngày trong đời mi. Ta sẽ gây mối thù giữa mi và người đàn bà, giữa dòng giống mi và dòng giống người ấy; dòng giống đó sẽ đánh vào đầu mi, và mi sẽ cắn vào gót nó."

(St 3,1-15)

BÀI HỌC:

Con rắn tượng trưng cho quyền lực sự ác, cám dỗ con người để phá vỡ hạnh phúc của họ. Nó rất khéo léo để gây hoang mang cho bà Evà, bằng cách xuyên tạc ý Thiên Chúa: "Dường như Thiên Chúa cấm ăn mọi thứ cây", "chẳng chết chóc gì đâu...".

Tội ở đây không chỉ là chuyện ăn một trái cây (tham ăn) nhưng tổ tông loài người đã nghe ma quỷ cám dỗ, lạm dụng tự do, không tin tưởng và tuân phục Thiên Chúa nên phạm tội mất lòng Chúa. Đó là tội tổ tông.

Hậu quả của tội: tội phá đổ trật tự căn bản giữa con người với Thiên Chúa, làm mất sự hòa hợp với Thiên Chúa, với mọi người, mọi vật, hướng chiều về tội lỗi, phải đau khổ và phải chết.

- Mất sự gần gũi thân thiện với Thiên Chúa, hình ảnh con người trốn Chúa), bị đuổi khỏi vườn địa đàng.

- Con người không làm chủ được chính mình (thấy mình trần trụi).

- Bất hòa với nhau: ông đổ tội cho bà, bà đổ cho con rắn. Con người khước từ Thiên Chúa và hậu quả là họ cũng khước từ nhau: Cain giết Abel. Sự chết đã nhập vào thế gian.

- Mất hòa hợp với thiên nhiên: đất sẽ sinh gai góc, con người phải đổ mồ hôi mới có miếng ăn.

Dù chỉ riêng tổ tông phạm tội mà cả dòng dõi loài người đều mắc tội vì mọi người đều có chung 1 nguồn gốc duy nhất, nên tội này truyền lại cho loài người

Dù con người khước từ Thiên Chúa nhưng Ngài vẫn yêu thương và hứa ban Đấng Cứu Thế.

CẦU NGUYỆN:

Lạy Chúa Giêsu, xin làm cho con thật mạnh mẽ, để không nỗi thất vọng nào chạm được tới con. Xin Chúa ngự trong con thật sống động, để con có thể nói như Thánh Phaolô: không phải tôi sống, mà là chính Chúa đang sống trong tôi.

CÂU HỎI THẢO LUẬN:

1. Ma quỷ đã cám dỗ nguyên tổ phạm tội gì?

2. Hậu quả của tội tổ tông là gì?

3. Thiên Chúa có công bằng không khi mà "phạt con cháu vì tội của cha ông"?

PHONG TRÀO:

ÁP DỤNG KHUNG CẢNH THÁNH KINH THẾ NÀO

Tất cả Lịch Sử Cứu Độ qui hướng về Con Người duy nhất: Đức Giêsu Cứu Thế và về một sự kiện duy nhất: Đức Giêsu giáng thế làm người, lớn lên tại Palestine, rao giảng, chịu chết, Phục sinh và vinh thăng để cứu chuộc nhân loại. Cuộc sống và cái chết của Chúa Giêsu, Thiên-Chúa-Làm-Người, là lý tưởng, khuôn mẫu cho chúng ta noi gương.

Khung cảnh đạo đức thật cần thiết. Để giáo dục các em nên những Kitô hữu trưởng thành, Phong trào ưu tiên sử dụng các câu truyện, hình ảnh, bài hát, băng reo, trò chơi mang nội dung Thánh Kinh và giáo lý. Khung cảnh và bầu khí sẽ in sâu, tác động nơi tâm trí nhằm giúp các em thấm nhuần và thực hành lời Chúa, nuôi dưỡng tâm tình yêu mến,... Niềm tin của trẻ sẽ được củng cố giữa khung cảnh và bầu khí linh thiêng đạo đức.

TRÒ CHƠI:

SỢI DÂY THỪNG NGUY HIỂM

- Vật dụng: 1 sợi dây dài 6-8m; 1 quả bóng.

- Chia các em thành 2 nhóm: mỗi nhóm giữ 1/2 sợi dây. Giữa 2 nhóm là một vòng tròn đường kính khoảng 1m. Giữa vòng tròn đặt 1 quả bóng. Khi có hiệu lệnh, 2 nhóm sẽ tranh nhau kéo sợi dây sao cho người phe đối phương chạm vào quả bóng. Hễ ai bị chạm vào bóng sẽ bị loại ra ngoài. Nhóm nào còn nhiều người sẽ thắng. Cần ra thời gian chơi khoảng 5 phút/1 lần đua.

NHÂN BẢN: GIỚI THIỆU

- Mục đích là để 2 người chưa quen biết hoặc chỉ biết mặt được rõ nhau hơn. Bất kỳ khi nào và ở đâu, lúc ta nhận thấy cần cho những người đã quen biết ta được quen biết nhau thì ta nên giới thiệu:

. Theo sự lễ độ, dẫn một người bạn vào nhà, chúng ta phải đưa người đó đến chào ba mẹ mình. Vào chơi nhà một bạn, nhớ nhắc bạn dẫn ta tới chào ba mẹ của bạn.

. Trong bữa cơm thân mật, bạn mời 3,4 người quen tới dự. Nếu những người này chưa quen biết nhau, bạn giới thiệu tên và chức vị mỗi người để tiện cách xưng hô và để họ dễ dàng chuyện vãn.

- Bao giờ cũng giới thiệu kẻ ít tuổi với người lớn tuổi hơn, người dưới với người trên. Trong lời giới thiệu phải nói đến danh tánh và chức nghiệp.

. Khi giới thiệu, tay phải ta đưa về phía người dưới và nói với người trên: "Thưa ba (má), đây là chị Hoa đang học cùng lớp với con"; "Thưa thầy, đây là anh con".

. Trường hợp giới thiệu người nọ với người kia: "Xin giới thiệu, ông A, kiến trúc sư"; rồi đưa tay về phía ông B và nói: "Ông B, đại úy không quân". Hai người được giới thiệu cúi đầu chào nhau (hoặc bắt tay) và có thể nói: "Hân hạnh được biết ông".

. Trường hợp một người định giới thiệu bạn với một người đã quen biết, bạn nên đỡ lời họ: "Chúng tôi đã quen biết nhau".

. Trong một buổi lễ, đối với một vị quan khách đặc biệt, chỉ cần giới thiệu địa vị của họ. Thí dụ: "Xin giới thiệu với quý vị, ông Bộ trưởng Giáo dục".

CÂU CHUYỆN HÔM NAY

Bài 4:

TỘI LỖI VÀ THƯƠNG XÓT

LỜI CHÚA:

Thiên Chúa phán với Nôe:"Ta đã quyết định giờ tận số của mọi xác phàm, vì tại chúng mà đất đầy bạo lực: này Ta sắp tiêu diệt chúng cùng với đất. Ngươi hãy làm một tàu bằng gỗ bách, dài 150 thước, rộng 25 thước, cao 15 thước. Ta sẽ cho hồng thủy xuống trên đất. Ngươi hãy vào tàu với vợ và con cái ngươi. Trong mọi sinh vật, ngươi sẽ đem vào tàu mỗi loại hai con. Hãy lấy mọi thứ ăn được tích trữ với ngươi, đó là lương thực." Nôe đã làm như Chúa truyền dạy.

Cơn hồng thủy kéo dài 40 đêm ngày, con nước dâng lên lớn lắm. Tất cả núi cao nhất dưới mọi phương trời đều bị phủ lút cả. Nước dâng lên trên đất 150 ngày. Mọi loài có hơi thở đều chết hết.

Ngày 17 tháng 7, tàu đã đậu lại trên núi non xứ Ararat. Nước cứ giảm dần đến tháng 10, các đỉnh núi đã ló hiện. Nôe mở cửa sổ thả ra một con quạ. Ông thả ra một con chim bồ câu nhưng nó bay về tàu vì không tìm ra chỗ đậu. Ông đợi 7 ngày nữa lại thả bồ câu ra, xế chiều nó trở về mỏ ngậm một cành ôliu mới ngắt.

Nôe cùng với vợ, các con và muôn thú ra khỏi tàu. Ông dựng một bàn thờ để dâng kính Chúa. Chúa hứa: "Ta sẽ không rủa độc đất đai lần nữa vì cớ loài người". Chúa chúc lành cho Nôe và các con ông.

(St 6,13-22; 7,17-24; 8,4-11.18-21)

BÀI HỌC:

- Loài người sinh sôi nảy nở nhiều trên mặt đất.

Khi con người khước từ Thiên Chúa thì họ cũng khước từ nhau, họ chỉ sống theo ý thích của mình. Sự bất hòa giữa anh em thể hiện qua chuyện **Cain giết em là Abel.**

Ngoài chuyện sát nhân còn phải kể đến nếp sống hư hỏng, tội lỗi cứ lan tràn đến mức mà loài người phải bị tiêu diệt. Nhưng Thiên Chúa vẫn còn thương xót gia đình Nôe trong cơn hồng thủy không để người lành bị tiêu diệt chung với kẻ dữ và dùng gia đình ông mà tái tạo loài người. Nôe và gia đình đã tạ ơn Chúa ngay khi rời khỏi tàu.

- **Tháp Babel:** kiêu căng vì trí thông minh, tri thức cũng như những tiến bộ đạt được, con người

tự coi mình ngang hàng với Thiên Chúa và ra công thực hiện những điều gây ấn tượng. Con người không nỗ lực xây dựng tình nghĩa nhưng kiêu căng xây tháp chọc trời. Lòng kiêu hãnh đã làm cho họ không hiểu nhau, bị phân tán đi khắp nơi. Tội lỗi gây ra sự chia rẽ giữa con người: ngôn ngữ bất đồng, lòng ích kỷ và tham vọng dẫn con người đến chiến tranh, tiêu diệt lẫn nhau.

CẦU NGUYỆN:

Chúa ơi, con không dám tin rằng Chúa còn thương con khi nghe biết những chuyện xấu xa con đã làm. Người ta bảo con cứ kể cho Chúa nghe mọi chuyện. Chắc Chúa buồn lắm, nhưng Ngài vẫn nghe con? Chúa thực sự đã không bỏ con? Và Chúa đã thương con bằng mọi cách - Chúa đợi con đấy, vì con còn nhiều chuyện muốn thưa với Ngài.

CÂU HỎI THẢO LUẬN:

1. Chúa dạy Nôe đóng một chiếc tàu khổng lồ vì sắp có lụt hồng thủy. Qua đó em hiểu được lòng Thiên Chúa như thế nào?

2. Sau khi rời khỏi tàu, Nôe đã làm một việc đáng cho chúng ta học hỏi: Đó là việc gì?

3. Tháp Babel là công trình của con người, sao không được Thiên Chúa chúc phúc?

PHONG TRÀO: TẠO KHUNG CẢNH THÁNH KINH THẾ NÀO?

Con người dù trẻ em hay người lớn đều rất dễ bị ảnh hưởng bởi môi trường sống ("Gần mực thì đen, gần đèn thì sáng") và bị cuốn hút bởi lý tưởng họ ôm ấp.

Vì thế, để các em được nuôi dưỡng bởi bầu khí đạo đức, thánh thiêng, cần phải đưa các em vào môi trường - tức là khung cảnh Thánh Kinh - bằng các sinh hoạt được khơi nguồn từ Giáo lý, Thánh Kinh như bài hát, trò chơi, băng reo, vào sa mạc, lửa thiêng Thánh Thể bên cạnh các sinh hoạt đạo đức như học hỏi, suy niệm, cầu nguyện, chia sẻ Lời Chúa. Những câu chuyện và sinh hoạt khơi nguồn từ Giáo lý, Thánh Kinh, từ cuộc đời các thánh này sẽ dần dần thấm

sâu vào tâm hồn và trở thành chất dinh dưỡng, chất sống cho các em trong suy nghĩ, cách nhìn, cách phản ứng trước các biến cố, cách cư xử và sống đời thường. Tất cả đều phản ánh Lời dạy của Chúa. Tóm lại: không chỉ dạy về Chúa Giêsu, mà còn tập cho các em sống với Chúa Giêsu.

NHÂN BẢN: CỬ CHỈ

- Những cử chỉ như khạc nhổ, hỷ mũi, hắt hơi,... người lịch sự phải làm với tất cả sự dè dặt.

. Trong nhà thờ, trường học, ngoài đường phố, nơi rạp hát, tiệm ăn, ở nhà,... không được khạc nhổ xuống đất. Nếu muốn thì hỷ mũi hay khạc nhổ vào khăn tay và làm công việc này hết sức tế nhị.

. Khi hắt hơi, ngáp, ợ phải dùng tay hoặc khăn tay che miệng. Khăn này xếp gọn để trong túi hoặc trong xách tay.

. Người lịch sự chỉ xỉa răng lúc ngồi nơi bàn ăn. Không xỉa răng lúc đi đường hoặc lúc tiếp chuyện với người khác.

Nơi công cộng và trước mặt người khác, không nên gãi, ngoáy tai, cắt móng tay, cạy mũi,...

Lễ độ và lịch sự không phải là khúm núm. Gặp một người trên khi thưa chuyện, ta chỉ cần đứng thẳng, 2 tay duỗi thẳng hoặc để về phía trước.

Tránh những cử chỉ vừa nói vừa gãi đầu, gãi tai; cũng nên tránh cử chỉ 2 tay để sau lưng biểu lộ con người thiếu lễ độ.

Đôi mắt đừng tự do ngó ngang ngửa, cũng đừng đảo nhanh quá. Đừng nhìn chằm chặp người mình đang nói chuyện, nhất là người khác phái.

TRÒ CHƠI: **KÉO CO BA LAN**

- Vật dụng: 1 sợi dây thừng 2m, buộc 2 đầu lại để tạo thành 1 vòng tròn.

- Vẽ 1 vòng tròn trên mặt đất đường kính 5m. Đặt sợi dây ở giữa vòng tròn này. Cho 4 em bước vào giữa vòng tròn và nắm sợi dây bằng hai tay. Khi nghe còi hiệu, các em phải kéo sợi dây ra sau. Trong một thời gian đã quy định trước, em nào chỉ còn đặt được 1 chân trên vòng tròn, thì thắng. Nếu không em nào đặt được chân lên vòng tròn, thì phải ra. Thay cho 4 em khác vào chơi.

XIN ĐỪNG LÃNG QUÊN

Bài 5

ABRAHAM, CHA CỦA NHỮNG KẺ TIN

LỜI CHÚA:

Đức Chúa phán với ông Abram: "Hãy rời bỏ xứ sở, họ hàng và nhà chà ngươi. Ta sẽ làm cho ngươi thành một dân lớn, Ta sẽ chúc phúc cho những ai chúc phúc cho ngươi; Ai nhục mạ ngươi, Ta sẽ nguyền rủa. Nhờ ngươi, mọi gia tộc trên mặt đất sẽ được chúc phúc".

Ông Abram ra đi, như Đức Chúa đã phán với ông. Ông Abram được bảy mươi lăm tuổi khi ông rời Kharan.

Sau các việc đó, có lời Đức Chúa phán với ông Abram trong một thị kiến rằng: "Hỡi Abram, đừng sợ, Ta là khiên che thuẫn đỡ cho ngươi; phần thưởng của ngươi sẽ rất lớn". Ông Abram thưa: "Lạy Đức Chúa là Chúa Thượng, Chúa sẽ ban cho con cái gì? Con ra đi mà không con cái, và người thừa tự gia đình con là Êliêđê, một người Đamát". Và đây có lời Đức Chúa phán với ông rằng: "Kẻ đó sẽ không thừa kế ngươi, nhưng một kẻ do chính ngươi sinh ra mới thừa kế ngươi". Rồi Người đưa ông ra ngoài và phán: "Hãy ngước mắt lên trời, và thử đếm các vì sao, xem có đếm nổi không". Người lại phán: "Dòng dõi ngươi sẽ như thế đó!" Ông tin Đức Chúa, và vì thế, Đức Chúa kể ông là người công chính.

"Người ta sẽ không còn gọi tên ngươi là Abram nữa, nhưng là Abraham, vì Ta đặt ngươi làm cha của vô số dân tộc. Ta sẽ cho ngươi sinh ra nhiều, thật nhiều: Ta sẽ làm cho ngươi thành những dân tộc, và vua chúa sẽ phát xuất từ ngươi. Ta sẽ lập giao ước của Ta giữa Ta với ngươi và với dòng dõi ngươi sau này, từ thế hệ này qua thế hệ khác..."

"Phần ngươi, hãy giữ giao ước của Ta, ngươi và dòng dõi ngươi sau này, từ thế hệ này qua thế hệ khác. Đây là giao ước của Ta mà các ngươi phải giữ, giao ước giữa Ta với các ngươi, với dòng dõi ngươi sau này: mọi đàn ông con trai của các ngươi sẽ phải chịu cắt bì."

Sau các việc đó, Thiên Chúa thử lòng ông Abraham. Người gọi ông: "Abraham!" Ông thưa: "Dạ, con đây!" Người phán: "Hãy đem con của ngươi, đứa con một yêu dấu của ngươi là Isaac, hãy đi đến xứ Môrigia mà dâng nó làm lễ toàn thiêu ở đấy, trên một ngọn núi Ta sẽ chỉ cho".

Sáng hôm sau, ông Abraham dậy sớm, thắng lừa, đem theo hai đầy tớ và con ông là Isaac, ông bổ củi dùng để đốt lễ toàn thiêu, rồi lên đường đi tới nơi Thiên Chúa bảo.

(St 12,1-4; 15,1-6; 17,5-10; 22,1-3)

BÀI HỌC:

Việc Thiên Chúa gọi Abraham bắt đầu cách đột ngột nhưng đây là khởi điểm cho một giai đoạn mới trong lịch sử cứu độ do sáng kiến của Thiên Chúa. Lời Thiên Chúa nói cho ông biết ý Ngài: gồm một lệnh truyền và một lời hứa. Abraham tin Chúa.

- **Lệnh truyền:** là rời bỏ quê hương, họ hàng, đến nơi chưa xác định. Ơn gọi đòi phải dứt bỏ mọi vướng bận bên ngoài.

- **Lời hứa:** là Lời Chúa chúc lành và ban cho một dòng dõi đông đúc.

Thiên Chúa kết ước với con người: do tình thương mà Thiên Chúa tự trói buộc mình để trung thành với một loài thụ tạo.

Abraham vâng lời Chúa bỏ quê hương, họ hàng, dấn thân vào bước phiêu lưu mà không biết đi đâu, tương lai ra sao. Ông làm thế chỉ vì tin Thiên Chúa là Đấng Chân Thật. Đức tin bao giờ cũng có phần tối tăm, mạo hiểm, bấp bênh. Tin là dám liều. Tin là gắn bó trọn vẹn với Thiên Chúa và đón nhận những chân lý của Ngài. Đức tin vừa là ơn Thiên Chúa ban vừa là sự đón nhận có ý thức và có tự do của con người.

Abraham là cha chúng ta trong đức tin và cuộc đời của ông còn mang nhiều bài học cho ta. Toàn thể nhân loại được kêu gọi đón nhận Đấng Mêsia mà Thiên Chúa hứa ban cho Abraham và con cháu ông đến muôn đời.

CẦU NGUYỆN:

Lạy Chúa, xin ban cho chúng con ánh sáng đức tin để nhận ra Chúa hôm nay và hằng ngày, nơi khuôn mặt khốn khổ của những người bị thử thách: Những kẻ vô gia cư, không chỉ tìm kiếm một mái nhà, nhưng còn tìm một con tim hiểu biết, yêu thương. Những kẻ bệnh hoạn và hấp hối, không chỉ trong thân xác, nhưng còn trong tinh thần nữa, bằng cách thực thi lời hy vọng này: "Điều ngươi làm cho người bé mọn nhất trong anh em, là làm cho chính Ta".

CÂU HỎI THẢO LUẬN:

1. Lời Thiên Chúa hứa cho Abraham đã thực hiện cho ông thế nào?

2. Qua cuộc đời Abraham, bạn hiểu thế nào là "lòng tin"?

3. Khi gọi Abraham là "Tổ phụ chúng tôi", chúng ta có nhận vơ không? Tại sao?

TRÒ CHƠI: VÒNG QUAY

Chia các em thành từng nhóm 8 người: 4 em nhỏ thì ngồi, duỗi chân chụm vào giữa; 4 em lớn đứng xen kẽ, nắm tay các em nhỏ. Khi có còi hiệu, các em nhỏ cứng người, nhấc mình lên, chỉ chạm chân suống đất và các bạn cùng ngồi với mình. Các em lớn sẽ chạy xoay tròn - nhanh - chậm; khi sang phải - khi sang trái cho đến khi chân của các bạn nhỏ rời nhau ra.

PHONG TRÀO:

PHƯƠNG PHÁP HÀNG ĐỘI LÀ GÌ?

Phương Pháp Hàng Đội là cách tổ chức lấy đội làm đơn vị căn bản trong mọi sinh hoạt. Phương pháp này cho các em cơ hội cộng tác với nhau, tự đào luyện mình và giúp nhau học tập.

+ Phương Pháp Hàng Đội tập cho các em tinh thần trách nhiệm cá nhân và liên đới qua công việc chung của đội mà các em cùng đảm trách.

+ Phương Pháp Hàng Đội tập cho các em biết đoàn kết, yêu thương, săn sóc nhau vì cùng chia sẻ niềm vui nỗi buồn khi sinh hoạt với nhau (biết sử dụng tự do).

+ Phương Pháp Hàng Đội giúp các em phát triển khả năng tối đa và củng cố những đức tính tốt.

NHÂN BẢN:

LỜI NÓI

"Chim khôn kêu tiếng rân rang,
Người khôn nói tiếng dịu dàng dễ nghe".

- Dùng tiếng **cám ơn** khi nào?

. Bạn đánh rơi 1 chiếc bút, người khác nhặt lên đưa cho bạn, bạn nói: "Cám ơn anh (chị)".

. Bạn cần tìm nhà một người quen, gặp một người chỉ cho bạn, bạn nói: "Cám ơn ông (bà)".

. Bạn là người bán hàng, trao hàng cho khách và nhận tiền, bạn nói: "Cám ơn ông (bà), khi có dịp mời ông (bà) ghé mua hàng".

. Khi nhận được lời khuyên tốt hay nhắc nhở về khuyết điểm thì ta phải thành thật cảm ơn.

Tóm lại, đối với bất cứ ai đã giúp bạn một việc gì dù lớn, dù nhỏ, bạn hãy nhớ nói "Cám ơn" để biểu lộ thiện cảm với người đó.Chỉ hai tiếng "Cám ơn", nhưng nó dễ gây thiện cảm với bất cứ người nào bạn gặp.

- Khi gặp người nói cám ơn, bạn đừng chỉ toét miệng cười nhưng biết đáp lại:

. Bạn đang lên cầu thang, gặp một người già, bạn lịch sự nhường bước người đó lên trước, người đó nói "cám ơn"; bạn khiêm tốn trả lời: "Thưa, không có chi ạ".

. Đi đường gặp em bé té ngã, bạn vội đỡ em dậy, ba má em cám ơn, bạn nói: "Thưa có gì đâu ạ, đó là bổn phận của tôi".

. Đưa quà của ba má tới biếu một người quen, người ta gửi lời cám ơn ba mẹ, bạn nói: "Thưa có đáng gì ạ, chỉ có chút gọi là..."

- Không phải khi ta làm điều chi phiền lụy đến ai mới có tiếng **"Xin lỗi"**:

. Bạn có việc gấp cần lên cầu thang vội, khi vượt qua người đi trước, bạn hơi cúi đầu nói: "Xin phép ông (bà)".

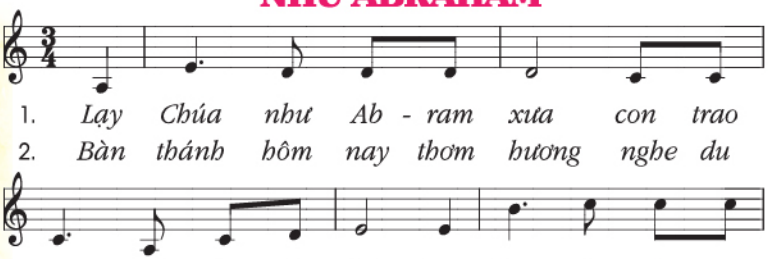
. Đi xem văn nghệ, bạn vào ghế ngồi, trong lúc qua mặt người khác bạn sơ ý chạm vào họ, bạn nói: "Xin lỗi anh (chị)".

. Nếu đụng chạm ai hơi nặng thì bạn nói: "Xin lỗi ông (bà), ông (bà) có sao không?"

- Trường hợp bạn bị một người khác sơ ý làm phiền, người ta xin lỗi, bạn cũng nên lịch sự bỏ qua và vui vẻ trả lời: 'Thưa, không có chi". Đừng lườm, nguýt; cũng đừng biểu lộ cử chỉ bất mãn, làm thế chẳng những không lợi gì mà chỉ gây ác cảm.

NHƯ ABRAHAM

xưa con xin dâng lên tương lai con ngàn nỗi ước
vương, tan như hơi sương. Dâng lên Cha hồn xác tâm
mơ. Lạy Chúa như Ab - ram xưa xa quê
tư. Lạy Chúa như Ab - ram xưa xa quê
hương tìm nơi đất hứa. Niềm tin hôm nay dâng
hương tìm nơi đất hứa. Niềm tin hôm nay dâng
cao nay con ra đi bước theo Ngài dù muôn chông gai.
cao nay con ra đi bước theo Ngài dù muôn chông gai.
Đ.K: Ab - ra - ham giữa màn đêm trông lên
trời ngàn sao lấp lánh. Ab - ra - ham vững lòng
tin, Chúa nhân hiền che chở giữ gìn. Nay con,
nghe tiếng Ngài kêu băn khoăn nhiều tình con thơ
yếu. Nhưng con tin Chúa là Cha luôn chan
hòa ân tình bao la.

Bài 6

CÁC TỔ PHỤ

LỜI CHÚA:

Ông Abraham già nua tuổi tác, và Đức Chúa đã chúc phúc cho ông Abraham trong mọi sự. Ông Abraham bảo người lão bộc sống lâu năm nhất trong nhà ông, và cũng là người quản lý mọi tài sản của ông: "Chú hãy đặt tay dưới đùi tôi, và tôi xin chú nhân danh Đức Chúa là Chúa trời đất, mà thề rằng chú sẽ không cưới cho con trai tôi một người vợ trong số con gái xứ Canaan, nơi tôi đang sống. Nhưng chú sẽ về quê tôi, đến với họ hàng tôi, mà cưới vợ cho con tôi là Isaac"... Người lão bộc lấy mười con lạc đà trong số lạc đà của chủ và ra đi. Ông lên đường đi về miền Aram Naharagim, về thành của ông Nakhor, đem theo tất cả những gì quý báu của chủ... Ông khấn: "Lạy Đức Chúa là Thiên Chúa của ông Abraham, chủ con, xin cho con hôm nay gặp được may mắn, và xin tỏ tình thương đối với ông Abraham, chủ con. Đây con đứng gần suối nước, con gái của người trong thành đang ra múc nước. Cô nào con nói: 'Cô làm ơn nghiêng vò cho tôi uống', mà cô ấy trả lời: 'Xin mời ông, con sẽ cho cả lạc đà của ông uống nữa', thì đó là người Chúa đã xe duyên cho tôi tớ Chúa là Isaac; cứ đó, con sẽ biết rằng Chúa đã tỏ tình thương đối với chủ con".

(St 24,1-4.10.12-14)

Lần kia, Giacóp đang nấu cháo, thì Êsau từ ngoài đồng về, mệt lả. Êsau nói với Giacóp: "Cho anh ăn món đỏ đỏ kia với, vì anh đang mệt lả." Vì thế người ta đặt tên cho nó là Êđôm. Giacóp nói: "Anh hãy bán quyền trưởng nam của anh cho em trước đã!" Êsau nói: "Anh đang sắp chết, thì quyền trưởng nam có ích gì cho anh?" Giacóp nói: "Vậy anh thề ngay với em đi." Êsau liền thề và bán quyền trưởng nam của mình cho Giacóp.

(St 25,29-33)

Ông Israel bảo Giuse: "Con hãy đi xem các anh con có được yên lành không, xem chiên dê có được yên lành không, rồi đem tin về cho cha." Rồi ông sai cậu đi từ thung lũng Khépron, và cậu đến Sikhem... Các anh thấy cậu từ xa, và trước khi cậu tới gần họ thì họ lập mưu giết chết cậu. Họ bảo nhau: "Thằng tướng chiêm bao đang đến kia! Bây giờ, nào ta giết và ném nó xuống một cái giếng. Ta sẽ nói là một thú dữ đã ăn thịt nó. Rồi ta sẽ thấy các chiêm bao của nó đi tới đâu!"

(St 37,14.18-20)

BÀI HỌC:

Kinh Thánh cho thấy Thiên Chúa dàn xếp cuộc hôn nhân của Isaac với Rebecca. Hai con sinh đôi được mở mắt chào đời cũng do Thiên Chúa nhận lời cầu khẩn của người cha (St 25,21).

Tại sao Chúa coi Giacóp hơn Êsau? Ta chỉ có thể nói là vì Chúa muốn như vậy, không phải vì người đó có công. Hơn nữa, Thiên Chúa có thể biến những điều hèn kém, yếu đuối của con người nên ích lợi lớn hơn cho họ. Quyền năng và lòng nhân hậu của Thiên Chúa mạnh hơn sự gian ác của con người (Thí dụ: việc anh em bán Giuse sang Ai Cập...)

Giacóp tỏ ra khôn khéo, đôi khi là thủ đoạn; thái độ của ông đối với Thiên Chúa còn thô sơ, vụ lợi. Có lần ông vật lộn với Sứ Thần của Thiên Chúa, nhưng ông chân thành. Thiên Chúa đã nhận và đổi tên cho ông là Israel (nghĩa là "xin Thiên Chúa tỏ sức mạnh"). Cuộc vật lộn này tượng trưng cho mối liên lạc cam go giữa Thiên Chúa và con người, cần phải qua nhiều cố gắng lâu dài, khó khăn trong đêm tối mới biết Thiên Chúa. Thiên Chúa chẳng ưng thuận sự gian dối hoặc mưu mẹo của Giacóp. Tuy nhiên, như Ngài chịu đựng sự lười biếng, kiêu ngạo và ích kỷ của chúng ta, thì Ngài cũng chịu đựng những khuyết điểm của các tổ phụ. **Thiên Chúa đón nhận con người như họ vốn thế.**

Chính Thiên Chúa đổi tên cho Giacóp thành Israel, ngụ chỉ rằng từ đây, chính thức Giacóp sống noi gương tổ phụ Abraham mà phục vụ Thiên Chúa.

CẦU NGUYỆN:

Lạy Chúa, xin cho con quả tim của Chúa. Xin cho quả tim con đừng khép lại, để con vượt qua những oán hờn nhỏ nhen, mọi trả thù ti tiện. Xin cho quả tim con đủ lớn để yêu người con không ưa. Xin cho vòng tay con luôn mở rộng, để có thể ôm cả những người thù ghét con.

CÂU HỎI THẢO LUẬN:

1. Tại sao Thiên Chúa chọn Giacóp thay vì Esau?

2. Tại sao 12 chi tộc là con cháu của Giacóp lại được gọi là dân Israel?

3. Bạn có thể kể về một giấc chiêm bao của Giuse không?

PHONG TRÀO:

TỔ CHỨC HÀNG ĐỘI THẾ NÀO?

Nên theo quy trình sau đây:

1. Tìm kiếm, chọn lựa những em có phẩm chất tốt, lập thành một đội do chính anh Đoàn Trưởng làm đội trưởng. Sinh hoạt như một đội với mục đích cho các em làm quen tận mắt, tận tay sinh hoạt của đội, cũng như công việc của một đội là thế nào. Đây gọi là **đội kiểu mẫu**.

2. Chia thiếu nhi thành từng đội, trao đội cho các đội trưởng đã được huấn luyện, trong một nghi thức trang trọng nhưng không rườm rà. Từ đây, em là đội trưởng của đội

3. Các trưởng thường xuyên quan sát, theo dõi để giúp đội trưởng (không vô cớ can thiệp vào việc nội bộ của đội).

Phương Pháp Hàng Đội là cách giáo dục theo lối tự quản. Phương pháp cần có sự phối hợp nhịp nhàng nhạy bén giữ người thụ huấn và người hướng dẫn mới mong đạt kết quả.

TRÒ CHƠI: CHÂU CHẤU ĐÁ BÓNG

- Vật dụng: 1 trái banh.

- Cho các em ngồi vòng tròn, 1 em đứng giữa giữ vai châu chấu. Chú châu chấu này phải luôn nhảy nhót, vì những bạn chung quanh đang cố lăn quả bóng chạm vào chân châu chấu. Em nào lăn trúng chân châu chấu sẽ được vào thay vai châu chấu. Không được ném, chỉ được phép lăn bóng trên mặt đất.

NHÂN BẢN: ĐỐI THOẠI

- Đến công sở, bạn cần tìm một văn phòng gặp người hướng dẫn, bạn nói: "Phiền cô chỉ dùm..." sau đó dừng quên lời nói "Cám ơn".

- **Tránh những lời** nói chạm lòng tự ái người khác. Hãy nói: "Tôi lầm, anh có lý, anh nói đúng". Tuy những câu nói này nhiều người ngại dùng, vì thật ra chúng ta không tự hạ giá mình mà còn dễ dàng chinh phục người khác. Khi chúng ta biết nhận lỗi về phần mình thì người khác cũng dễ dàng nhận ra lỗi của họ. Nếu lúc nào ta cũng cho mình là đúng, ta sẽ thành đối tượng ghen ghét và thù oán của mọi người.

Khi nói chuyện với người khác, chúng ta cố gắng nhận ra lý lẽ, thiện chí của họ và biết thành thực cảm phục họ bằng những câu nói: "Anh (chị) có lý"... Làm thế, ta có thêm bạn bè mới và dễ dàng được cảm tình của mọi người.

- **Khi không đồng ý** với ai về một vấn đề gì, bạn muốn nêu ý kiến, bạn hãy mở đầu bằng: "Anh (chị) nói đúng, nhưng có chi tiết này chúng ta cần xem lại...". Nói như thế, chúng ta tránh làm phiền và chạm tự ái người khác.

- Lời nói luôn phải rõ ràng, rành mạch, nói cho mọi người đủ nghe, đừng cười nghiêng ngả, nói oang oang ầm ỹ làm như không coi ai ra gì. Nói giản dị cho người nghe hiểu, đừng quá cầu kỳ,... bằng những tiếng khó hiểu ra vẻ ta đây "trí thức"; nhưng cũng đừng quá quê mùa, bình dân. Đừng nói: đen thui, đỏ lòm, tía tui, má tui, anh nói bậy... nhưng nên nói: đen như mực, đỏ như son, cha tôi, mẹ tôi, có lẽ anh lầm chăng...

- **Đừng nói những lời**, những câu chuyện khiếm nhã, một lời hai ý. Đừng nói những lời chua cay, châm biếm, mỉa mai. Đó là những lời độc ác, thiếu bác ái. Đừng nói về mình nhiều quá, cũng đừng bao giờ nói đến chuyện của người vắng mặt, vì "một kẻ hay nói xấu người khác cũng dễ nói xấu ta với kẻ khác". Nói xấu người vắng mặt bộc lộc bản chất hèn hạ và bần tiện. Nó nguy hiểm, vì làm người khác mất tín nhiệm nơi mình.

- Nghệ thuật của nói chuyện còn là phải biết lắng nghe.

CHÚA CHĂN NUÔI TÔI

Đ.K: Chúa chăn nuôi tôi đây hồn tôi vui ngất ngây. Đồng xanh đâu thiếu gì, Người cho tôi nằm nghỉ. Với cánh tay yêu thương, Người là nơi náu nương, dù qua bao khó nguy nào đâu lo lắng gì.

1. Này đồng xanh bên suối ngọt trong. Người để tôi tăng sức nghỉ an.
2. Dù vượt qua thung lũng hiểm nguy, mà hồn tôi đâu hãi sợ chi.
3. Này đầu tôi Chúa xức dầu thơm, này tiệc sang dọn sẵn rượu ngon.

1. Đường nẻo chính tôi được vui bước đi bên Người, huyền diệu thay Danh Chúa đến muôn đời.
2. Vì này Chúa đưa đường, tay Chúa mang côn trượng và hồn tôi an vững không lường.
3. Và rồi Phúc Âm Người theo dõi tôi trên đời. Nhà Người đây tôi sống mãi muôn đời.

Bài 7

MÔSEN VÀ VIỆC THÀNH LẬP ISRAEL

LỜI CHÚA:

Người Ai Cập bắt con cái Israel lao công cực nhọc, lao dịch nặng nề. Vua Ai Cập còn ra lệnh cho các bà đỡ "nếu các sản phụ Do Thái sinh con gái thì để cho sống, nếu là con trai thì phải giết chết, quăng xuống sông Nil..."

(Xh 1,13.15.22)

Bấy giờ ông Môsen đang chăn chiên cho nhạc phụ là Giêthrô, tư tế Mađian. Thiên Sứ của Đức Chúa hiện ra với ông trong ngọn lửa giữa bụi gai. Đức Chúa phán: "Ta thấy rõ nỗi khổ của dân Ta bên Ai Cập, Ta đã nghe tiếng than và nỗi đau của chúng, Ta muốn giải thoát chúng khỏi tay Ai Cập, dẫn chúng lên vùng đất chảy sữa và mật..."

(Xh 3,1-2.7-8)

Đức Chúa phán: "Ta sẽ làm cho Pharaon cứng lòng và Ta sẽ tăng thêm các dấu lạ điềm thiêng trên đất Ai Cập. Pharaon sẽ không nghe các ngươi và Ta sẽ nhấn tay Ta xuống Ai Cập. Ta sẽ đem các cơ binh của Ta, dân của Ta là con cái Israel ra khỏi Ai Cập bằng những án phạt lớn lao cho người Ai Cập".

(Xh 7,3-4)

BÀI HỌC:

Thiên Chúa đã chọn Môsen nên Chúa gìn giữ ông. Môsen: nghĩa là "được vớt lên". Thuở mới sinh, ông được giấu bên bờ sông Nile và được công chúa Ai Cập vớt về nuôi. Ông đã được giáo dục trong triều đình Ai Cập, được chuẩn bị đầy đủ để sau này có khả năng cho sứ vụ tương lai: giải phóng người Do Thái khỏi ách nô lệ Ai Cập, làm một nhà lãnh đạo và lập pháp cho Israel.

Dân Israel bị ngược đãi, bị bắt làm nô lệ phục dịch. Trong thị kiến bụi gai rực cháy, Thiên Chúa hiện ra với Môsen. Ngài nói: "Ta thấy rõ nỗi khổ của dân Ta bên Ai Cập, Ta đã nghe tiếng than van và nỗi đau của chúng, Ta muốn giải thoát chúng khỏi tay Ai Cập, dẫn lên vùng đất chảy sữa và mật". **Thiên Chúa muốn đưa về đất hứa để họ được sống tự do và phụng sự Chúa.**

Sau khi nhận sứ mạng, Môsen về Ai Cập để yêu cầu vua cho dân ra đi. Vua không cho. Thiên Chúa đã thực hiện **10 tai họa** (nước thành máu, ếch nhái, ruồi muỗi, ruồi mòng, ôn dịch, ung nhọt, mưa đá, châu chấu, tối tăm, và các con đầu lòng của người cũng như súc vật Ai Cập đều bị giết chết).

Ngay trong đêm, Môsen và Aaron được gọi đến: vua Pharaon hối thúc người Do Thái đi gấp. Đây là cuộc ra đi vội vã, bột để làm bánh chưa kịp lên men. Các dấu lạ Chúa thực hiện qua tay Môsen không chỉ thuyết phục Pharaon và quần thần Ai Cập nhưng còn thuyết phục chính dân Israel, để họ biết cậy trông vào Chúa và vào Môsen, sứ giả của Chúa, và vâng theo lời ông.

Trong đêm Vượt Qua, dân Israel làm thịt chiên, lấy máu bôi trên thành cửa làm dấu, sứ thần Chúa sẽ "vượt qua", không làm hại các gia đình Do Thái. Họ ăn thịt chiên với bánh không men và rau đắng, ăn vội vàng trong tư thế sẵn sàng lên đường.

Sau tai ương thứ 10, vua Pharaon kinh hãi, đành để cho Israel ra đi. Dân tiến về phía đông để vào đất hứa Canaan.

Môsen hướng dẫn Israel lên đường nhưng chính Chúa mới là Đấng dẫn dắt dân Ngài: Thiên Chúa đi trước dẫn đường họ, ban ngày dùng cột mây, ban đêm dùng cột lửa, để soi đường cho họ đi luôn ngày đêm.

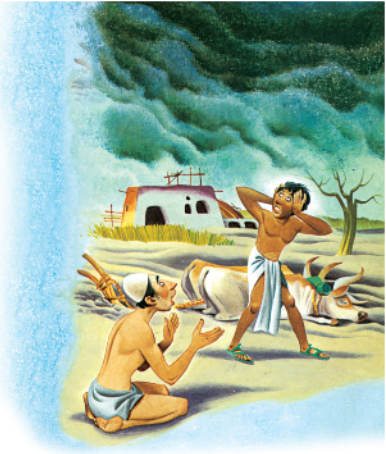

CẦU NGUYỆN:

Lạy Chúa, xin cho con biết cởi mở với anh em, nhờ đó, anh em có thể đến với con như đến với một người bạn. Và Chúa sẽ làm cho con trở nên "người" mà Chúa mong muốn trong tình yêu của Ngài. Vì con là con của Chúa, là anh em của mọi người.

(M. Quoist)

CÂU HỎI THẢO LUẬN:

1. Người Ai Cập đã làm gì mà chúng ta nói rằng "họ ngược đãi những người Do Thái"?

2. Mười tai ương giáng xuống dân Ai Cập có tác dụng gì trên những người Israel?

3. Điều gì đã làm cho Israel: từ một toán dân nô lệ, ô hợp thành một dân thống nhất, hùng mạnh?

TRÒ CHƠI: NHỮNG KỴ SĨ TÀI BA

- Vật dụng: 1 trái bóng tennis.

- Chia các em thành 2 nhóm: 1 nhóm làm ngựa, nhóm kia làm người cưỡi ngựa (kỵ sĩ). Sau khi lên ngựa, cả nhóm tạo thành 1 vòng tròn lớn và bắt đầu chơi.

- Các kỵ sĩ phải chuyền banh cho nhau, không để rơi. Trong khi đó, ngựa phải cố làm sao cho người cưỡi khó đạt chính xác khi chuyền banh (ném). Nếu banh bị rớt, kỵ sĩ đó phải xuống ngựa và chạy trốn. Chú ngựa nào nhặt được banh sẽ hô: "Dừng lại!". Tất cả phải dừng lại. Ngựa giữ banh có thể nhắm kỵ sĩ nào gần nhất để ném hay có thể chuyền cho đồng đội đang ở vị trí thuận lợi để ném.

Nếu ngựa không ném trúng kỵ sĩ, thì các kỵ sĩ lại leo lên yên ngựa và cuộc chơi lại tiếp tục. Ngược lại, nếu 1 kỵ sĩ nào bị trúng banh, thì cả nhóm phải đổi thế chơi cho nhau.

NHÂN BẢN: ĂN MẶC

"Quần áo là cá tính con người".

- Một bộ quần áo treo trong cửa hàng không có ý nghĩa gì, nhưng khi nó được người nào chọn mặc vào thì nó **bộc lộ cá tính** của người ấy. Bộ quần áo nói lên nhân cách của bạn, nó thuộc về con người của bạn. Vì thế cần chọn thứ áo quần thích nghi với nhân cách của mình chứ đừng để cho nhân cách mình phải mang tính cách của quần áo.

- Quần áo của bạn là biểu hiện nhân cách. Người chưa quen biết sẽ đánh giá chúng ta qua bộ điệu, kiểu cách ăn mặc của ta.

- Bạn có biết không: quần áo còn **biến cải cả tinh thần** của bạn nữa. Người ta có thể thay đổi cá tính nhiều lần trong một ngày bằng cách thay đổi quần áo. Thí dụ khi mặc bộ lễ phục bạn thấy muốn đứng thẳng người, ra vẻ đứng đắn, nhưng khi mặc bộ đồ thể thao bạn sẽ có phong thái thoải mái hơn...

- Quần áo có ảnh hưởng trực tiếp đến tâm hồn người ta.

Y phục sạch sẽ, vén khéo, giản dị đó là điều căn bản của xã giao (vén khéo là đừng cẩu thả, xốc xếch, lem luốc, lôi thôi, cúc áo cúc quần gài cẩn thận). Không cần bạn trưng diện lòe loẹt, nhưng cần đứng đắn, giản dị (đứng đắn là dễ xem, chọn màu, chọn kiểu may cho hợp thời, hợp cương vị của mình).

- Bạn không nên vội bắt chước lối ăn mặc quá lôi thôi hoặc quá mới của một số nghệ sĩ: lý do giản dị là vì bạn chưa phải là nghệ sĩ. Một số nghệ sĩ nổi danh không phải vì cách ăn mặc nhưng vì tài nghệ, tư cách của họ. Bạn không có tài như các nghệ sĩ đó mà bạn vội bắt chước cách ăn mặc của họ, bạn sẽ thành trò cười cho người khác.

- Có những **quần áo chỉ mặc trong phòng ngủ, hay ở nhà**; các bạn đừng mặc đến những nơi chung hay mặc ra đường.

CỨU DÂN RIÊNG

Bài 8

HÀNH TRÌNH TRONG SA MẠC

LỜI CHÚA:

Trong sa mạc, toàn thể cộng đồng con cái Israel kêu trách ông Môsen và ông Aaron. Con cái Israel nói với các ông: "Phải chi chúng tôi chết bởi tay Đức Chúa trên đất Ai Cập, khi còn ngồi bên nồi thịt và ăn bánh thoả thuê. Nhưng không, các ông lại đưa chúng tôi ra khỏi đó mà vào sa mạc này, để bắt chúng tôi phải chết đói cả lũ ở đây!"

Đức Chúa phán với ông Môsen: "Ta đã nghe tiếng con cái Israel kêu trách. Vậy, ngươi hãy bảo chúng rằng: Vào buổi chiều, các ngươi sẽ được ăn thịt, và ban sáng, các ngươi sẽ được ăn bánh thoả thuê, và các ngươi sẽ biết rằng Ta là Đức Chúa, Thiên Chúa của các ngươi".

(Xh 16,2.11-12)

Đức Chúa phán với ông Môsen: "Hãy đi xuống, vì dân ngươi đã hư hỏng rồi, dân mà ngươi đã đưa lên từ đất Ai Cập. Chúng đã vội đi ra ngoài con đường Ta truyền cho chúng đi. Chúng đã đúc một con bê, rồi sụp xuống lạy nó, tế nó..." Đức Chúa lại phán với ông Môsen: "Ta đã thấy dân này rồi, đó là một dân cứng đầu cứng cổ. Bây giờ cứ để mặc Ta, cứ để cơn thịnh nộ của Ta bừng lên phạt chúng, và Ta sẽ tiêu diệt chúng. Nhưng Ta sẽ làm cho ngươi thành một dân lớn". Ông Môsen cố làm cho nét mặt Đức Chúa, Thiên Chúa của ông, dịu lại. Đức Chúa đã thương, không giáng phạt dân Người như Người đã đe.

(Xh 32,7-1.14)

Đức Chúa đi đằng trước họ: ban ngày thì ở trong cột mây để dẫn đường, ban đêm thì ở trong cột lửa để soi sáng, nên họ có thể đi cả ban ngày lẫn ban đêm. Ban ngày cột mây đi trước dân không rời, ban đêm cột lửa cũng vậy.

(Xh 13,21-22)

BÀI HỌC:

Biết bao tai ương Thiên Chúa đổ xuống trên Ai Cập nhưng Pharaon vẫn cứng lòng, lần lữa không cho dân Israel ra đi. Trước khi tai họa cuối cùng xảy đến, con cái Israel được chỉ thị ăn lễ Vượt Qua. Lễ này mang một ý nghĩa đặc biệt: đánh dấu việc **Thiên Chúa khi đánh phạt Ai Cập đã "vượt qua", không sát hại các con trai đầu lòng của Israel.** Với tai họa này, vua Ai Cập phải nhượng bộ để cho dân đi.

Nhưng khi dân Israel đi rồi, ông lại tiếc nên đem quân đuổi theo. Israel bị kẹt: phía trước là biển sậy, phía sau là quân đội Ai Cập. **Thiên Chúa đã hỗ trợ, cho họ vượt qua Biển Đỏ mà chân không ướt.**

Chúa nuôi dân bằng Manna và chim cút, Chúa cho dân uống nước chảy ra từ tảng đá. Ngài cứu giúp họ cách lạ lùng như việc con rắn đồng. Kinh nghiệm sa mạc cho dân Israel hiểu rằng: "Đừng thử thách Chúa là Thiên Chúa".

Cuộc hành trình 40 năm sa mạc là cuộc hành trình lâu dài và gian khổ, nhưng là thời gian cần thiết để họ ý thức về truyền thống tổ tiên là tin tưởng, phó thác vào Chúa. Bất chấp những lời ta thán của dân chúng, Thiên Chúa không từ bỏ họ.

Kỷ niệm sa mạc luôn sống động trong lòng dân, suốt thời gian này họ nhiều lần phạm tội, nhờ đó cũng được kinh nghiệm về lòng yêu thương, tha thứ và săn sóc của Thiên Chúa.

Có những lần Thiên Chúa phạt để cảnh cáo nhưng nhờ lời Môsen cầu bầu Chúa lại tha.

CẦU NGUYỆN:

Lạy Chúa Giêsu, xin cho con biết con, và xin cho con biết Chúa. Xin cho con chỉ khao khát một mình Chúa, quên đi chính bản thân, yêu mến Chúa và làm mọi sự vì Chúa. Ước gì con biết nhận từ Chúa tất cả những gì xảy đến cho con và chọn theo chân Chúa luôn.

(Thánh Augustinô)

CÂU HỎI THẢO LUẬN:

1. Điều gì chứng tỏ Giavê Thiên Chúa ở với dân Israel trong suốt cuộc hành trình sa mạc?

2. Bạn hiểu thế nào về "kỷ niệm sa mạc" luôn sống động trong lòng dân Chúa?

3. Giá trị đích thực của "con rắn đồng" là ở chỗ nào?

TRÒ CHƠI: GIỰT KHĂN

- Vật dụng: mỗi em 1 khăn, mỗi đội 1 cọc cờ.

- Cho các em xếp hàng dọc theo đội đều nhau. Vạch 1 đường ngang làm đích, đặt tất cả khăn ở trên đường đích (cách điểm khởi hành 5m). Ra hạn thời gian 2 phút. Sau hiệu lệnh, em đầu của mỗi đội chạy lên, lấy 1 khăn đem về cột ở cán cờ của đội mình. Sau đó, em kế tiếp mới được chạy lên lấy khăn tiếp theo. Nếu trong khi chạy làm rớt khăn, coi như bỏ tại chỗ đó, chạy lên đích lấy lại khăn khác. Trưởng tịch thu khăn bị rớt lại. Cần theo dõi sự thay đổi nhân vật. Hết thời gian, đội nào cột được nhiều khăn ở cột cờ đội là thắng.

NHÂN BẢN: NGOÀI ĐƯỜNG PHỐ.

Khi ra đường chúng ta phải thận trọng giữ luật đi đường, luật giao thông để tránh những tai nạn đáng tiếc cũng như để tránh gây khó chịu cho người khác.

- **Tránh những cử chỉ:** thì thầm, chỉ chỏ vào người khác nhất là khi bạn đang đi sau một thiếu nữ. Đừng nhìn trân trân vào mặt người khác.

- Người lịch sự không đứng ngoài nhìn qua cửa sổ hay lỗ khóa nhà người khác hoặc chúi mũi vào tủ kính như một người quê mùa. Gặp đám tang, người lịch sự mở nón chào tiễn biệt người quá cố.

- Tránh những cử chỉ gây lộn, ẩu đả ở ngoài đường. Đường xá không phải là sân vận động cũng không phải rạp xiếc, do đó không được đua xe hay vừa đạp xe vừa làm trò.

Nếu đi với người trên, người lịch sự phải để người trên lên xe trước và lúc xuống phải xuống xe trước để giúp đỡ, dìu dắt người trên, nếu cần.

- **Chỗ trọng nhất** là phía sau tài xế và bên tay phải theo thứ tự:

Tài xế	4		Tài xế	3	
3	2	1	2		1

. Đối với xe Jeep chỗ quan trọng nhất là ghế trên cùng, bên cạnh tài xế.

Trường hợp lên xe hơi, lúc lên xe, không nên chui đầu vào xe trước mà thường ngồi vào xe rồi rút chân, xoay người vào.

. Nếu được một người cho "quá giang", khi xuống xe nhớ cám ơn và chờ người đó lên xe, rồ máy bạn mới đi vào.

. Nếu bạn đưa một người trên về nhà, nhớ chờ cho họ vào nhà rồi bạn mới rồ ga, cho xe chạy.

Trên xe buýt, xe đò:

- Đừng liếc mắt đọc trộm tờ báo hay cuốn sách của người bên cạnh (chờ họ đọc xong, bạn có thể lịch sự hỏi mượn). Đi đường xa, nếu có đem thức ăn để dùng, hãy dùng cách kín đáo, gọn ghẽ, sạch sẽ. Xe buýt là chỗ công cộng, lúc trò chuyện nói vừa đủ nghe, đừng nói bô bô bắt mọi người phải nghe.
- Ngồi chỗ mình đừng lấn hành lý sang chỗ người khác.
- Nếu muốn đóng, mở kính gió nên hỏi ý kiến và xin phép những người có mặt bên cạnh, nhất là khi đi xe lửa.

-Nếu thấy người tàn tật, già yếu, bệnh hoạn, phụ nữ có mang... ta hãy nhường chỗ, rồi nên đi tránh ra chỗ khác.

TÌNH CA SA MẠC

Bài 9

THIÊN CHÚA THIẾT LẬP GIAO ƯỚC VỚI DÂN NGƯỜI

LỜI CHÚA:

Thiên Chúa phán với ông Môsen: "Hãy lên với Đức Chúa, ngươi cùng với Aaron, Nađáp, Avihu và bảy mươi người trong hàng kỳ mục Israel. Các ngươi sẽ phủ phục ở đằng xa. Một mình Môsen sẽ lại gần Đức Chúa, còn những người khác sẽ không được lại gần. Dân cũng sẽ không được lên với Môsen." Ông Môsen xuống thuật lại cho dân mọi lời của Đức Chúa và mọi điều luật. Toàn dân đồng thanh đáp: "Mọi lời Đức Chúa đã phán, chúng tôi sẽ thi hành." Ông Môsen chép lại mọi lời của Đức Chúa.

Sáng hôm sau, ông dậy sớm, lập một bàn thờ dưới chân núi và dựng mười hai trụ đá cho mười hai chi tộc Israel. Rồi ông sai các thanh niên trong dân Israel dâng những lễ toàn thiêu, và ngả bò làm hy lễ kỳ an tế Đức Chúa. Ông Môsen lấy một nửa phần máu, đổ vào những cái chậu, còn nửa kia thì rảy lên bàn thờ. Ông lấy cuốn sách giao ước đọc cho dân nghe. Họ thưa: "Tất cả những gì Đức Chúa đã phán, chúng tôi sẽ thi hành và tuân theo." Bấy giờ, ông Môsen lấy máu rảy lên dân và nói: "Đây là máu giao ước Đức Chúa đã lập với anh em, dựa trên những lời này."

(Xh 24,1-8)

BÀI HỌC:

Khi ra khỏi Ai Cập, Israel chỉ là một đám dân ô hợp, vô kỷ luật, nhưng Thiên Chúa đã kết ước với Israel. **Ngài đã ký kết một giao ước tại núi Sinai**. Đây là **giao ước** do sáng kiến và tình thương của Thiên Chúa với Israel. Theo giao ước này, **Thiên Chúa nhận Israel làm dân riêng của Người, còn Israel tuyên nhận Thiên Chúa là Chúa độc nhất phải tôn thờ và vâng phục**. Giao ước Sinai tạo nên một dân mới. Israel trở thành một dân tộc Thánh. Mối dây liên kết họ chính là đức tin vào một Thiên Chúa duy nhất.

Lời cam kết này rất quan trọng, chi phối cả đời sống tôn giáo và chính trị của Israel. Vận mệnh thịnh suy của dân tộc tùy thuộc mức độ tuân giữ lời cam kết này.

Để giúp họ sống xứng đáng là một dân đã giao ước với Chúa, Chúa ban cho họ những lề luật, chính yếu là 10 điều răn. Hòm Giao Ước nhắc nhớ giao ước và là dấu chỉ sự hiện diện của Thiên Chúa ở giữa dân Người. Đó là những bổn phận cốt yếu với Thiên Chúa và với người thân cận, những điều đó là nòng cốt cho mọi hoạt động của con người.

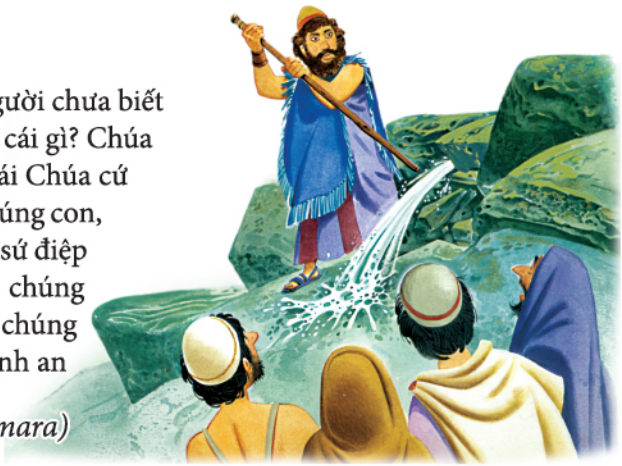
Israel cam kết trung thành với giao ước. Nhưng khi vừa xuống núi, Môsen đã thấy dân sấp mình thờ lạy con bê vàng. Môsen thịnh nộ ném hai bia đá vỡ tan tành. Ông ra lệnh tiêu diệt những người bội ước rồi trở lên núi xin Chúa tha thứ. Chúa nhận lời và trao cho Môsen hai bia đá khác. Chẳng bao lâu dân lại trở lòng: bỏ Chúa mà thờ các thần ngoại.

Trong hành trình gian khổ này cũng đã có những cuộc nổi loạn; một trong những vụ việc bị Thiên Chúa phạt nghiêm khắc là Ngài cho rắn độc đến cắn chết nhiều người. Dân hối hận và Môsen đã cầu xin cho họ. Đức Chúa phán: **"Ngươi hãy làm một con rắn, treo lên một cây cột, tất cả những ai bị rắn cắn mà nhìn lên con rắn đó sẽ được sống". (Ds 21. 8)**

CẦU NGUYỆN:

Lạy Chúa Giêsu, có cả triệu người chưa biết Chúa. Nhưng biết Chúa thì được cái gì? Chúa đến để làm gì nếu đời sống con cái Chúa cứ tiếp tục y như cũ? Xin hoán cải chúng con, xin lay chuyển chúng con. Ước gì sứ điệp của Chúa trở nên máu thịt của chúng con, trở nên lẽ sống của cuộc đời chúng con, và đem lại cho chúng con bình an sâu xa của Chúa.

(Helder Camara)

CÂU HỎI THẢO LUẬN:

1. Nội dung chính yếu của Giao ước Sinai là gì?
2. Tại sao Thiên Chúa cao cả và quyền năng vô cùng lại đi kết ước với con người?
3. Bạn có biết Giao ước mới là Giao ước nào?

PHONG TRÀO: KỶ LUẬT KHI TẬP HỌP

+ Khi nghe lệnh tập họp phải ngưng ngay mọi việc đang làm.

+ Đội trưởng tập họp đội, kiểm tra sĩ số, chỉnh tề y phục, chờ lệnh.

+ Khi tập họp phải nhanh nhẹn, trật tự, im lặng, đến vị trí tập họp và đứng vào đội hình theo lệnh chỉ huy.

TRÒ CHƠI: CÁI KÌM BAY

- Vật dụng: 2 trái bóng nhựa.

- Chia các em thành 2 nhóm; mỗi nhóm đứng theo hàng hai, khoảng cách giữa 2 nhóm là 5m. Sau tiếng còi hiệu, 2 bạn đầu tiên của mỗi nhóm dùng đầu để giữ chặt quả bóng và đưa bóng đến đích cách 5m, đi qua cột đích, rồi quay trở về trao bóng cho 2 bạn kế tiếp để tiếp tục.

- Lưu ý: trong khi chơi, không được dùng tay giữ bóng, 2 tay phải thọc vào túi quần.

NHÂN BẢN: CỬA HÀNG, QUÁN ĂN, RẠP HÁT

+ Vào cửa hàng: Dù gặp người chủ hay người bán hàng quen thuộc, bạn cũng không nên nói chuyện quá lâu vì làm ngăn trở việc buôn bán của họ, nếu cần chuyện trò, bạn có thể hẹn đến nhà họ thì tiện hơn.

. Tuy mua hàng phải trả tiền, khi nhận gói hàng bạn, cũng nên nhã nhặn cám ơn người bán.

. Trường hợp người bán hàng vất vả tìm một món đồ cho bạn mà rút cục không có, bạn nên nhã nhặn nói: "Tôi làm phiền bà (cô) quá".

. Trường hợp xem một món hàng quá đắt, không vừa túi tiền, bạn nên khéo léo xin lỗi: "Chúng tôi không định mua với giá đó".

. Người bán hàng lịch sự luôn biết giữ nụ cười trên môi, chiều khách hàng: "Vui lòng khách đến, vừa lòng khách đi", đừng tỏ vẻ nhọc mệt, bất mãn khi tìm hàng cho khách, đừng cau có, nóng nảy dù là lúc đông khách, tránh kiểu nói thách quá giá.

+ Vào quán ăn: nên từ tốn đợi người phục vụ chỉ bàn cho. Tuy nhiên, bạn có quyền chọn một bàn trống mà bạn thích.

. Nếu thiếu ghế, bạn nên bảo người phục vụ đưa ghế lại, đừng tự tiện đi nhắc ghế ở một bàn khác.

. Nếu mời một người khác đi ăn, bạn nên nhường cho họ chọn món ăn, nếu người đó từ chối, bạn mới đứng ra chọn.

. Nếu mời một người ăn, lúc trả tiền bạn nên đến quầy hàng trả cách kín đáo để khách khỏi bận tâm. Dù thực đơn có đắt, bạn cũng nên giữ thái độ bình thản, đừng tỏ điều chi khó chịu.

+ Ở rạp hát: Một tệ nạn rất xấu là chen lấn, không tôn trọng quyền ưu tiên của người khác: người đến trước có quyền mua vé trước.

. Vào rạp hát, nếu phải đi qua người khác để vào ghế, ta hơi cúi người và nói: "Xin lỗi".

. Ta có thể vỗ tay cổ vũ, nhưng việc huýt sáo, hò hét, la lối trong rạp không phải là cử chỉ của người lịch sự. Không gác chân lên ghế trước, vừa khó coi vừa bất lịch sự.

. Tránh việc phê bình, trao đổi to tiếng trong rạp, vì chưa chắc quan niệm nghệ thuật của ta đúng hay phù hợp với người khác. Lúc ra, nên thong thả, đừng quá hối hả, chen lấn.

CHÚA ĐÃ VỀ

Bài 10

GIÔSUÊ LÃNH ĐẠO DÂN CHIẾM ĐẤT HỨA

LỜI CHÚA:

Bấy giờ Đức Chúa phán với ông Môsen và ông Aaron: "Bởi vì các ngươi đã không tin vào Ta để biểu dương sự thánh thiện của Ta trước mắt con cái Israel, nên các ngươi sẽ không được vào đất Ta ban cho chúng."

(Ds 20,12)

Đức Chúa phán với ông Giôsuê: "Hôm nay, Ta bắt đầu cho ngươi được nên cao trọng trước mắt toàn thể con cái Israel, để chúng biết là Ta sẽ ở với ngươi như Ta đã ở với Môsen."

Khi dân rời lều để qua sông Giođan, thì các tư tế khiêng Hòm Bia Giao Ước dẫn đầu dân. Bấy giờ là mùa gặt; sông Giođan tràn ra hai bên bờ suốt mọi ngày. Lúc những người khiêng Hòm Bia vừa đến sông Giođan, và chân các tư tế khiêng Hòm Bia vừa nhúng vào nước ở ven bờ, thì nước mạn ngược chảy xuống dừng lại, dựng đứng thành một khối duy nhất trong một khoảng rất dài, và dân đã qua sông, đối diện với Giêrikhô. Các tư tế khiêng Hòm Bia Giao Ước của Đức Chúa đứng yên tại chỗ, nơi đất khô cạn giữa lòng sông Giođan, trong khi toàn thể Israel qua sông trên đất khô cạn, cho đến khi toàn dân đã qua hết.

(Gs 3,7.14-17)

Ông Giôsuê quy tụ ở **Sikhem** mọi chi tộc Israel và triệu tập các kỳ mục Israel, các thủ lãnh, thẩm phán và ký lục. "Bây giờ anh em hãy kính sợ Đức Chúa, hãy chân thành và trung tín phụng thờ Ngài. Anh em hãy vất bỏ các thần cha ông anh em đã phụng thờ bên kia Sông Cả và ở Ai Cập, và hãy phụng thờ Đức Chúa." Dân đáp lại: "Chúng tôi không hề có ý lìa bỏ Đức Chúa để phụng thờ các thần khác! Vì chính Đức Chúa, Thiên Chúa của chúng tôi, đã đem chúng tôi cùng với cha ông chúng tôi lên từ đất Ai Cập, từ nhà nô lệ... Về phần chúng tôi, chúng tôi sẽ phụng thờ Đức Chúa, vì Ngài là Thiên Chúa của chúng tôi."

(Gs 24,1.14.16-18)

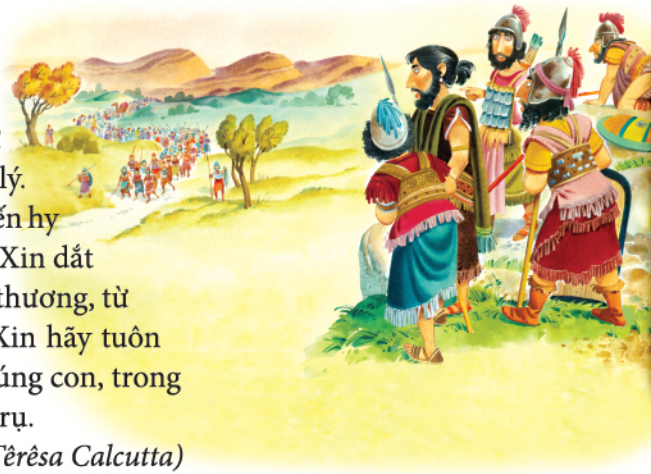
BÀI HỌC:

Sau khi Môsen qua đời, Giôsuê lên lãnh đạo, ông dẫn dân qua sông vào chiếm đất Canaan - vùng Đất Thiên Chúa Hứa. Vùng đất hứa là vùng đất chảy sữa và mật đó không phải là đất trống dành sẵn cho Israel nhưng họ phải chiến đấu, phải đổ mồ hôi, đổ máu để chiếm được. Giôsuê đảm trách việc chinh phục Đất Hứa. Ông chia cho mỗi chi tộc một lãnh thổ để họ định cư, nhưng các chi tộc đó phải chiến đấu chống lại những dân đã định cư trong xứ trước họ và chống lại cư dân các miền lân cận.

Israel không phải là một đoàn binh tinh nhuệ, kỷ luật, võ trang nhưng được Thiên Chúa hỗ trợ, không sức mạnh nào có thể ngăn bước chân của đoàn quân lạ lùng này.

Sau khi chiếm được Đất Hứa, dân Chúa họp Đại hội tại Sikhem, tái xác nhận lòng tin của 12 chi tộc Israel vào Giavê Thiên Chúa: Israel nhận Giavê là Chúa của mình, cam kết tuân giữ lề luật Chúa và liên kết gắn bó với nhau, hỗ trợ nhau.

CẦU NGUYỆN:

Lạy Chúa Giêsu, xin hãy dẫn dắt con từ cõi chết đến sự sống, từ lầm lạc đến chân lý. Xin dắt con đi từ thất vọng đến hy vọng, từ sợ hãi đến tín thác. Xin dắt con đi từ ghen ghét đến yêu thương, từ chiến tranh đến hòa bình. Xin hãy tuôn đổ bình an trong trái tim chúng con, trong thế giới chúng con, trong vũ trụ.

(Mẹ Têrêsa Calcutta)

CÂU HỎI THẢO LUẬN:

1. Vùng đất "chảy sữa và mật" mà Thiên Chúa hứa ban cho Israel nhưng họ vất vả mới chiếm được. Điều đó giúp bạn có suy nghĩ gì?

2. Bạn biết gì về đại hội tại Sikhem? Có giống ở Sinai không?

PHONG TRÀO:

SỐNG NGÀY THÁNH THỂ

+ **Sáng:** dâng ngày cho Chúa, vui vẻ chu toàn bổn phận.

+ **Đêm:** xét mình, xin Chúa tha thứ lỗi lầm, hứa sống tốt hơn.

+ **Trong ngày** luôn nhớ đến Chúa trong mọi biến cố vui buồn.

+ Tham dự Thánh Lễ và siêng năng viếng Chúa.

TRÒ CHƠI:

NHẠC TRƯỞNG

Chọn một em đóng vai một người sành âm nhạc, cho các em đứng vòng tròn, chỉ em "sành âm nhạc" ra một chỗ khuất. Sau đó, Trưởng chọn một Nhạc trưởng. Nhạc trưởng phải thay đổi động tác liên tục. Các em trong vòng phải bí mật quan sát và làm theo cử điệu của Nhạc trưởng. Bắt một bài hát vui và đưa em "sành âm nhạc" vào để tìm Nhạc trưởng. Không được tìm quá 3 lần. Và nếu sau 3 bài hát mà không tìm ra thì bị phạt.

NHÂN BẢN:

CÔNG SỞ, NHÀ RIÊNG

+ Thông thường, **các công hay tư sở** có người bảo vệ hoặc có phòng hướng dẫn, bạn hãy hỏi người bảo vệ hoặc người hướng dẫn, nói lý do bạn muốn vào, và xin chỉ dẫn về người hoặc văn phòng bạn muốn tới gặp.

. Nếu có người hướng dẫn, bạn chỉ việc theo sự hướng dẫn đó. Nếu đi một mình, bạn nhớ gõ cửa (hoặc nhấn chuông) 2, 3 tiếng. Nếu có người hay có tiếng mời vào thì bạn hãy vào; bằng không bạn có thể gõ cửa lần thứ hai và đứng đợi.

+ **Đến nhà riêng**, bạn nên hẹn giờ đến cho tiện, kẻo bạn đột nhiên tới giữa lúc gia đình họ đang có việc bận thì quả là bất tiện cho gia chủ và phiền cho bạn.

. Thường nên hẹn vào giờ người ta có thể có mặt ở nhà (đừng sớm quá hoặc khuya quá).

. Nếu vào một nhà chưa quen biết, bạn có thể trao danh thiếp của bạn cho người nhà.

. Áo mưa, dù... nên để ở phòng ngoài hoặc treo tại mắc áo có để sẵn ở phòng khách. Cũng có thể để ngoài hè để tránh làm dơ phòng của người ta.

. Khi chờ được tiếp, bạn đừng táy máy sục sạo đồ vật trong phòng, cũng đừng đi dạo trong phòng. Bạn có thể ngồi chờ tại phòng khách. Khi chủ ra, bạn đứng dậy. Sau khi chào hỏi, chủ mời ngồi, bạn mới ngồi. Nhưng thường khách chờ chủ nhà ngồi rồi mới ngồi.

. Người lịch sự ngồi nghiêm trang dựa lưng vào ghế, 2 tay đặt trên đầu gối hay trên tay ghế, lúc nói chuyện đừng đưa đẩy chân, rung đùi hoặc nhịp chân.

+ Đừng kéo dài câu chuyện, phải biết lui bước trong lúc chủ nhà còn luyến tiếc ta.

. Cuộc thăm viếng không nên kéo dài quá 15 phút. Muốn ra về, ta sẽ nói: "Tôi làm rộn ông (bà) nhiều", "Chúng tôi lạm dụng thời giờ của ông (bà) đã nhiều".

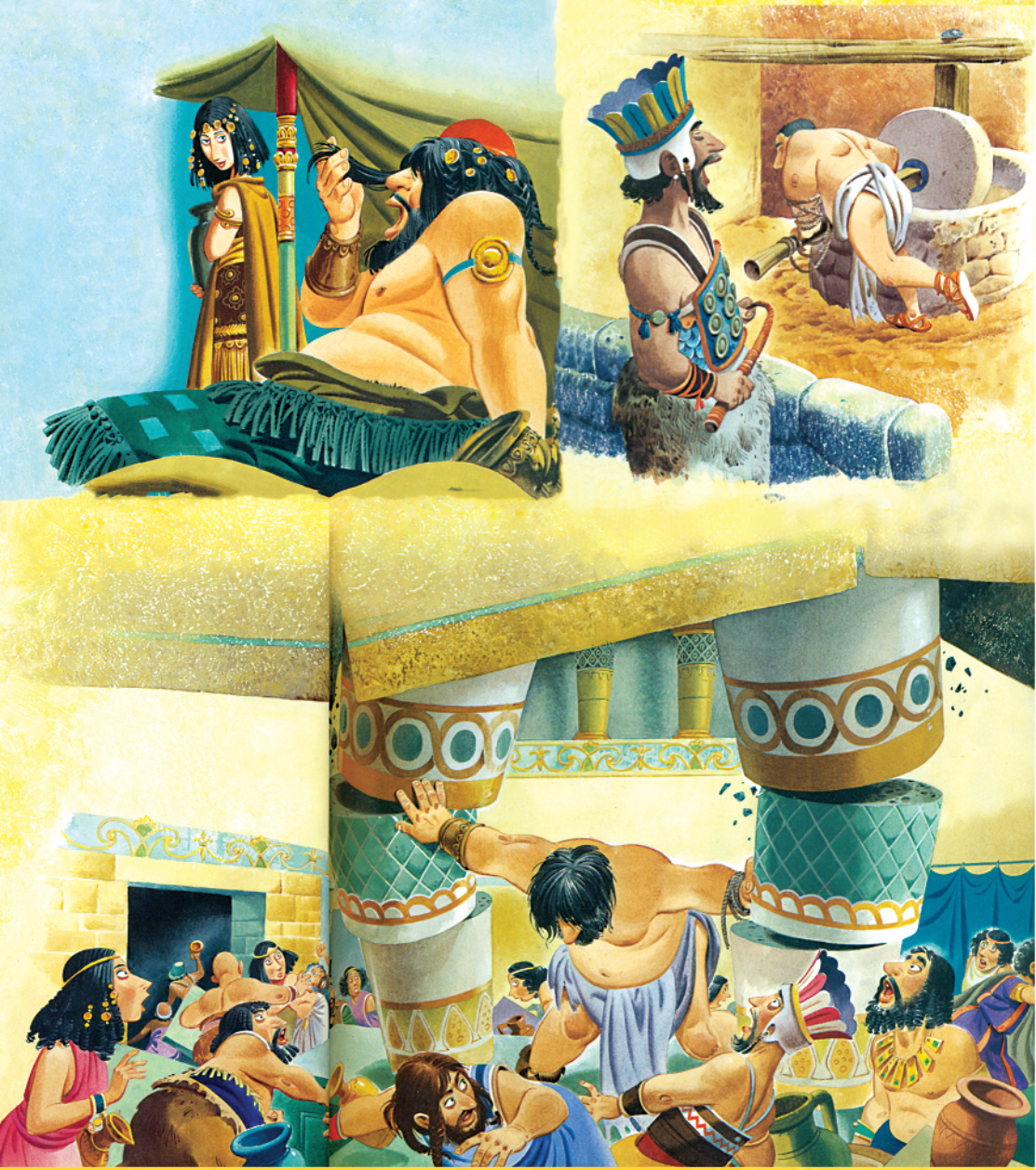
. Nếu có người cùng đi thì khẽ bão người kia cốt cho chủ nhà nghe: "Tưởng chúng ta có thể xin phép ông (bà) để ra về".

ĐƯỜNG NGƯỜI ĐI

Bài 11

CÁC THỦ LĨNH

LỜI CHÚA:

Con cái Israel đã làm điều dữ trái mắt Đức Chúa, nên Đức Chúa đã trao họ vào tay người Mađian trong bảy năm... Hễ Israel gieo giống thì người Mađian, người Amalếch và người Phương Đông cũng lên; chúng lên chống lại Israel. Chúng đóng trại bên cạnh họ và tàn phá hoa màu, đất đai cho đến sát Gaza, không để sót lại vật gì trong Israel, dù là gia súc hay bò lừa cũng vậy. Chúng tràn vào tàn phá xứ sở. Như vậy người Israel hoàn toàn kiệt quệ vì người Mađian. Và con cái Israel đã kêu lên Đức Chúa.

(Tl 6,1.3-6)

Bấy giờ Đức Chúa quay lại nhìn Giêđêon và nói: "Hãy mạnh bạo lên đường cứu Israel khỏi tay quân Mađian. Không phải chính Ta sai ngươi sao?" Nhưng ông đáp: "Ôi, thưa Ngài, con lấy gì mà cứu Israel? Này dòng họ con thấp kém nhất trong chi tộc Manasê, mà con lại nhỏ nhất trong nhà cha con." Đức Chúa phán với ông: "Ta sẽ ở với ngươi, và ngươi sẽ đánh quân Mađian như đánh có một người."

(Tl 6,14-16)

Đức Chúa phán bảo ông: "Đám dân ở với ngươi quá đông; Ta không trao quân Mađian vào tay chúng được, kẻo Israel lại tự phụ phạm đến Ta, khi cho rằng 'Chính tay tôi đã cứu tôi'. Vậy ngươi hãy công bố cho dân nghe: 'Ai sợ hãi và run khiếp thì hãy về đi!'" Và ông Giêđêon đã thử họ: hai mươi ngàn người trong dân rút lui, còn lại mười ngàn.

Đức Chúa phán với ông Giêđêon: "Dân này vẫn còn đông. Hãy bảo chúng xuống gần nước. Tất cả những ai thè lưỡi tớp nước như chó, ngươi hãy để riêng ra, tất cả những ai quỳ xuống mà uống cũng vậy." Số người dùng tay đưa nước lên miệng mà tớp là ba trăm. Bấy giờ Đức Chúa phán với ông Giêđêon: "Với ba trăm người đã tớp nước, Ta sẽ cứu các ngươi, và sẽ trao quân Mađian vào tay ngươi. Còn tất cả những người khác thì hãy rút lui, ai về nhà nấy."

(Tl 7,2-7)

BÀI HỌC:

Sau khi chiếm được Đất Hứa, 12 chi tộc chia nhau đất, họ sống lẫn lộn với người Canaan nên hai bên có liên lạc và ảnh hưởng lẫn nhau. Từ là người **du mục**, chăn thả đàn vật trong hoang mạc nay định cư, họ phải thích nghi với lối sống mới. Sự thay đổi này khiến người Do Thái ngày càng giống người Canaan. Có những cuộc **hôn nhân hỗn hợp** vì thế Israel bị cám dỗ, lây nhiễm cách thờ cúng của dân Canaan.

Về chính trị, Israel còn yếu (vì tàn phá), lại **tổ chức rời rạc**: Mười hai chi tộc sống trong một lãnh thổ làm thành một quốc gia không vua. Chỉ hợp nhất bằng tôn giáo mà tượng trưng là Hòm Bia Giao Ước. Nơi hoang mạc, người Do Thái tự cô lập khỏi các dân, có Môsen nghiêm ngặt gìn giữ sự tinh tuyền của đức tin và phụng tự. Nay **tôn giáo người Canaan phù hợp với bản năng nơi mỗi người**, nên người Do Thái bị lôi cuốn mạnh mẽ. Họ sống khoảng 200 năm như thế. Có những lần **dân bỏ Chúa thờ ngẫu tượng của dân Canaan** là Baan và Astarôt, là những thần sinh sản.

Thiên Chúa trừng phạt bằng cách để họ bị dân chung quanh đánh phá như dân Môáp, Ammon, Mađian, Philitinh,... nhưng khi họ kêu cầu Ngài thì Thiên Chúa từ bi lại cho xuất hiện những vị anh hùng dẹp giặc như Giêđêon, Samson,... Các ngài là những vị Thủ lãnh thì đúng hơn là Thẩm phán. Sách Thủ lãnh dạy ta bài học: Tội - phạt - hối - cứu.

- **Tội**: Israel phạm tội bỏ Chúa, thờ thần ngoại.

- **Phạt**: Vì thế Chúa phạt họ để cho rơi vào tay dân ngoại đè nén.

- **Hối**: Israel hối cải, kêu lên Chúa.

- **Cứu**: Chúa cho một vị thủ lãnh đến cứu họ.

Thủ lãnh vừa là người thức tỉnh tâm hồn, vừa là nhà chỉ huy quân sự: họ vừa **đánh thức** tình cảm tôn giáo giữa những người đồng hương, vừa **quy tụ** họ.

Chúng ta được biết tên và công trình của nhiều Thủ lãnh như: nữ tướng Đêbôra, ông Giêđêon, Giépthê, Samson,...

CẦU NGUYỆN:

Lạy Chúa, con đã yêu Chúa quá muộn màng!

Ôi lạy Chúa là vẻ đẹp vừa cổ kính, vừa luôn mới mẻ, con đã yêu Chúa quá muộn màng! Chúa ở trong con mà con thì ở ngoài, con cứ chạy đi tìm Chúa ở ngoài. Con thật hư hỏng khi chạy theo các thụ tạo xinh đẹp. Bấy giờ Chúa ở với con mà con lại không ở với Chúa. Các thụ tạo xinh đẹp kia cứ giữ con ở xa Chúa, trong khi chúng hiện hữu được là nhờ Chúa.

(Thánh Augustino)

CÂU HỎI THẢO LUẬN:

1. Điều gì khiến Israel trở nên suy yếu, bị quấy nhiễu?
2. "Tội - Phạt - Hối - Cứu" nghĩa là gì?
3. Hãy kể lại câu chuyện cuộc đời của: Nữ tướng Đêbôra, anh hùng Samson,...

PHONG TRÀO:

TINH THẦN ĐỘI

Một đoàn quân trang bị tối tân và đầy đủ mà không có tinh thần chiến đấu là võ trang cho địch quân. Vì thế phải làm sao có tinh thần đội vững mạnh, bằng cách:

+ Nêu cao uy tín đội, tình huynh đệ gắn bó trong đội

+ Mọi việc làm có tổ chức, bầu khí vui vẻ, tín nhiệm nhau.

TRÒ CHƠI: THÀNH TRÌ

- Vật dụng: 1 trái banh.

- Chia các em thành 4 đội, đứng thành hình vuông. Mỗi đội là 1 cạnh hình vuông. Trưởng đứng giữa thảy mạnh banh xuống đất, chạm 1 lần, rồi thảy lần 2 cho banh nảy lên bay về hướng bất kỳ đội nào. Các em ở đội đó phải đẩy banh dội vào giữa cho banh nảy sang đội khác. Đội nào để banh bay ra khỏi thành trì của đội mình hay banh chạm đất sẽ bị loại trừ.

- Có thể chia đều các em thành 4 đội, mỗi lần sai thì em đó bị loại. Cuối cùng, đội nào thành còn nhiều em là thắng.

NHÂN BẢN: THƯ TỪ - DANH THIẾP

- Viết thư thường dùng **khổ giấy** 21x27, dùng giấy màu trắng nhất là khi viết cho người trên. Chừa lề vừa phải, chữ viết cho rõ ràng, sạch sẽ. Đừng viết kín hết trang giấy. Nếu định ký láu thì dưới chữ ký phải ghi rõ tên mình. Trừ trường hợp bạn bè đã quen chữ ký của nhau.

. Nếu là bạn bè, cần viết tự nhiên, tránh kiểu cách, văn chương gò bó, lèo lái, cũng đừng dùng những câu nói "sáo".

. Viết cho người trên, nên cân nhắc lời nói cho lịch sự và lễ độ.

- **Đề bao thư:** tên và địa chỉ người gửi đề trên cùng. Tên và địa chỉ người nhận thư: viết lớn và rõ ràng vào phần giữa bao thư. Con tem phải gắn phía trên, mép tay phải.

. Nếu bạn muốn gởi cho anh Dũng nhưng không biết địa chỉ, bạn phải gởi cho anh Hùng để nhờ trao lại cho Dũng. Lúc đó phong thư bạn cứ viết tên và địa chỉ của anh Hùng và ở góc dưới phía tay trái, bạn viết: "Nhờ anh Hùng trao lại thư này cho anh Dũng" Đừng viết phía sau, vì đôi khi người nhận thư vô ý không nhìn phía sau, mở thư ra đọc mới biết mình nhầm, bất tiện.

. Khi gửi fax, thiệp cũng cần ghi địa chỉ của mình để người nhận dễ dàng gửi thư trả lời.

- **Danh thiếp** dùng khổ chữ nhật hoặc vuông in tên, chức vụ và địa chỉ.

. Danh thiếp được dùng: để trình danh tánh khi gặp gỡ lần đầu tiên, khi tới thăm một người quen; để chúc mừng, chia vui sẻ buồn với ai; để gửi kèm theo quà tặng một người khác.

. Đến thăm một người nhưng không gặp, ta trao danh thiếp lại cho người nhà và bẻ gập góc trên phía tay phải.

THAY MẶT CHÚA

Bài 12

LẬP NỀN QUÂN CHỦ: SAMUEL VÀ VUA SAOLÊ

LỜI CHÚA:

Họ nói với ông Samuel: "Ông coi, ông già rồi, và các con ông lại không đi theo đường lối của ông. Vậy bây giờ, xin ông lập cho chúng tôi một vua để vua xét xử chúng tôi, như trong tất cả các dân tộc... Vua chúng tôi sẽ xét xử chúng tôi, sẽ dẫn đầu chúng tôi và sẽ lãnh đạo các cuộc chiến của chúng tôi." Đức Chúa phán với ông Samuel: "Hãy nghe theo tiếng chúng, và hãy đặt một vua cai trị chúng."

(1 Sm 8,5.20-22)

Ông Samuel cho mọi chi tộc Israel tiến đến và chi tộc Bengiamin trúng thăm. Ông cho chi tộc Bengiamin tiến đến theo thị tộc, và thị tộc Mátri trúng thăm. Rồi ông Saolê con ông Kít trúng thăm. Ông Samuel nói với toàn dân: "Anh em đã xem thấy người Đức Chúa chọn chưa? Trong toàn dân không có ai được như ông." Toàn dân reo hò và nói: "Vạn tuế đức vua!"

(1 Sm 10,20-24)

Khi vua Saolê nắm được vương quyền cai trị Israel, vua giao chiến với mọi kẻ thù tứ phía: với Môáp, với con cái Ammon, với Êđôm, với các vua Xôva, với người Philitinh; quay về phía nào, vua cũng thắng. Vua biểu dương sức mạnh, đánh người Amalếch và giải thoát Israel khỏi tay kẻ cướp phá họ.

(1 Sm 14,47-48)

BÀI HỌC:

Vào cuối thời các thủ lãnh, Israel thấy cần phải có thống nhất về mặt chính trị mới đương đầu nổi với ngoại bang, vì thế họ xin Samuel, vị "thủ lãnh" cuối cùng, lập cho họ một vua: đó là vua Saolê; nền quân chủ bắt đầu và kéo dài 450 năm, cho đến khi dân bị lưu đày ở Babilon.

Samuel không hài lòng khi dân xin ông đặt cho họ 1 vị vua, tức là dân không muốn Giavê dẫn dắt mình. Nhưng được Chúa chấp thuận, ông xức dầu phong Saolê làm vua rồi rút vào bóng tối tuy vẫn theo dõi và giúp đỡ nhà vua.

Samuel là con người tuyệt đối trung thành với Thiên Chúa, ông dọn đường cho cuộc phục hưng chính trị và tôn giáo của Israel thời Saolê, nhất là thời Đavít sau này.

Lúc đầu Saolê để cho Samuel dẫn dắt nhưng không lâu sau ông sử dụng vương quyền của mình để mưu lợi cho bản thân và gia đình. Nửa sau triều đại, ông còn tật ghen tương và bạo hành. Saolê chết đi, không thực hiện được điều mà vua của dân Thiên Chúa phải thể hiện.

CẦU NGUYỆN:

Lạy Chúa Giêsu, nhiều bạn trẻ đã không ngần ngại chọn những cầu thủ bóng đá, những diễn viên điện ảnh... làm thần tượng cho đời mình. Hôm nay, chúng con muốn chọn Chúa Giêsu, không phải vì Chúa giàu có, tài năng hay nổi tiếng. Nhưng vì Chúa là Thiên Chúa làm người. Ước gì chúng con can đảm chọn Chúa nhiều lần trong ngày qua những chọn lựa nhỏ bé, để Chúa chiếm lấy toàn bộ cuộc sống chúng con, và để chúng con được thông hiệp vào cuộc sống của Chúa. Amen.

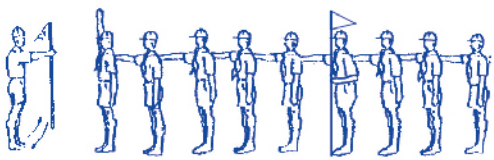
PHONG TRÀO:

TRÌNH DIỆN ĐỘI

Được lệnh trình diện đội, Đội trưởng báo cho các bạn sửa soạn lại y phục, xong hô tên đội, cả đội đáp lại rồi Đội trưởng dẫn đội chạy vòng sau lưng Trưởng (ngược chiều kim đồng hồ) đến xếp hàng ngay trước mặt Trưởng, cách Trưởng 3 bước sao cho Trưởng đứng giữa, xong so hàng đội nghỉ, nghiêm; đoạn Đội trưởng cho đội quay sang trái bằng cách phất mạnh cờ sang trái kèm theo khẩu lệnh "bên trái quay". Đội quay sang vẫn ở thế nghiêm. Đội trưởng cho các bạn chào Trưởng, rồi Đội trưởng lên trình diện (Nếu lãnh cờ danh dự, Đội trưởng đưa cờ thẳng lên rồi hạ cờ ngang xuống, tay phải cầm cán cờ ở

CÂU HỎI THẢO LUẬN:

1. Tại sao khi dân Chúa muốn có một vị vua cai trị đất nước thì Samuel không hài lòng?
2. Vua của Israel khác vua các nước ở điểm nào?

ngang vai, tay trái cầm góc cán cờ sát nách, lòng bàn tay úp xuống đất).

Xong, Đội trưởng cho lệnh chào Trưởng (nếu lãnh cờ danh dự thì quay chào cả đoàn) và dẫn đội về (chạy sau lưng Trưởng ngược chiều kim đồng hồ).

TRÒ CHƠI: **BANH RƯỢT BÓNG**

- Vật dụng: 2 trái bóng 2 màu (để phân biệt).

- Chia các em thành 2 nhóm, cho đứng vòng tròn xen kẽ nhau. Hai trái bóng xuất phát cùng một lúc và cùng chiều. Mỗi nhóm chuyền cho nhau. Không chuyền lầm banh và không được làm rớt banh. Ấn định thời gian, banh nào đi đến giáp vòng trước là thắng. Nếu banh bị rớt, phải trở về vị trí ban đầu.

NHÂN BẢN: **TẶNG QUÀ**

- Những người thân thường tặng quà cho nhau vào những dịp Tết, sinh nhật, bổn mạng, ngày cưới, mừng tân gia,... để biểu lộ tình thân hoặc lòng biết ơn. Ngày nay, theo tục lệ Âu Mỹ, người ta quen tặng quà, gửi thiệp chúc mừng vào dịp Noel hoặc Tết dương lịch hay Âm lịch.

"Quà tặng không quan trọng bằng cách tặng"

- **Quà tặng** không cần phải mắc tiền, nhưng chứng tỏ rằng bạn đã dành cho người được tặng quà những tình cảm tốt đẹp. Hãy cố gắng chọn những món quà mà bạn nghĩ rằng người nhận sẽ thích.

* Thí dụ: Sau 1 vài ngày ở chơi nhà một người bạn, bạn có thể gởi một món quà biếu mẹ người bạn. Bạn có thể mang nó lúc tới thăm hay gởi bằng Bưu điện sau khi bạn trở về nhà. Đây không phải hoàn trả lại cho chủ nhà về những gì đã làm cho bạn nhưng đó là cách bày tỏ sự biết ơn. Chắc chắn bạn sẽ được khen ngợi và đón tiếp nồng nhiệt trong những lần sau.

* Tặng quà trong những dịp đám cưới hoặc mừng tân gia..., nên đem quà đến trước. Vì nếu khi đến ăn mà ta kè kè theo một món quà thì coi như ta đánh giá bữa ăn bằng món quà đó.

* Đến dự tiệc, nếu có đem theo hoa tặng chủ nhà, ta đừng đưa tặng trước mặt mọi người, mà nên trao cho người ra mở cửa, kèm theo tấm "danh thiếp" đặt trên bó hoa đó, để nhờ người này trao lại cho chủ nhà. Tại các nước Âu Mỹ, người ta có thể nhờ chính người bán hoa đưa bó hoa lại cho chủ nhà kèm theo danh thiếp người tặng hoa. Hiện nay tại nước ta cũng có dịch vụ này.

- **Khi nhận quà** nên đón nhận với tất cả nhiệt tình và thích thú, ngay cả khi đó không phải là thứ bạn thích. Nếu bạn để người khác thấy rằng món quà làm bạn không hài lòng,

việc đó sẽ làm buồn lòng người tặng. Dù sao, món quà không bao giờ quan trọng bằng tình cảm người khác dành cho bạn. Hãy chân thành, vui vẻ nói lời cám ơn.

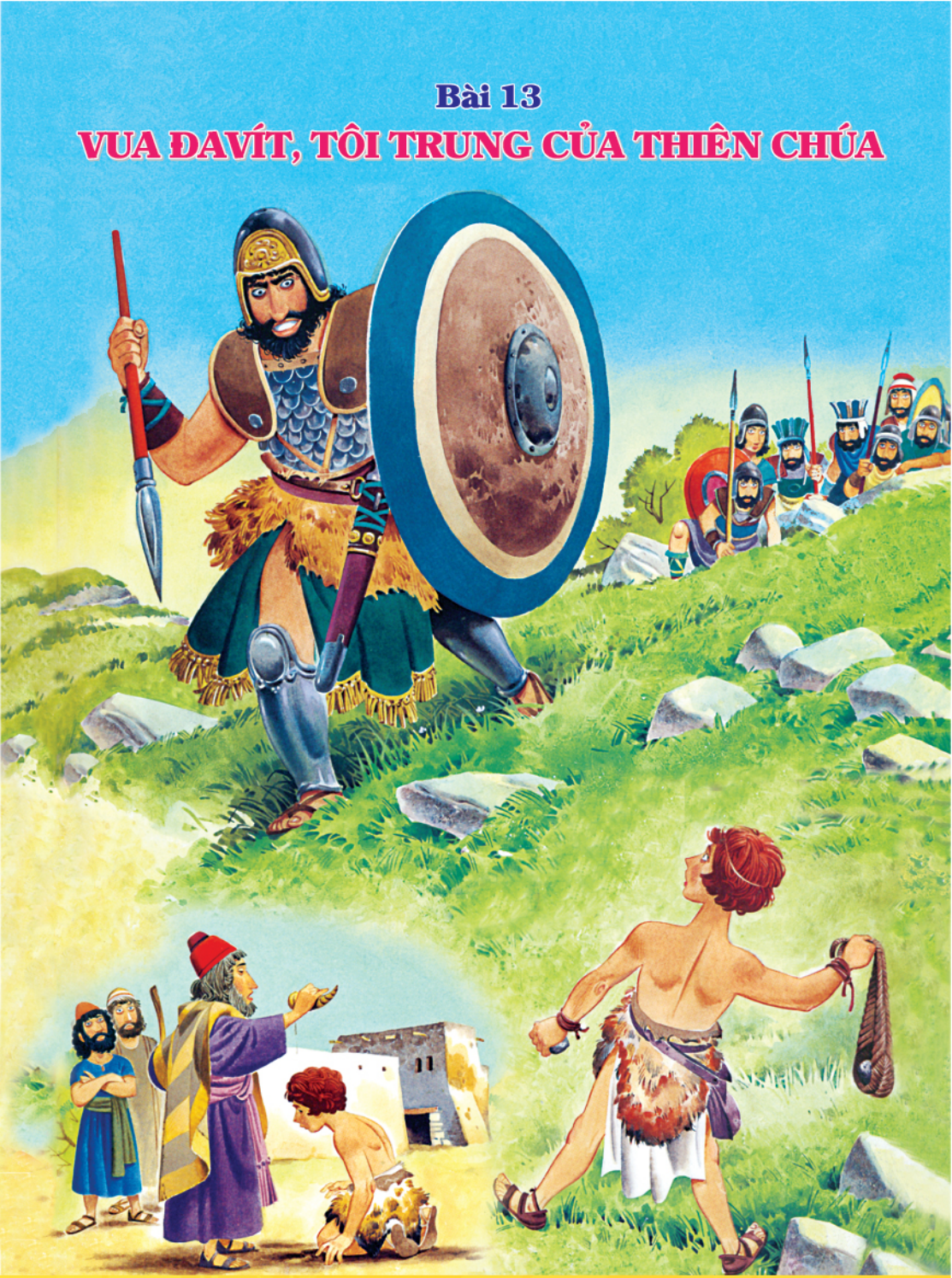

XIN BAN CHO CON

Bài 13

VUA ĐAVÍT, TÔI TRUNG CỦA THIÊN CHÚA

LỜI CHÚA:

Khi các con Giêsê đến, Samuel thấy Êliáp, ông nghĩ: "Đúng rồi! Người Đức Chúa xức dầu tấn phong đang ở trước mặt Đức Chúa đây!" Nhưng Đức Chúa phán với ông Samuel: "Đừng xét theo hình dáng và vóc người cao lớn của nó, vì Ta đã gạt bỏ nó. Thiên Chúa không nhìn theo kiểu người phàm: người phàm chỉ thấy điều mắt thấy, còn Đức Chúa thì thấy tận đáy lòng." Ông Giêsê gọi Avinađáp và cho cậu đi qua trước mặt Samuel, nhưng ông Samuel nói: "Cả người này, Đức Chúa cũng không chọn." Ông Giêsê cho Sama đi qua, nhưng ông Samuel nói: "Cả người này, Đức Chúa cũng không chọn." Ông Giêsê cho bảy người con trai đi qua trước mặt ông Samuel, nhưng ông Samuel nói với ông Giêsê: "Đức Chúa không chọn những người này." Rồi ông lại hỏi ông Giêsê: "Các con ông có mặt đầy đủ chưa?" Ông Giêsê trả lời: "Còn cháu út nữa, nó đang chăn chiên." Ông Samuel liền nói với ông Giêsê: "Xin ông cho người đi tìm nó về, chúng ta sẽ không nhập tiệc trước khi nó tới đây." Ông Giêsê cho người đi đón cậu về. Cậu có mái tóc hung, đôi mắt đẹp và khuôn mặt xinh xắn. Đức Chúa phán với ông Samuel: "Đứng dậy, xức dầu tấn phong nó đi! Chính nó đó!"

(1Sm 16,6-12)

Tên Philitinh nói với Đavít: "Tao là chó hay sao mà mầy cầm gậy đến với tao?" Và tên Philitinh lấy tên các thần của mình mà nguyền rủa Đavít. Tên Philitinh nói: "Đến đây với tao, tao sẽ đem thịt mày làm mồi cho chim trời và dã thú." Đavít bảo: "Mày mang gươm, mang giáo, cầm lao mà đến với tao. Còn tao, tao đến với mày nhân danh Đức Chúa các đạo binh là Thiên Chúa các hàng ngũ Israel mà mày thách thức. Ngay hôm nay Đức Chúa sẽ nộp mày vào tay tao, tao sẽ hạ mày và làm cho đầu mày lìa khỏi thân. Ngay hôm nay tao sẽ đem xác chết của quân đội Philitinh làm mồi cho chim trời và dã thú. Toàn cõi đất sẽ biết rằng có một Thiên Chúa che chở Israel, và toàn thể đại hội này sẽ biết rằng không phải nhờ gươm, nhờ giáo mà Đức Chúa ban chiến thắng, vì chiến đấu là việc của Đức Chúa và Ngài sẽ trao chúng mày vào tay chúng tao!"

(1Sm 17,43-47)

BÀI HỌC:

Đavít là một trong những khuôn mặt sáng chói nhất trong Cựu Ước, không những ông có vai trò chính trị quan trọng trong lịch sử Israel, mà hậu thế còn nhớ đến ông như một con người chân thành, dễ mến, rất nhân bản và lòng đạo đức của ông qua những thử thách cũng như cả trong sa ngã.

Đavít là một chiến sĩ can đảm. Trong chiến tranh với Philitinh, ông đã lập được nhiều chiến công, đặc biệt là giết được tên tướng khổng lồ Goliát, nên được vua gả công chúa Mikhan cho và nên bạn thân của hoàng tử Gionathan. Nhưng cũng vì những chiến công đó mà Vua Saolê sinh ghen tức, nghi kỵ, muốn ám hại Đavít, trái lại Đavít vẫn một lòng tôn trọng Vua Saolê, người được Thiên Chúa xức dầu.

Đavít là người tín nhiệm và tuân phục ý Chúa dù khi thành công hay thất bại. Vua Đavít là người "vừa lòng Giavê". Đavít đã chiếm được thành của người Giôvusê. Vua cho củng cố tường lũy, xây cung điện cho mình và các quan chức triều đình. Chính ông đã thiết lập Giêrusalem nên thủ đô chính trị và tôn giáo.

Đavít đánh đông, dẹp bắc, thắng các dân Aram, Ammon, Môáp, Êđôm,... mở rộng bờ cõi thành một đế quốc. Với Đavít, dân Israel có được nền độc lập. Chính trong dịp chiến tranh với Ammon, ông phạm tội ngoại tình và sát nhân. Ngôn sứ Nathan được sai đến để sửa dạy vua. Vua sám hối.

Vua Đavít biểu lộ lòng trung tín với Giao Ước khi hân hoan đón Hòm Bia Thiên Chúa vào Giêrusalem. Chính vua cũng được coi là tác giả của nhiều Thánh Vịnh. Trong thời Đavít, chúng ta thấy nhắc đến Đấng Mêsia rõ ràng hơn. Đavít là người duy nhất thống nhất mọi người Do Thái. Ông cho thấy đâu là ơn gọi của họ: giữ lòng trung tín với Thiên Chúa duy nhất, dù vẫn luôn tiến triển theo thời gian. Vua Đavít còn được biết đến như tổ tiên vĩ đại của Đấng Mêsia.

CẦU NGUYỆN:

Lạy Chúa Giêsu! Giữa một thế giới đề cao quyền lực và lợi nhuận, xin dạy con biết phục vụ âm thầm. Giữa một thế giới say mê thống trị và chiếm đoạt, xin dạy con biết yêu thương tự hiến. Giữa một thế giới đầy phe phái chia rẽ, xin dạy con biết cộng tác và đồng trách nhiệm. Giữa một thế giới đầy hàng rào kỳ thị, xin dạy con biết coi mọi người như anh em.

CÂU HỎI THẢO LUẬN:

1. Khi được xức dầu làm vua Israel, Đavít có thái độ nào đối với Saolê?

2. Qua câu chuyện cuộc đời Đavít, đức tính nào nơi vị vua danh tiếng này làm em cảm phục?

3. Qua việc Chúa chọn Đavít giữa các anh em, theo em, Thánh Kinh muốn nói gì về người lãnh đạo dân Chúa?

PHONG TRÀO: LỬA THIÊNG THÁNH THỂ

Đối với Phong trào Thiếu Nhi Thánh Thể, Lửa Thiêng Thánh Thể là một loại hình sinh hoạt vui tươi, hấp dẫn, không thể thiếu trong các sa mạc huấn luyện, trong các dịp du ngoạn, hay các sa mạc qua đêm. Sinh hoạt này có mục đích giáo dục kết thúc ngày Thánh Thể trong sa mạc huấn luyện của Phong trào.

+ Lửa vẫn có trong thiên nhiên; trong Thánh Kinh, lửa nói lên sự hiện diện và can thiệp của Thiên Chúa (bụi gai cháy, thiêu đốt lễ vật, lửa dẫn đường sa mạc, ...)

+ Đức Giêsu đem lửa đến thế gian và mong ước cho lửa ấy cháy lên,..

+ Chúa Thánh Thần đến trên các tông đồ dưới hình lưỡi lửa.

Các sa mạc sinh quây quần bên hơi ấm và ánh sáng của đống lửa để nhớ đến lửa thiêng Chúa đem đến cho mỗi tâm hồn để mọi người hiệp nhất trong lửa của Thiên Chúa: lửa tình yêu.

TRÒ CHƠI: RẮN ĐỘC

- Vật dụng: 1 trái banh.

- Cách chơi: trái banh tượng trưng cho con rắn. Nếu banh chạm vào bất cứ ai, bất cứ phần nào trên thân thể, trừ bàn tay ra thì coi như bị rắn cắn. Cho các em ngồi thành vòng tròn sát nhau. Sau 1 tiếng còi hiệu, Trưởng thả trái banh xuống đất, banh lăn tới em nào, phải dùng tay đẩy banh ra. Nếu em nào sai luật chơi, hay bị trúng banh (rắn cắn) thì bị loại khỏi vòng. Ai còn lại cuối cùng sẽ là kẻ chiến thắng.

NHÂN BẢN: ĐIỆN THOẠI

- **Khi chuông điện thoại reo**, bạn nhấc ống nghe và nói: "Alô, tôi xin nghe đây". Hoặc nếu là cơ quan thì bạn tự giới thiệu: "Alô, Công ty Máy tính.... xin nghe".

* Khi điện thoại gọi một người nào khác, bạn nói: "Xin ông (bà) vui lòng chờ một chút." Rồi đặt máy ra một bên, tìm người được gọi. Đừng gọi bằng cách la lớn: "Nè, mẹ có điện thoại". Hãy nói nhỏ nhẹ: "Thưa mẹ, có điện thoại". "Khi người được gọi không có nhà, bạn hãy nói: "Thưa anh, rất tiếc, chị tôi không có nhà. Tôi có thể nói chị tôi gọi lại cho anh sau được không? Hay tôi có thể nhận lời nhắn được không?"

* Khi cần biết tên người gọi điện thoại, người lịch sự không hỏi: "Ai đó?" mà thường nói: "Xin lỗi, tôi được hân hạnh tiếp chuyện với ai ở đầu dây?" hoặc: "Xin vui lòng cho biết quý danh".

* Khi bị gọi lầm, bạn đừng bực tức, gắt gỏng, nhưng nhẹ nhàng nói: "Xin lỗi, tôi nghĩ anh đã gọi nhầm số rồi, đây là... số...,rất tiếc".

* Khi có người đang nghe điện thoại, bạn hãy chỉnh nhỏ tivi, radio, tránh tất cả tiếng ồn ào, giúp cuộc đối thoại được dễ dàng.

- **Khi gọi điện thoại:** phải biết đúng số, bấm số và chờ chuông reng từ 8 đến 10 lần. Kiên nhẫn vì người mà bạn gọi không ngồi chờ sẵn để trả lời ngay hồi chuông đầu, có thể họ đang mắc bận.

* Khi một người khác nhấc điện thoại, bạn nói: "Xin vui lòng cho tôi nói chuyện với (anh Trung)". Nếu không có Trung ở nhà, bạn nên nói "Cám ơn" và hẹn sẽ gọi lại. Nếu cần nhắn thì nói: "Em là Đức Thành, xin chị vui lòng nhắn lại anh Trung....."

* Khi gọi điện thoại nên nói thật vắn tắt, vì khi gọi điện thoại là bạn đường đột bắt người ta tiếp chuyện với mình. Chỉ có thể nói dài với những người thân. Tuy nhiên nếu định kéo dài câu chuyện ta phải hỏi: "Thưa ông, câu chuyện của tôi hơi dài, ông có rảnh độ 10 phút được không ạ?"

- Khi gọi xong, cẩn thận gác máy cho đúng.

- Khi đường dây điện thoại chung nhiều máy: không được nói chuyện quá lâu, không bao giờ nghe lỏm khi người khác đang nói, nếu lỡ nhấc lên bạn hãy lặng lẽ bỏ máy xuống. Dù rất gấp, đừng bao giờ thô lỗ, nóng nảy với người đang dùng cùng một đường dây. Hãy kiên nhẫn đợi.

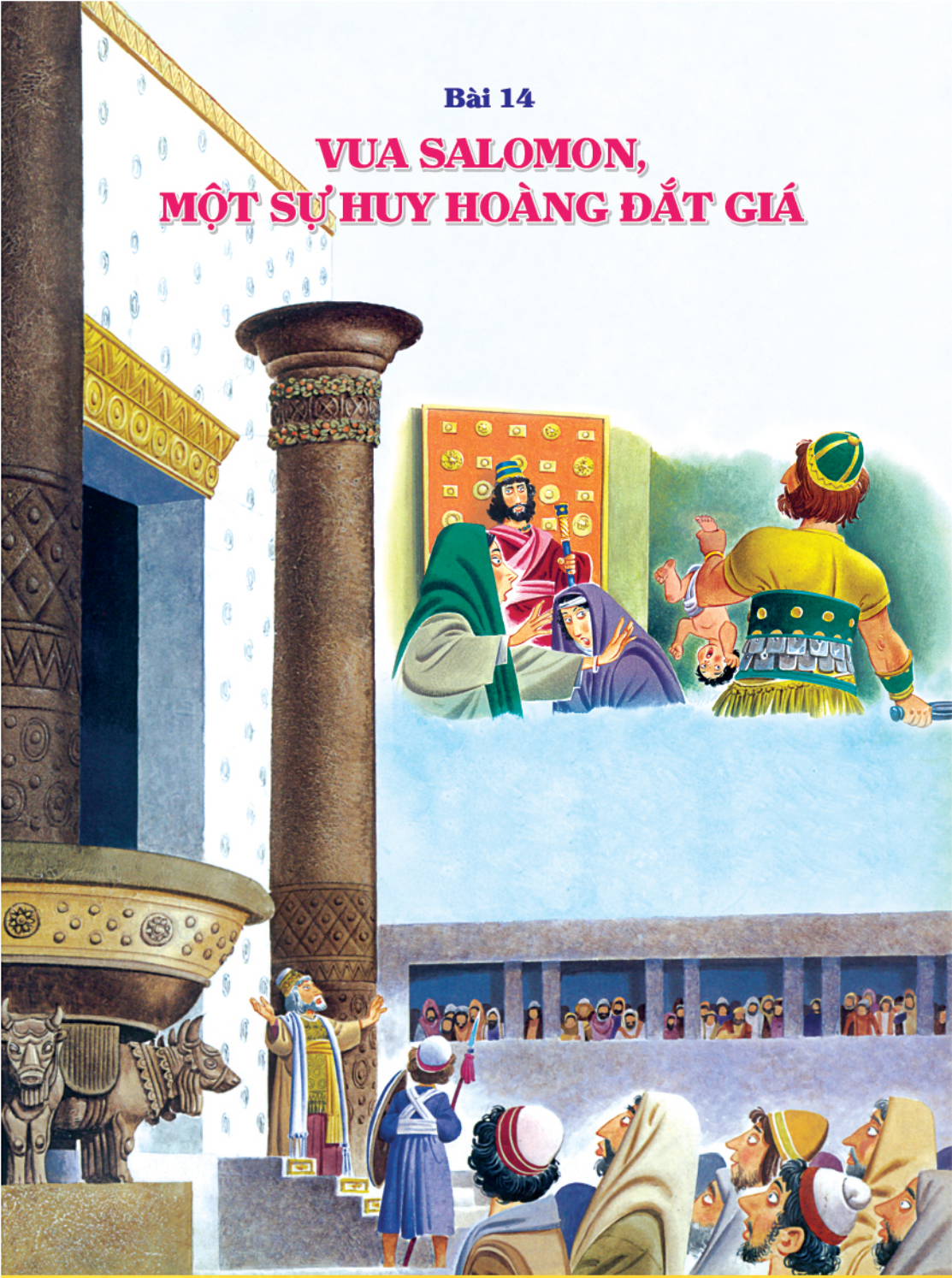
CHÚA CHỌN ĐAVÍT

Bài 14

VUA SALOMON, MỘT SỰ HUY HOÀNG ĐẮT GIÁ

LỜI CHÚA:

Tại Ghipôn, đang đêm Đức Chúa hiện ra báo mộng cho vua Salomon, Thiên Chúa phán: "Ngươi muốn gì cứ xin, Ta sẽ ban cho." Vua Salomon thưa: "Chính Ngài đã lấy lòng nhân hậu lớn lao mà xử với tôi tớ Chúa là Đavít thân phụ con, như người đã bước đi trước nhan Chúa cách trung thực, công chính, với tâm hồn ngay thẳng. Chúa đã duy trì lòng nhân hậu lớn lao ấy đối với người, khi ban cho người có một đứa con ngồi trên ngai của người hôm nay. Và bây giờ, lạy Đức Chúa là Thiên Chúa của con, chính Chúa đã đặt tôi tớ Chúa đây lên ngôi kế vị Đavít, thân phụ con, mặc dầu con chỉ là một thanh niên bé nhỏ, không biết cầm quyền trị nước. Con lại ở giữa dân mà Chúa đã chọn, một dân đông đúc, đông không kể xiết, cũng không đếm nổi. Xin ban cho tôi tớ Chúa đây, một tâm hồn biết lắng nghe, để cai trị dân Chúa và phân biệt phải trái; chẳng vậy, nào ai có đủ sức cai trị dân Chúa, một dân quan trọng như thế?" Chúa hài lòng vì vua Salomon đã xin điều đó.

Thiên Chúa phán với vua: "Bởi vì ngươi đã xin điều đó, ngươi đã không xin cho được sống lâu, hay được của cải, cũng không xin cho kẻ thù ngươi phải chết, nhưng đã xin cho được tài phân biệt để xét xử, thì này, Ta làm theo như lời ngươi: Ta ban cho ngươi một tâm hồn khôn ngoan minh mẫn, đến nỗi trước ngươi, chẳng một ai sánh bằng, và sau ngươi, cũng chẳng có ai bì kịp. Cả điều ngươi không xin, Ta cũng sẽ ban cho ngươi: giàu có, vinh quang, đến nỗi suốt đời ngươi không có ai trong các vua được như ngươi.

(1V 3,5-13)

BÀI HỌC:

Công trình của Salomon không phải là chống ngoại xâm hay mở mang bờ cõi, nhưng là phát triển trong bình an và thịnh vượng. Những ngày đầu của triều đại Salomon đã mở ra bao triển vọng tốt đẹp. Tiếp tục công trình của vua cha, ông khuyến khích thị trường thương mại quốc tế làm cho đất nước phồn vinh, xây dựng những lâu đài uy nghi tráng lệ. Một trong những công trình vĩ đại của ông là **xây đền thờ Giêrusalem**, gọi là đền thờ Giavê với Hòm Bia Giao Ước và các bản lề luật.

Vua cũng là người xây dựng nền phụng tự mới. Vua Salomon còn là người khôn ngoan nổi tiếng khắp nơi, nhưng ông lại **mê say sắc dục**: có hàng trăm vợ thuộc nhiều quốc gia, nhiều tôn giáo khác nhau, để giữ giao hảo với chư hầu và ngoại bang nhiều khi bằng cách lấy người xứ đó (đặc biệt có thể kể: con gái vua Ai Cập, Tia, Saba,...). Vua Salomon đã xây đền thờ kính Giavê nhưng khi về già "ông không còn trọn niềm với Giavê". Để chiều các bà vợ ngoại quốc, ông đã xây các đền miếu để thờ các thần của họ, điều này gây nguy hiểm cho sự tinh tuyền của đạo Giavê. Ông khơi nguồn cho cuộc ly khai Bắc Nam: vương quốc Israel và vương quốc Giuđa.

Salomon nổi tiếng là khôn ngoan nên truyền thống Do Thái thường gán cho vua là tác giả nhiều sách thuộc loại khôn ngoan như: Châm Ngôn, Diễm Ca, Giảng Viên, Khôn Ngoan.

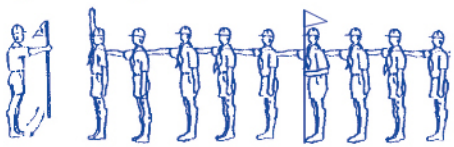
CẦU NGUYỆN:

Lạy Chúa Giêsu, thế giới này còn bao điều khiếm khuyết, dở dang. Xin cho con biết cộng tác với Chúa, xây dựng một thế giới yêu thương và công bằng, vui tươi và hạnh phúc, để ngày Chúa đến thực là một ngày vui trọn vẹn cho mọi người và cho vũ trụ.

PHONG TRÀO:

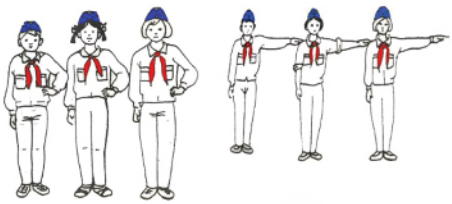
NGHIÊM TẬP

Nghiêm tập là một trong những bài khóa thực hành quan trọng mà Phong trào sử dụng phối hợp với Phương pháp Hàng đội, nghệ thuật chỉ huy. Nghiêm tập còn là cách rèn luyện kỷ luật, tư cách tác phong cho thiếu nhi. Cần thực hiện thống nhất từ trên xuống dưới và được lặp đi lặp lại cho quen.

CÂU HỎI THẢO LUẬN:

1. Tại sao lời cầu xin của Vua Salomon lại đẹp lòng Thiên Chúa?
2. Điều tai hại trong "khôn ngoan chính trị" của Salomon là gì?

TRÒ CHƠI: NHẢY CỪU

Các em tập họp hàng thẳng, chia đều các nhóm để thi đua. Từ điểm xuất phát vạch 1 đường thẳng. Cách đó 2m là chỗ cừu đứng; cách cừu 5m là đích. Mỗi đội chọn 1 bạn làm cừu, đứng cách 2m. Đứng cúi khum người xuống, 2 tay chống đầu gối. Trưởng thổi còi lệnh, mỗi nhóm theo thứ tự chạy và nhảy chống 2 tay lên lưng cừu, dang chân nhảy qua, và nhảy đến điểm đích. Nhóm nào có số bạn nhảy qua nhiều, và đến đích trước là thắng

Chú ý: Nếu bị té, hay chân chạm vào cừu coi như chết, không được đến đích.

NHÂN BẢN: ĂN UỐNG

- **Được mời** đến dự một bữa ăn, thông thường nên đến trước 10-15 phút là vừa. Phải tránh việc đến trễ, cũng không đến sớm quá gây phiền cho chủ nhà: mất nhiều giờ tiếp chuyện, trong khi họ bận rộn chuẩn bị bữa ăn.

* Vào phòng ăn, phải biết nhường bước cho người trên vào trước, chờ chủ nhà xếp chỗ. Nếu đã có ghi tên sẵn ở chỗ, người lịch sự bắt đầu tìm tên mình từ chỗ dưới lên. Khi đã có chỗ, ta đứng sau ghế chờ chủ nhà và người trên ngồi rồi ta mới ngồi. Nếu kế bên có người đáng kính, bạn nên mau mắn kéo hộ chiếc ghế.

* Khăn ăn trải trên đùi, đừng đeo trên cổ như trẻ con, cũng đừng dùng khăn ăn lau lại bát đĩa. Kéo ghế vừa sát bàn, lưng tựa vào ghế, đừng để ghế xa bàn khiến phải chồm lên bàn, kém lịch sự. Hai tay luôn để trên bàn, đừng chống khủy tay lên bàn trông không đẹp. Nếu không muốn dùng một thứ rượu nào, khi người tiếp rượu tới, ta chỉ cần đặt ngón tay ngay miệng ly. Trường hợp dùng rượu hoặc nước ngọt, khi người tiếp rót đầy hơn 2/3 chiếc ly, ta nâng ly lên một chút hay đặt ngón tay trên miệng ly để ra dấu là người ta hiểu.

* Ăn uống khoan thai, đừng và cơm vội vã một trật 3, 4 miếng, húp canh thì húp cho êm. Miệng đang ngậm thức ăn đừng há cho người

khác thấy, đừng vừa nhai vừa nói, như thế lỡ thức ăn "phiêu lưu" khỏi miệng thì bất lịch sự lắm. Gắp thức ăn đừng xáo trộn cả đĩa, đừng kén chọn, mà chỉ nên lấy miếng nào gần nhất. Uống rượu hay nước ngọt nên uống từng hớp, đừng vừa nhai thức ăn vừa uống. Miệng còn thức ăn mà hớp rượu thì chưa biết ăn, cũng như chưa biết thưởng thức rượu.

-**Dao và muỗng** nên cầm tay phải: muỗng dùng ăn món lỏng như xúp. Đừng húp ngang hông chiếc muỗng, nhưng phải cho đầu muỗng vào miệng.

* Dao dùng để cắt bánh, thịt, hoa quả; đừng dùng mũi dao thay nĩa ghim thức ăn cho vào miệng.

* Đang lúc ăn, nếu không cần dao, muỗng, nĩa thì đặt úp trên mép đĩa hoặc để trên giá nhỏ. Dao thì để quay lưỡi dao về phía mình. Khi ăn xong, muỗng, nĩa mới xếp ngửa trong đĩa, dao được giữ lại để ăn món tráng miệng. Ăn tráng miệng chỉ nên "ăn tráng miệng" chứ không ăn lấy no. Trái cây dùng 1, 2 trái; bánh mứt cũng thế. Khi uống nước nóng không nên thổi.

* Người phục vụ tiếp thức ăn vào phía tay trái người ngồi ăn, rót rượu thì phía tay mặt người ta. Thông thường chỉ thay đĩa vào lúc đầu sau khi ăn món xúp, và cuối bữa trước khi dùng món tráng miệng.

LÝ TƯỞNG CỦA TÔI

Bài 15

CÁC NGÔN SỨ, LÃNH ĐẠO TINH THẦN DÂN CHÚA

LỜI CHÚA:

Có lời Đức Chúa phán với tôi rằng: "Trước khi cho ngươi thành hình trong dạ mẹ, Ta đã biết ngươi; trước khi ngươi lọt lòng mẹ, Ta đã thánh hoá ngươi, Ta đặt ngươi làm ngôn sứ cho chư dân."

Nhưng tôi thưa: "Ôi! Lạy Đức Chúa là Chúa Thượng, con đây còn quá trẻ, con không biết ăn nói!" Đức Chúa phán với tôi: "Đừng nói ngươi còn trẻ! Ta sai ngươi đi đâu, ngươi cứ đi; Ta truyền cho ngươi nói gì, ngươi cứ nói. Đừng sợ chúng, vì Ta ở với ngươi để giải thoát ngươi" - sấm ngôn của Đức Chúa.

Rồi Đức Chúa giơ tay chạm vào miệng tôi và phán: "Đây Ta đặt lời Ta vào miệng ngươi. Coi, hôm nay Ta đặt ngươi đứng đầu các dân các nước, để nhổ, để lật, để huỷ, để phá, để xây, để trồng."

Có lời Đức Chúa phán với tôi rằng: "Giêrêmia, ngươi thấy gì?" Tôi thưa: "Tôi thấy một nhánh 'cây canh thức'. Đức Chúa liền phán với tôi: "Ngươi thấy đúng, vì Ta đang canh thức để thi hành lời Ta."

Lại có lời Đức Chúa phán với tôi rằng: "Ngươi thấy gì?" Tôi thưa: "Tôi thấy một cái nồi sôi sùng sục, mặt nồi từ phía Bắc nghiêng xuống." Và Đức Chúa phán với tôi: "Từ phía Bắc tai hoạ sẽ ập xuống mọi cư dân xứ này; vì đây Ta kêu gọi tất cả các dòng tộc thuộc các vương quốc phía Bắc, sấm ngôn của Đức Chúa. Chúng sẽ đến, và mỗi dân sẽ đặt ngai của mình tại lối vào các cổng Giêrusalem; tứ phía tường thành sẽ bị chúng phá đổ, tất cả các thành khác của Giuđa cũng vậy. Ta sẽ tuyên án phạt cư dân xứ này, lên án mọi hành vi gian ác của chúng, vì chúng đã bỏ Ta, đã đốt hương kính các thần khác và đã sụp lạy những sản phẩm tay chúng làm ra. Còn ngươi, ngươi hãy thắt lưng. Hãy chỗi dậy! Hãy nói với chúng tất cả những gì Ta sẽ truyền cho ngươi. Trước mặt chúng, ngươi đừng run sợ; nếu không, trước mặt chúng, chính Ta sẽ làm cho ngươi run sợ luôn. Này, hôm nay, chính Ta làm cho ngươi nên thành trì kiên cố, nên cột sắt tường đồng chống lại cả xứ: từ các vua Giuđa đến các thủ lãnh, các tư tế và toàn dân trong xứ. Chúng sẽ giao chiến với ngươi, nhưng sẽ không làm gì được - sấm ngôn của Đức Chúa - vì có Ta ở với ngươi để giải thoát ngươi."

(Gr 1,4-19)

BÀI HỌC:

Thời ly khai (935-538) vương quốc phía Bắc là Israel có kinh đô là Samaria. Phía Nam là vương quốc Giuđa có kinh đô là Giêrusalem. Các Ngôn sứ được Thiên Chúa khởi hứng đã đến nhắc nhở dân Do Thái về bổn phận và lòng trung thành với Giavê. Các vị cũng nói về Đấng Mêsia sẽ đến.

Ngôn sứ (cũng được gọi là Tiên tri) là những người nói thay cho Thiên Chúa, nói cho dân biết ý muốn của Thiên Chúa qua những biến cố của thời đại. Các ngài là sứ giả của Thiên Chúa, giúp dân sống trung thành với Thiên Chúa trong những hoàn cảnh đổi thay về mặt xã hội, chính trị. Là người có kinh nghiệm, hiểu biết trực tiếp về Thiên Chúa, đã lãnh nhận mạc khải về sự thánh thiện và ý định của Chúa, các Ngôn sứ được sai đi để nhắc nhở con người về những đòi hỏi của Thiên Chúa, để đưa họ về con đường vâng phục và yêu mến Chúa.

Điều các Ngôn sứ loan báo thường lưỡng diện: vừa nghiêm khắc, vừa có tính trấn an. Sứ điệp ấy thường có vẻ cứng cỏi, đầy đe dọa và trách cứ đến độ người ta coi tính cách nghiêm khắc này như một dấu chứng: lời tiên tri là đích thực. Vì tội lỗi của dân hằng ám ảnh các Ngôn sứ. Nhưng viễn ảnh về sự tha thứ, giải thoát không bao giờ bị đóng kín và niềm vui mừng cũng là nội dung sứ điệp của các ngài. Sứ điệp của các ngài chỉ nhắm vào một thời đại nhưng chân lý và tầm quan trọng của sứ điệp đó là cho mọi thời (vì các ngài là công cụ của Thiên Chúa).

Các Ngôn sứ trình bày giáo huấn bằng lời nói, bằng hành động, bằng chính đời sống:

- Bằng lời nói: Các ngài giảng dạy để trách mắng, vạch ra những lỗi lầm của dân, đe dọa những tai họa, khuyên dân biết làm gì để đúng ý Chúa, đôi khi còn hứa hẹn một tương lai tốt đẹp. Lời các ngài thường vắn gọn, đanh thép.

- Bằng hành động tượng trưng: Đó là những cử chỉ kỳ lạ, vừa để những người chứng kiến phải sửng sốt và chú ý hơn đến lời giải thích ý nghĩa kèm theo. Thí dụ: Akhiya xé áo choàng làm 12 mảnh, cho Giêrôboam 10 mảnh để chỉ việc ông này sẽ làm vua 10 chi tộc. Giêrêmia đập vỡ vò bằng đất để nói rằng Giavê Thiên Chúa sẽ đập tan dân và thành Giêrusalem mà vô phương cứu chữa...

- Bằng chính đời sống như Hôsê, Giêrêmia, Gioan Tẩy giả...

Cuộc đời các Ngôn sứ rất phũ phàng, vì thường bị đánh đập, sỉ nhục, tù đày, giết chóc. Lời của các Ngôn sứ dù bị những người cùng thời từ chối, lại trở thành hạt giống và phát triển được ngay trong đất lưu đày. Các ngài giúp dân nội tâm hóa lòng tin.

CẦU NGUYỆN:

Lạy Chúa Giêsu, xin cho con đức tin liều lĩnh, dám mất tất cả chỉ vì yêu Chúa và tha nhân, dám tiến bước trong bóng đêm chỉ vì mang trong tim đốm lửa của Chúa, dám lội ngược dòng với thế gian và khước từ những lời mời mọc quyến rũ.

Cuối cùng, xin cho con đức tin cứng cáp qua những cọ sát đau thương của phận người, để dù bao thăng trầm dâu bể, con cũng không tàn lụi niềm tin vào Thiên Chúa và vào con người.

CÂU HỎI THẢO LUẬN:

1. Ngôn sứ là ai? Các Ngài có sẵn sàng khi được trao phó sứ mạng không?

2. Tại sao có nhiều Ngôn sứ rất đau khổ khi thi hành sứ mạng mà các Ngài không bỏ cuộc?

3. Qua câu chuyện sứ mệnh của Giôna với thành Ninivê, bạn hiểu thế nào về lòng thương xót của Thiên Chúa?

TRÒ CHƠI: ĐUA TIẾP SỨC

- Vật dụng: mỗi em 1 muỗng canh, mỗi đội 1 trái bóng bàn.

- Cho các em tập họp vòng tròn, ngậm muỗng, 2 tay chắp sau lưng. Trưởng sẽ đặt trái bóng bàn lên muỗng của em Đội trưởng. Sau hiệu còi, các em sẽ khéo léo chuyền bóng bàn cho em kế, cứ tiếp tục cho đến em cuối. Nếu lỡ rớt bóng, phải chuyền lại từ đầu. Đội nào xong trước không bị rớt là thắng.

NHÂN BẢN: MỜI KHÁCH

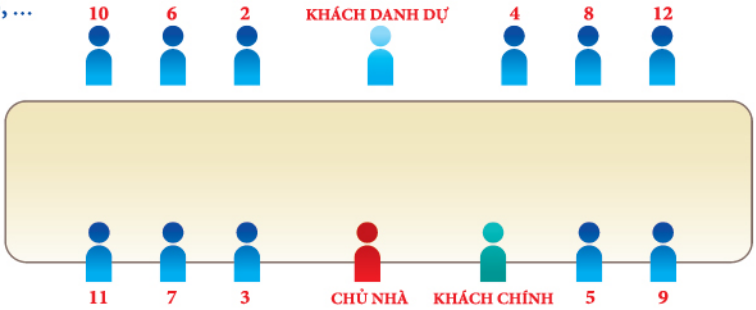
"Không được mời, người ta có thể trách cứ,
nhưng bị mời không đúng cách, người ta cũng có thể phiền".

- Tùy nhà có thể dung nạp bao nhiêu thì mời bấy nhiêu; nhà chật hẹp mà mời nhiều người quá coi không được. Buổi tiếp rước chu tất, người chủ nhà có được tiếng lịch sự hay chăng không phải do những tiếng sâm banh nổ, những đôi đũa ngà, những chén bịt vàng,.... mà do chính sự khéo tổ chức, biết xếp đặt, chiêu đãi khách đúng phép xã giao.

- Khi khách đến đông đủ, chủ nhà sẽ mời vào tiệc bằng cách bưng món khai vị mời khách, trước hết những người có địa vị rồi lần lượt đến những người khác.

- Thứ tự ngồi trong bàn ăn:

* Bàn cơm tàu hình tròn nên không đặt vấn đề thứ tự trong bàn. Nhưng tùy thuộc vị trí bàn, bàn ăn đặt trước bàn thờ là trọng nhất, rồi đến bàn bên tả bàn thờ, sau đó là bàn bên hữu. Với bàn dài (theo lối Âu Mỹ) chỗ danh dự theo thứ tự 1, 2, 3, ...

* Đừng tần tiện chỗ ngồi, nếu bàn 8 chỗ thì xếp 8 người, đừng trám thêm người nữa coi không được. Chỗ danh dự là bên tay phải và tay trái chủ nhà. Lệ thường, người thân thuộc trong nhà phải nhường chỗ cho khách.

* Người chủ nhà lịch sự giữ đúng giờ đã mời, có thể đợi khách đến trễ 10 phút là cùng. Trừ là khách quý, chủ mới ra cổng đón. Còn thông thường, bất cứ khách nào đến, chủ nhà chào hỏi và giới thiệu theo nghi lễ. Mời khách uống trà,... Nếu mời đông khách, nên dọn ghế phòng khách cho từng nhóm hầu dễ trò chuyện trong khi chờ đợi.

* **Nếu có rượu**, chủ nhà nên mời khách uống khai vị (muốn đãi rượu tây thì phải hiểu cách dùng các thứ rượu). Nếu mở một chai rượu mới, nhớ rót mấy giọt rượu đầu tiên vào ly mình rồi mới rót vào ly khách. Rót rượu thì cầm thân chai, có thể bọc chai bằng khăn trắng. Đừng gạt những giọt rượu sau cùng vào mép ly khách, mà xoay tròn chai rượu để những giọt rượu chảy vào trong chai. (Nếu dùng đá, rót rượu xong mới bỏ đá vào).

* Ăn xong, chờ người trên và chủ nhà đứng dậy ta mới đứng. Trong bữa tiệc sang trọng, chỉ cần để khăn ăn lại trên bàn, không phải thu dọn bát đĩa, ghế ngồi vì đó là việc của người phục vụ. Sau bữa tiệc, chủ nhà thường mời khách dùng cà phê hoặc trà ở phòng bên.

Trước khi ra về, phải tới cám ơn và chào ông bà chủ; không buộc phải đi chào hết mọi người khách.

CHỨNG NHÂN ĐỨC KITÔ

Bài 16

GIÁO LÝ CỦA CÁC NGÔN SỨ

LỜI CHÚA:

Khi Israel còn là đứa trẻ, Ta đã yêu nó, từ Ai Cập, Ta đã gọi con Ta về. Nhưng Ta càng gọi chúng, chúng càng bỏ đi; chúng dâng hy lễ cho các Baal, đốt hương kính ngẫu tượng. Ta đã tập đi cho Épraim, đã đỡ cánh tay chúng, nhưng chúng không hiểu là Ta chữa lành chúng. Ta lấy dây nhân nghĩa, lấy mối ân tình mà lôi kéo chúng. Ta xử với chúng như người nựng trẻ thơ, nâng lên áp vào má; Ta cúi xuống gần nó mà đút cho nó ăn. Nó sẽ không trở về Ai Cập nữa, nhưng Átsua sẽ lại làm vua nó, vì nó không chịu về với Ta. Gươm đao sẽ hoành hành trong các thành của nó, sẽ làm cỏ và ngốn sạch con cái nó, vì chúng có những ý đồ xấu xa.

Dân Ta cứ miệt mài buông theo bội tín, chúng được kêu mời hãy vươn lên, mà chẳng một ai ngóc đầu dậy! Hỡi Épraim, Ta từ chối ngươi sao nổi! Hỡi Israel, Ta trao nộp ngươi sao đành! Làm sao Ta xử với ngươi như với Átma, để ngươi nên giống như Xơvôgim được? Trái tim Ta thổn thức, ruột gan Ta bồi hồi.

(Hs 11,1-8)

BÀI HỌC:

Chúng ta biết tên và hoạt động của một vài ngôn sứ như Nathan, Êlia, Hôsê, Amos... và một số ngôn sứ "văn sĩ" như Giêrêmia, Isaia, Êgiêkiel, Đaniel,... Những vấn đề quan trọng thường được các Ngôn sứ nói đến:

- **Giavê là Chúa duy nhất, chỉ thờ phượng một mình Ngài.** Ngài dựng nên vũ trụ. Các dân ngoại cũng thuộc quyền Ngài điều khiển. Trong muôn dân, Ngài đã yêu thương tuyển chọn Israel. Vì thế Ngài đòi hỏi họ nhiều hơn, sẽ "sửa phạt" nếu họ phạm lỗi.

- **Tố cáo những bất công xã hội:** Các ngôn sứ nhân danh Giavê để phê phán, vạch trần những tội ác, loan báo những hình phạt. Vì các vị quan niệm rằng giữ Giao Ước với Thiên Chúa không chỉ là giữ nghi lễ phụng tự, nhưng còn là vâng lời Chúa và dấn thân trong đời sống bác ái, huynh đệ.

- **Loan báo Đấng Cứu Thế:** Hình phạt không phải là điều sau cùng Thiên Chúa muốn, nhưng là lòng sám hối, sự cứu độ mà Thiên Chúa sẽ thực hiện nơi Con của Ngài như lời Ngài đã hứa cho dù dân tội lỗi, bội phản.

Sứ mạng của các ngôn sứ gắn liền với các biến cố lịch sử Israel cho tới thời lưu đày (586-538). Xem ra các Ngôn sứ không thoát ra khỏi viễn ảnh một cuộc cứu độ nằm trong lãnh vực quốc gia mà thôi. Tuy nhiên, lời của các vị trở thành hạt giống và phát triển ngay trong mảnh đất lưu đày. Bất chấp những khó khăn gặp phải, các ngôn sứ huấn luyện tâm hồn dân ưu tuyển và đem lại cho dân này một lý tưởng sống rất cao vời. Bình minh ơn cứu độ hé mở cho "số sót" đang hồi sinh trong sám hối và hy vọng. Tôn giáo thoát ly khỏi lớp vỏ quốc gia và trần thế.

CẦU NGUYỆN:

Lạy Chúa, trần gian này quá đẹp khiến con mải mê quên mình là lữ khách. Thiên đàng lại xa xôi, chẳng có chỗ trong con. Con loay hoay vun vén cho đời sống cá nhân, như thể con sẽ sống mãi trên mặt đất. Xin khơi dậy nơi con niềm khao khát những điều cao cả. Xin đừng để con mãn nguyện với những thứ tầm thường. Ước gì Chúa cho con quên mình để biết sống cho anh em trên mặt đất này.

CÂU HỎI THẢO LUẬN:

1. Nói rằng sứ điệp của các Ngôn sứ vừa nghiêm khắc lại vừa khoan dung nghĩa là làm sao?

2. Tại sao các Ngôn sứ hay nhấn mạnh đến việc thờ phượng một Thiên Chúa duy nhất? Bạn hiểu thế nào là "Thờ phượng một Thiên Chúa duy nhất"?

3. Những hình ảnh về Đấng Cứu Thế mà các Ngôn sứ loan báo là những hình ảnh nào?

TRÒ CHƠI: ĐỘI ĐĨA

- Vật dụng: mỗi nhóm 1 chiếc đĩa nhựa.

- Cho các em tập họp vòng tròn theo nhóm của mình, và đánh số thứ tự. Nghe còi hiệu, em mang số sau cùng sẽ đặt đĩa nhựa lên đầu em mang số đầu tiên. Em này phải giữ cho đĩa cân bằng trên đầu, không được chạm tay, và đi 1 vòng tròn quanh nhóm. Em mang số sau cùng luôn phải đi kèm cạnh em đội đĩa, để nếu đĩa rơi, nhặt lên hộ để bạn đi tiếp tục cho hết vòng. Nhóm nào kết thúc trước thì được xem như thắng cuộc.

NHÂN BẢN: THĂM VIẾNG

- Vấn đề thăm viếng được hiểu là thăm viếng theo phép lịch sự. Chúng ta sẽ tìm hiểu: trường hợp nào phải thi hành nghĩa vụ này, phải thăm viếng vào lúc nào cho thuận tiện, nghi thức thăm viếng và cách lui bước.

- Khi mới đến một nơi nào ta phải thăm viếng một số người mà nếu không là lỗi phép xã giao. Bà con xa không bằng láng giềng gần. Khi đổi đi nơi khác, vài ngày trước khi lên đường, ta cũng phải **đi cáo biệt** cũng như khi mới đến. Nếu có vị bề trên đến cư ngụ trong khu vực của ta, ta có bổn phận đến thăm ngài trong những ngày đầu mới đến. Thăm những dịp đau ốm, tai nạn, tang chế, hay dịp sinh nhật, mừng bổn mạng, ngày tết,....

- Nhà tư không phải là công sở, không thể thấy cửa mở là chạy vào. Nếu chuyện không khẩn cấp, nên xin hẹn trước rồi mới viếng thăm. Nếu không hẹn trước ta phải biết lựa giờ thuận tiện, hầu chủ nhà có thể tiếp (sáng từ 9g30-11g00; chiều từ 15g-16g30)

- **Viếng thăm:** Nếu là chỗ lạ, sau khi gõ cửa nên đứng đợi ở ngoài chờ người nhà ra ta sẽ trao danh thiếp hay xưng danh tánh. Nếu chủ nhà mời vào và chủ nhà mở cửa, ta lễ phép đi vào trước. Nếu là chỗ quen, trước khi vào phải gõ cửa hay nhấn chuông. Chào hỏi những người trong nhà (những ai không biết thì chào chung). Nếu chủ nhà mời ngồi, thì hãy nói: "Cám ơn", đợi chủ nhà ngồi, ta mới ngồi.

- Nếu gõ cửa hay nhấn chuông mà không có trả lời là chủ đi vắng, ta có thể để lại danh thiếp bẻ góc phía phải rồi rút lui.

- **Biết cách rút lui:** Đừng kéo dài câu chuyện, phải biết lui bước trong lúc chủ nhà còn luyến tiếc ta. Một cuộc viếng thăm thường không nên quá 15 phút. Muốn về, ta sẽ nói: "Tôi làm rộn ông bà nhiều"; "Để anh chị nghỉ, tôi xin kiếu". Nếu có người cùng đi thì khẽ bảo người kia cốt để chủ nhà nghe: "Tưởng mình có thể xin phép ông bà để ra về".

- Nếu người đi thăm có những nghĩa vụ thì người chủ nhà cũng có nghĩa vụ: khi nghe chuông reo, phải nhanh nhẹn mở cửa mời khách vào. Dù khách có kéo dài câu chuyện, hãy kiên nhẫn, đừng lộ vẻ khó chịu, bực dọc (nhìn đồng hồ, ngó ra cửa...). Khi thực sự có việc, ta lễ phép nói: "Rất tiếc vì có công việc khẩn cấp, xin ông (bà) cảm phiền". Đang khi tiếp chuyện, có người thứ ba đến, chủ nhà nói: "Xin ông (bà) cảm phiền đợi một chút" để chính người khách cáo biệt. Nếu khách kéo dài câu chuyện, ta xin lỗi để tiếp người sau.

LỬA HỒNG NGÀN ĐỜI

Bài 17

THỜI ẢNH HƯỞNG HY LẠP

(TÔBIA, GIUĐITH, ESTHER, MACCABÊ, ĐANIEL, BARÚC)

LỜI CHÚA:

Người ta bày bàn, dọn cho tôi nhiều món. Tôi nói với Tôbia, con tôi: "Con ơi, con hãy đi tìm trong số các anh em chúng ta bị đày ở Ninivê, một người nghèo hết lòng tưởng nhớ Thiên Chúa, rồi dẫn người ấy về đây cùng dùng bữa với cha. Này, con ơi, cha đợi con cho đến khi con về." Tôbia ra đi, tìm một người nghèo trong số các anh em chúng tôi. Khi trở về, nó nói: "Cha ơi!" Tôi bảo nó: "Cha đây, con." Nó trả lời: "Thưa cha, có một người trong đồng bào chúng ta đã bị giết và quăng ngoài chợ." Tôi liền chồm dậy, bỏ cả ăn, chẳng kịp nếm chút gì. Tôi đem người ấy ra khỏi quảng trường và đặt trong một căn nhà nhỏ, chờ lúc mặt trời lặn sẽ đem chôn. Trở về nhà, tôi tắm rửa, rồi ăn bánh mà lòng cảm thấy ưu sầu tang tóc.

(Tb 2,2-5)

Các viên chức của vua Antiôkhô, những người có nhiệm vụ cưỡng bức người Do Thái chối đạo, đã tới thành Môđin để tế thần. Các viên chức của vua lên tiếng nói với ông Mattathia rằng: "Ông là thủ lãnh, là người có danh giá, là bậc vị vọng trong thành này, lại được con cái và anh em ủng hộ. Vậy xin mời ông tiến lên làm người đầu tiên thi hành chỉ dụ của đức vua, giống như tất cả các dân tộc, các người Giuđa và những người còn ở lại Giêrusalem đã làm. Rồi ông và các con sẽ được kể vào số bạn hữu đức vua, sẽ được danh giá, được nhiều vàng bạc và bổng lộc." Ông Mattathia lớn tiếng đáp lại: "Cho dù tất cả các dân tộc trong vương quốc có nghe lời vua và ai cũng chối bỏ việc thờ phượng của cha ông mình và tuân theo lệnh vua, thì tôi, các con tôi và anh em tôi, chúng tôi vẫn trung thành với Giao Ước của cha ông chúng tôi". Ông vừa dứt lời thì có một người Do Thái công khai tiến ra tế thần trên bàn thờ ở Môđin theo như chỉ dụ của vua. Trước cảnh tượng đó, ông Mattathia bừng lửa nhiệt thành, ruột gan ông sôi sục, lòng đạo đức khiến ông nổi giận đùng đùng : ông nhào tới hạ sát hắn ngay tại bàn thờ. Ông cũng giết luôn viên chức của vua có nhiệm vụ cưỡng bức người Do Thái tế thần. Rồi ông phá đổ bàn thờ. Rồi ông Mattathia rảo khắp thành và hô lớn tiếng: "Ai nhiệt thành với Lề Luật và tuân giữ Giao Ước, hãy theo tôi!".

(1 Mcb 2,15-27)

BÀI HỌC:

Đế quốc Ba Tư sụp đổ, theo sau là các đạo quân của Alexander Đại Đế, ảnh hưởng của văn hóa Hy Lạp tràn vào Trung Đông. Các vua muốn dùng vũ lực để du nhập vào người Do Thái những phong tục Hy Lạp và nhất là tôn giáo của dân ngoại. Để cứu vãn niềm tin của mình, người Do Thái nổi lên chống đối.

Người tốt lành, nhân hậu bị đau khổ vì Chúa thử thách (như Tôbia, cô Sara), nhưng thế nào Chúa cũng sẽ đổi số phận buồn thành vui. Tôbia là gương mẫu. Một tín hữu dù sống giữa dân ngoại, nơi đất khách quê người giữa bao thử thách vẫn trung thành với Thiên Chúa và tin tưởng Ngài luôn ở bên mình. Tôbia có lòng thương người, việc này giá trị như lễ vật dâng lên Thiên Chúa, tẩy rửa ta khỏi tội: "Thiên Chúa không bao giờ bỏ rơi kẻ phục vụ Ngài".

Sách Giuđith cho thấy Thiên Chúa uy quyền và khôn ngoan, nếu dân phạm tội thì Ngài phạt, trung thành thì Ngài phù hộ, cứu chữa. Kẻ ác có thể kiêu căng về sức mạnh của mình nhưng Thiên Chúa cứu dân cách dễ dàng, không bằng phép lạ, không bằng sức mạnh mà nhờ sự cộng tác của một phụ nữ yếu đuối.

Đaniel và các bạn của ông đã trải qua cách toàn thắng cuộc thử thách liên quan tới sinh mang hay ít ra danh dự của họ và người ngoại ngợi khen Thiên Chúa. Tác giả cho thấy rằng chết chưa phải là hết, một ngày kia sẽ có cuộc chỗi dậy để được sống đời đời.

Sách Macabê xác tín: Thiên Chúa sẽ trả sự sống và thân xác cho các vị tử đạo, họ sẽ sống lại và sống mãi. Còn kẻ ác dù sống hay chết cũng không thoát khỏi sự xét xử của Thiên Chúa.

CẦU NGUYỆN:

Lạy Chúa Giêsu, Chúa đã yêu trái đất này, và đã sống trọn phận người ở đây. Chúa đã nếm biết nỗi khổ đau và hạnh phúc, sự bi đát và cao cả của phận người. Xin dạy chúng con biết đường lên trời, nhờ sống yêu thương đến hiến mạng cho anh em.

CÂU HỎI THẢO LUẬN:

1. Khi bị dân Hy Lạp áp bức, cấm đoán dân Israel có mất lòng tin vào Giavê Thiên Chúa không?

2. Câu chuyện gia đình Tôbia giúp bạn hiểu thêm điều gì về sự quan phòng của Thiên Chúa?

3. Maccabê là ai? Ông đã làm gì cho dân Israel?

TRÒ CHƠI:

THỢ XÂY TÀI TÌNH

- Vật dụng: càng nhiều tập càng tốt (bìa cứng). Số lượng tập nên gấp đôi số lượng các em.

- Cho các em tập họp hàng dọc, số em bằng nhau trong mỗi đội và cách nhau 80cm. Cách nửa thước mỗi đội, kẻ 1 đường dọc dài 5m thẳng với đội mình, cuối đường vẽ 1 vòng tròn nhỏ. Mỗi em 2 cuốn tập, chỉ giữ lại 1 cuốn, số còn lại để ở giữa đường kẻ dọc. Sau hiệu lệnh, các em để tập lên đầu, đi trên đường kẻ, không được chân nào bước ra ngoài mà tập không rớt. Đến giữa dòng, cúi xuống, nhặt thêm 1 cuốn nữa, đặt lên tiếp, đi về đích, để vào trong vòng. Ai làm rớt tập coi như thua cuộc và đưa tập về cho bạn mình ở đầu cuộc chơi. Chỉ được nhặt thêm 1 cuốn tập ở giữa dòng mà thôi.

NHÂN BẢN: TIẾP KHÁCH ĐỖ NHÀ

- **Khách đến chơi** trong giây lát chủ nhà còn có bổn phận tiếp. Rước khách đỗ nhà thì bổn phận nặng nhọc hơn. Chủ nhà và khách ai cũng có bổn phận phải chu toàn.

- "Phải làm cho người ta coi nhà mình như nhà họ", nghĩa là phải tôn trọng tự do của khách, đồng thời đừng quá nồng hậu buổi đầu để rồi lợt lạt những ngày sau, mà tâm lý thì ngược lại là người ta thường chỉ giữ lại cảm tưởng sau cùng.

- Nhớ phải sắp xếp trước: nghĩa là khách phải báo tin ngày giờ rõ ràng và được sự đồng ý của gia chủ. Chủ nhà có thể đến tận nhà ga, bến tàu hay phi trường để đón tiếp. Chuẩn bị phòng riêng cho khách

với những thứ cần thiết, tất cả đều đơn sơ, sạch sẽ, luôn giữ bầu khí vui vẻ, đừng làm như muốn đuổi khách đi cho sớm. Có thể tổ chức một vài cuộc giải trí: mời đi ăn tiệm, đi xem phim, tham quan thành phố.... ăn uống nên giữ đều đều, nếu muốn một bữa thịnh soạn hơn thì chờ khi khách gần về.

- **Người khách trọ** "nhập gia tùy tục"; nhớ mang theo đồ dùng cá nhân, khăn mặt, bàn chải răng, gương, lược,... Biết nhã nhặn. Thí dụ bà chủ nhà có con chó Nhật, nâng niu nó như con, lỡ nó gặm rách gấu quần của bạn, đừng cho nó một đá như với con mực ở nhà bạn,... Biết khen tặng tài nấu bếp của bà chủ, biết tặng quà: khi đi phố về đừng quên gói bánh hay món đồ chơi cho trẻ con vui. Biết dành trả những chi phí vé dạo chơi, tiền xăng nhớt, xe cộ... Nhớ thù lao cho người giúp việc. Đừng đòi hỏi quá đáng như ở nhà mình (nấu nước sôi cho mình tắm...). Đừng bừa bãi: quần áo, đồ dùng để cho gọn ghẽ, ngăn nắp. Đừng tọc mạch lục lọi sổ sách giấy tờ trong phòng mình ở.

- **Khi về đến nhà** nhớ biên thư cám ơn chủ nhà; nếu có dịp gần đó, ta có thể gởi món quà gì xứng đáng với lòng thảo của gia chủ.

ĐƯỜNG CON ĐI

❶ Ngài sai tôi đi vào đời niềm tin
❷ Về muôn phương đi mọi miền liều hy
vui gieo lòng người Ngài sai tôi đi mọi nơi.
sinh thân dịu hiền mà môi con mãi cười duyên.
Dù tim tôi còn băng giá, rồi mai
Dù bao đêm nằm không ngủ, lòng hăng
đây sẽ nhạt nhòa, tình thương yêu mãi đậm đà.
say vẫn tràn bờ, dù gian lao con chẳng từ.
Đ.K: Đường con đi Chúa ơi. Dù xa xăm vẫn
vui, vì tương lai đồng lúa mới. Bước gieo trong ngậm
ngùi, sẽ tươi vui gặt về lúa thơm tho gánh đầy
vai. Đường yêu thương Chúa ơi. là đi trong nắng
tươi. Rồi mai đây rừng thêm lá, núi thêm hoa ngạt
ngào, trái tim yêu dạt dào, tiếng reo ca khúc nhiệm mầu.

Bài 18

CÁC HIỀN NHÂN TẠI ISRAEL

(Gióp, Giảng Viên, Châm Ngôn, Diệu Ca, Huấn Ca, Khôn Ngoan)

LỜI CHÚA:

Tôi đã quý trọng Đức Khôn Ngoan còn hơn cả vương trượng, ngai vàng. Tôi coi của cải chẳng là gì so với Đức Khôn Ngoan.Đối với tôi, trân châu bảo ngọc chẳng sánh được với Đức Khôn Ngoan vì vàng trên cả thế giới, so với Đức Khôn Ngoan, cũng chỉ là cát bụi, và bạc, so với Đức Khôn Ngoan, cũng kể như bùn đất. Tôi đã ham chuộng Đức Khôn Ngoan hơn sức khoẻ và sắc đẹp, đã quý Đức Khôn Ngoan hơn ánh sáng,vì vẻ rực rỡ của Đức Khôn Ngoan chẳng bao giờ tàn lụi. Nhưng cùng với Đức Khôn Ngoan, mọi sự tốt lành đã đến với tôi. Nhờ tay Đức Khôn Ngoan, của cải quá nhiều không đếm xuể... Đức Khôn Ngoan là kho báu vô tận cho con người. Chiếm được Đức Khôn Ngoan là được nên bạn hữu với Thiên Chúa, và được Ngài tin cậy, vì đã tiếp nhận những lời dạy dỗ bảo ban.

(Kn 7,8-11.14)

Hãy nhìn lại các thế hệ ban đầu mà xem: nào có ai tin vào Đức Chúa mà bị hổ thẹn bao giờ? Hay có ai bền tâm kính sợ Ngài mà bị bỏ rơi? Hoặc có ai kêu cầu Ngài mà bị Ngài khinh để?

Hỡi các con, hãy nghe cha đây, và làm thế nào để các con được cứu độ. Đức Chúa làm cho người cha được vẻ vang vì con cái, cho người mẹ thêm uy quyền đối với các con. Ai thờ cha thì bù đắp lỗi lầm, ai kính mẹ thì tích trữ kho báu. Ai thờ cha sẽ được vui mừng vì con cái, khi cầu nguyện, họ sẽ được lắng nghe. Ai tôn vinh cha sẽ được trường thọ, ai vâng lệnh Đức Chúa sẽ làm cho mẹ an lòng.

(Hc 2,10; 3,1-6)

BÀI HỌC:

Văn chương Khôn ngoan là suy tư của các hiền nhân Israel về thân phận con người, về hạnh phúc cuộc sống thực tế như: làm sao để thành công ở đời; tại sao có đau khổ; báo ứng thưởng phạt ở chỗ nào,...

Sự Khôn ngoan dừng lại ở cuộc sống đời thường. Thiên Chúa dùng những nghiên cứu này để ban một ánh sáng mới về những vấn đề đau khổ về vận mệnh con người sau cái chết, về việc làm tông đồ với người dân ngoại.

Sách Châm ngôn dựa vào việc kính sợ Thiên Chúa và vào ý muốn của Ngài để kêu gọi người ta biết tự chủ và sống tiết độ. Luân lý này nhằm củng cố sự thuận hòa trong gia đình và ngoài xã hội, với mục đích làm cho con người sống hạnh phúc. Sự đối chọi khôn ngoan-dại khờ; công chính-bất chính; lòng đạo-vô đạo. Khôn ngoan đích thực là lòng kính sợ Thiên Chúa. Những đức tính mà **sách Châm Ngôn** đề cao nhiều khi không có tính cách trực tiếp tôn giáo (như chăm làm việc, lịch sự, mực thước, ngay thẳng,...) nhưng giúp Kitô hữu đặt nền nhân bản vững chắc hợp với phẩm giá con người, nhờ đó có thể xây dựng tòa nhà siêu nhiên. Tuy nhiên sách Châm Ngôn có một thiếu sót lớn là chỉ biết có thưởng phạt ở trần thế.

Quan điểm: Làm lành được thưởng, làm ác bị phạt ngay tại trần thế không đứng vững qua cuộc đời ông Gióp. Phải đợi vài thế kỷ nữa, niềm tin về sự sống lại (Maccabê, Đaniel) và linh hồn bất tử (sách Khôn ngoan) mới rõ rệt và đưa đến gần giải đáp chính xác.

150 Thánh vịnh là lời cầu nguyện được Thiên Chúa linh hứng, giúp con người ca ngợi những kỳ công của Thiên Chúa trong công trình tạo dựng và trong Lịch Sử Cứu Độ. Thánh Vịnh được Chúa Kitô dùng để cầu nguyện, là yếu tố chính yếu trong kinh nguyện của Hội Thánh, và thích hợp cho con người trong mọi hoàn cảnh, qua mọi thời gian.

CẦU NGUYỆN:

Lạy Chúa, xin cho con đức tin sáng suốt để con thấy được thế giới, thấy được Đấng Vô Hình rất gần gũi thân thương mà mắt phàm không thấy, thấy được Đức Kitô nơi những người nghèo khổ. Xin cho con đức tin vui tươi, hạnh phúc vì biết những gì đang chờ mình ở cuối đường, sung sướng vì biết mình được yêu ngay giữa những sa mù của cuộc sống.

CÂU HỎI THẢO LUẬN:

1. Quan niệm của Cựu Ước về thưởng phạt thế nào? Có điều gì chưa đúng?

2. Tại sao Thiên Chúa rất nhân lành mà lại dựng nên hỏa ngục?

PHONG TRÀO:

LỊCH SỬ PHONG TRÀO

+ Năm 1865, từ Hội Tông Đồ Cầu Nguyện, hai Linh mục Léonard Cross và Ramadiere đã quy tụ các em thiếu nhi thành một đoàn thể có tổ chức và mệnh danh là Đạo Quân riêng của Đức Giáo Hoàng để hỗ trợ công tác truyền giáo của Hội Thánh.

+ Năm 1910, qua Sắc Lệnh Quam Singulari, Đức Giáo Hoàng Piô X mong muốn và cổ võ các thiếu nhi được rước lễ sớm, Phong Trào Nghĩa Binh Thánh Thể được chính thức thành lập tại Pháp năm 1917 do một cha Dòng Tên là Besssiere với mục đích bảo vệ tâm hồn các em khỏi bị cuốn theo phong trào tục hoá đang lan tràn trong các trường học Công Giáo Pháp lúc bấy giờ. Phong Trào trực thuộc Hội Tông Đồ Cầu Nguyện.

NHÂN BẢN: MỘT SỐ SINH HOẠT ĐỜI TƯ

Nhà cửa phải giữ gìn đơn sơ, trật tự và sạch sẽ: vật dụng trong nhà đừng quá sang trọng, cầu kỳ, màu mè; nhưng phải giản tiện, gọn gàng, sắp xếp ngăn nắp, trật tự. Sạch sẽ là phải lau quét dưới đất, trên trần cho sạch bụi, mạng nhện. Việc chăn nuôi là tốt, nhưng đừng biến nhà ở thành chuồng gà, chuồng lợn khiến khách vào nhà phải đi qua một góc sân đầy phân rác hôi tanh.

TRÒ CHƠI: TÌM BẠN

Cho các em tập họp hàng dọc trước. Cần nhận định rõ đội của mình, số quân đều nhau. Mỗi đội chọn cho mình 1 con vật tượng trưng, và kêu lên tiếng kêu của nó (vd: chó: gâu gâu; gà: cục tác, cục tác...). Mỗi em 1 khăn quàng cổ. Sau khi đã biết mình là loài gì rồi (gà, vịt...), Trưởng cho các em thay đổi đội hình.

Tập họp vòng tròn, chạy theo thứ tự mỗi đội 1 em, không chạy theo đội của mình (vd: 1, 2, 3, 4...Gà, vịt, chó, mèo) Sau đó, các em tự bịt mắt bằng khăn của mình. Trưởng thổi hiệu lệnh chơi: tất cả kêu lên tiếng con vật mình chọn, nhận ra nhau, tụ họp lại thành 1 đội của mình như ban đầu.

Có thể linh hoạt trò chơi: sau khi buộc khăn bịt mắt, có thể nắm tay nhau đi vòng tròn hát 1 bài hát vui- Rồi mới ra lệnh tìm nhau. Trò chơi cần sự trung thực.

- Nhà chung cư: muốn bảo vệ và duy trì hòa khí chung, cần lưu ý:

* Hãy quý sự hòa bình và tự do cá nhân.

* Ý tứ kẻo chuyện bé gây phiền phức cho nhau: tiếng động, nước sôi,... nhất là những lúc nghỉ trưa và tối. Bất cứ việc gì cũng phải xét cẩn thận. Đừng nghe lời nói ra nói vào. Khi nói với nhau phải nhẹ nhàng,

đừng nói bóng nói gió. Về vệ sinh chung nên phân công đồng đều (việc quét rửa sân, nhà tắm...), giúp đỡ nhau trong cơn hoạn nạn. Không nên thân quá rồi ít lâu thành thù nghịch. Hãy quí nhau như khách để tránh mất lòng về sau.

* Người ở nhà dưới phải giữ giới hạn của nhà mình (khi dội nước, chẻ củi, chẳng hạn), khi có người ra vào hỏi thăm người ở trên.

* Giờ ăn uống không nên dòm vào tận mâm cơm xem người ta ăn gì. Giờ ngủ nghỉ phải nhẹ nhàng.

* Đừng nghe trẻ con, có khi trẻ con xích mích, người lớn nóng nảy chửi chó mắng mèo....làm phiền lòng nhau.

- Nếu không may gặp người láng giềng ăn nói ngang tàng, thiếu lịch sự, tốt hơn là chịu thua "vì có những điều, người lịch sự không thể tranh hơn kém".

- Đối với chính mình: Chúng ta phải sống lịch sự cả khi ở một mình nữa. Như vậy ta sẽ có tập quán tốt. Trái lại, nếu không lịch sự với mình, ta dễ bất lịch sự với người. "Ai có thói quen bất nhã với mình, thì dễ vô lễ với tha nhân". Dù không ai thấy ta, cử chỉ, hành động của ta đều phải theo phép lịch sự, không phải vì đẹp lòng tha nhân nhưng vì yêu lịch sự, vì Thiên Chúa luôn thấy ta mọi lúc, mọi nơi.

NỤ CƯỜI CHO NGƯỜI

Bài 19

CHÚA GIÊSU RAO GIẢNG NƯỚC TRỜI

LỜI CHÚA:

Khi Đức Giêsu nghe tin ông Gioan đã bị nộp, Người lánh qua miền Galilê. Rồi Người bỏ Nadarét, đến ở Caphácnaum, một thành ven biển hồ Galilê, thuộc địa hạt Dovulun và Náptali, để ứng nghiệm lời ngôn sứ Isaia nói: "Này đất Dovunlun, và đất Náptali, hỡi con đường ven biển, và vùng tả ngạn sông Giođan, hỡi Galilê, miền đất của dân ngoại! Đoàn dân đang ngồi trong cảnh tối tăm đã thấy một ánh sáng huy hoàng, những kẻ đang ngồi trong vùng bóng tối của tử thần nay được ánh sáng bừng lên chiếu rọi." Từ lúc đó, Đức Giêsu bắt đầu rao giảng và nói rằng: "Anh em hãy sám hối, vì Nước Trời đã đến gần."

(Mt 4,12-17)

BÀI HỌC:

Trước khi thiết lập Giao Ước mới, Chúa Giêsu đã đi rao giảng Nước Trời (còn gọi là Nước Thiên Chúa). Chúng ta đừng nghĩ Nước Trời là một nước nào đó ở trên trời, nhưng là Vương Quốc của Đấng ngự trên Trời. Đấng là Vua thống trị trời, đất, muôn vật.

Đức Kitô giúp chúng ta hiểu: vương quốc của Người vừa bên trong vừa bên ngoài. Đó là sự sống của Thiên Chúa trong tâm hồn người tín hữu, đồng thời cũng là xã hội tôn giáo mệnh danh là Giáo Hội. Vương quốc này có thể mở mang, cũng như Giáo hội được kêu gọi để ấp ủ mọi con người, thì tâm hồn người Kitô hữu cũng được tiền định để sống một đời sống luôn thân mật với Chúa Cha.

Ngay từ những ngày đầu đời sống công khai, Chúa Giêsu đã loan báo **Nước Trời** gần đến (Mc 1,14-15). Những phép lạ Người làm là những dấu chỉ sự hiện diện của Nước Thiên Chúa.

Tuy nhiên, vì Nước Trời là một thực tại vô cùng phong phú nên Chúa Giêsu đã dùng rất nhiều hình ảnh để diễn tả: Nước Trời giống như hạt cải, như kho tàng chôn giấu, như viên ngọc quí, như lưới cá, như men, như cánh đồng lúa mọc lẫn cỏ lùng (Mt 13)... Chính vì thế, người Israel đồng thời với Chúa Giêsu hiểu rất mơ hồ về Nước Trời. Các tông đồ cũng hiểu lầm. Dù sao, những hình ảnh đó cho thấy Nước Trời không phải là ảo tưởng, nhưng có thực và đang đến. Dấu hiệu Nước Trời đang đến đã được Chúa Giêsu biểu lộ qua việc xua đuổi ma quỷ, chữa lành bệnh tật (Mc 1,34), phục sinh kẻ chết... Chính Chúa Giêsu là Nước Trời đang đến giữa nhân loại (Lc 10,9).

Mọi người được mời gọi vào Nước Trời nhưng không phải mọi người đều được chọn: phải chỉnh tề khăn áo (Mt 22,11-14), phải sẵn sàng như trinh nữ khôn ngoan (Mt 25,1-13), phải sắp sẵn,... Tắt một lời, phải thỏa mãn điều kiện căn bản là "Sám hối và tin vào Tin Mừng (Mc 1,15). Đức Giêsu yêu cầu người ta tin vào 3 điểm:

+ Tin vào **lời giảng dạy** của Người, nghĩa là tin Đức Giêsu là Đấng Thiên Chúa gửi đến và lời Người là sự sống.

+ Tin vào **phép Thánh Thể:** nghĩa là tin Mình Máu Người ban là lương thực nuôi sống người Kitô hữu, vốn sẽ kết hợp mật thiết với Đức Giêsu.

+ Tin vào **hiệu quả sự đau khổ** của Người: nghĩa là tin rằng ơn cứu độ chỉ được thành toàn xuyên qua Thập Giá.

CẦU NGUYỆN:

Lạy Chúa Giêsu, Chúa đã rao giảng và mời gọi chúng con vào Nước Trời. Xin Chúa giúp chúng con biết lắng nghe Lời Chúa và thực thi việc sám hối, tin vào Tin Mừng để được sống trong Nước Chúa ngay khi còn ở trần gian này.

CÂU HỎI THẢO LUẬN:

1. Chúa Giêsu đã dùng những dụ ngôn nào để chỉ về Nước Trời? Tại sao để chỉ về Nước Trời Chúa lại dùng nhiều dụ ngôn như thế?

2. Tại sao "Sám hối và tin vào Tin mừng" lại là điều kiện để được vào Nước Trời?

PHONG TRÀO:

LỊCH SỬ PHONG TRÀO THIẾU NHI THÁNH THỂ

Năm 1929, nhìn thấy kết quả giáo dục thiếu nhi do Phong trào Nghĩa Binh Thánh Thể tại Pháp, hai linh mục Dòng Xuân Bích đã đem Phong trào Nghĩa Binh Thánh Thể vào Việt Nam và thành lập đoàn đầu tiên tại Hà Nội, và tiếp tục: Năm 1931 tại Huế, Sài Gòn; 1932 tại Phát Diệm và Thanh Hoá; 1935 tại Vinh và Vĩnh Long; 1936 tại Quy Nhơn; 1937 tại Thái Bình, Bùi Chu; 1951 tại vùng Mỹ Tho, Xuân Lộc, Phú Cường; Năm 1954, do biến cố di cư, gần một triệu đồng bào Công Giáo từ các Giáo phận Miền Bắc vào Nam, mang theo cả Phong trào Nghĩa Binh Thánh Thể, và tiếp tục phát triển mạnh tại đây.

Năm 1957, Các Giám Mục Việt Nam bổ nhiệm cha Micael Nguyễn Khắc Ngữ làm Tổng Tuyên Uý đầu tiên của Phong trào nghĩa Binh Thánh Thể.

Năm 1960, cha Micael làm Giám Mục Long Xuyên, Năm 1964, cha Phaolô Nguyễn Văn Thành được bổ nhiệm làm Tổng Tuyên Uý.

Năm 1965, hưởng luồng gió canh tân của Công đồng Vaticanô II Bản Nội Quy Thống Nhất được ban hành, theo đó, Nghĩa Binh Thánh Thể được đổi thành PHONG TRÀO THIẾU NHI THÁNH THỂ VIỆT NAM. Không chỉ lưu tâm đến đời sống cầu nguyện mà còn phải giáo dục đức tin cho Thiếu Nhi. Áp dụng phương pháp sư phạm mới phù hợp với tiến trình tâm lý của từng lứa tuổi, giúp các em giữ nếp sống đạo đức truyền thống bằng những sinh hoạt vui tươi lành mạnh.

TRÒ CHƠI: NGỌN LỬA THIÊNG

- Vật dụng: mỗi đội 3 cây nến trung thu.

- Tập họp các em theo đội hình bằng nhau về số quân. Trưởng trao cho mỗi đội 3 cây nến đốt sáng. Em đầu phải cầm mỗi tay 1 cây, và cây thứ 3 cầm ở giữa 2 tay (sáng kiến riêng của mỗi em). Sau còi hiệu, em đầu nhóm cố chuyển 3 cây nến sang em kế tiếp sao cho không rớt nến thứ 3 và không làm tắt nến.

Nếu 1 trong 3 cây còn sáng, thì còn có thể tiếp tục chuyền. Đội nào làm rớt 1 trong 3 cây coi như thua cuộc. Đội nào chuyền đến em cuối, em đó chạy lên chuyền lại cho em đứng đầu, và hô: "Kết thúc". Nến, lửa còn đủ là đội đó thắng cuộc.

NHÂN BẢN: QUẢNG GÁNH LO ĐI

- **Con người luôn bị dày vò, vì nhiều nỗi âu lo dằn vặt.** Người đau tim, nhức đầu, đau dạ dày, tóc bắt đầu bạc, trán nhăn nheo, mệt mỏi, buồn phiền... Con người bé nhỏ nặng trĩu ưu tư không bao giờ ở yên, và cứ thế người ta kéo lê một thân xác mệt mỏi, một tâm hồn day dứt. Có người mang một trái tim chỉ biết sống vì sợ chết, không biết sống hạnh phúc và an bình.

Phần lớn những lo âu mà mỗi ngày bạn vơ thêm vào, chồng chất trong lòng qua năm tháng, đang đầu độc và ngấm ngầm phá hoại cơ thể bạn. Cái đục khoét tâm hồn và thân xác bạn, không phải là những gì bên ngoài bắn vào, nhưng là những nọc độc bạn vẫn nuôi kín trong lòng:

* Lòng ghen tương núp sau những nỗi buồn, hờn dỗi, những lời nói hay thái độ hờn căm câm nín, giận dữ, báo thù.

* Căm tức, phẫn nộ vì không được chú ý nuông chiều,...

* Những nghi ngờ: tôi sẽ không thành công, việc khó quá, khả năng hạn hẹp, thiếu thông cảm.

* Những hối hận về quá khứ: "Giá mà tôi biết trước..."

* Những lời nói dối, thù hằn, phê bình tiêu cực, lăng mạ... tất cả những cái đó hoặc ở bên trong bạn, hoặc ở ngoài bạn nhưng luôn gây thương tích cho bạn trước khi gieo nọc độc cho người khác.

Một con chuột chết thối trong xó tủ sẽ không gieo dịch hạch được, nhưng nếu bạn vất nó ra ngoài nó sẽ tác hại. **Có những lo âu, sai lầm sẽ không gây tổn hại nếu bạn biết mau vất chúng đi xa mình.**

GẶP GỠ ĐỨC KITÔ

Bài 20

HỘI THÁNH TRONG CHƯƠNG TRÌNH CỨU ĐỘ CỦA THIÊN CHÚA

LỜI CHÚA:

Vậy vinh dự cho anh em là những người tin, còn đối với những kẻ không tin, thì viên đá thợ xây loại bỏ đã trở nên đá tảng góc tường.

Còn anh em, anh em là giống nòi được tuyển chọn, là hàng tư tế vương giả, là dân thánh, dân riêng của Thiên Chúa, để loan truyền những kỳ công của Người, Đấng đã gọi anh em ra khỏi miền u tối, vào nơi đầy ánh sáng diệu huyền. Xưa anh em chưa phải là một dân, nay anh em đã là Dân của Thiên Chúa; xưa anh em chưa được hưởng lòng thương xót, nay anh em đã được xót thương.

(1P 2,7.9-10)

BÀI HỌC:

Hội Thánh là dân được Lời Thiên Chúa kêu gọi và quy tụ thành Cộng đoàn gồm những người nhờ Đức tin và Bí tích Rửa tội trở nên con cái Thiên Chúa, chi thể của Đức Kitô và đền thờ của Chúa Thánh Thần.

Xưa Thiên Chúa đã chọn Israel làm dân của Ngài; Ngài hướng dẫn, giáo dục và ban tràn ơn lành cho họ nhưng Israel bất trung, nên Thiên Chúa đã chọn một dân mới gồm tất cả những người tin vào Chúa Giêsu, đó là Hội Thánh. Công đồng Vaticanô II dạy rằng: "Chúa Kitô là ánh sáng muôn dân, ánh sáng trước hết chiếu soi trên Hội Thánh để Hội Thánh dọi lại trên mọi tạo vật".

Qua đó, **Công đồng cho thấy Hội Thánh hoàn toàn tùy thuộc Đức Giêsu. Hội thánh không có ánh sáng nào khác ngoài ánh sáng của Đức Kitô.** Các Giáo phụ ví Hội Thánh như mặt trăng, phản chiếu ánh sáng mặt trời là Chúa Kitô.

Hội Thánh được hình thành qua nhiều giai đoạn theo sự sắp đặt của Chúa Cha: Được tiên báo khi nguyên tổ sa ngã, được chuẩn bị cách kỳ diệu trong lịch sử Israel thời Cựu Ước, được Chúa Kitô khai sinh nhờ cuộc Khổ nạn và Phục sinh *(Hội Thánh thực sự phát sinh do cuộc tự hiến hoàn toàn trên thập giá của Đức Kitô cho ơn cứu độ: như Eva được tạo hình từ xương sườn của Adam khi ông đang ngủ, Hội Thánh cũng phát sinh từ trái tim bị đâm thâu của Đức Kitô trên Thập Giá)*, rồi được Chúa Thánh Thần tỏ bày trong ngày lễ Ngũ Tuần và sẽ hoàn tất trong vinh quang ngày cánh chung.

Hội Thánh gồm hai yếu tố:

- **Yếu tố nhân loại:** là tổ chức hữu hình với cơ cấu, phẩm trật.

- **Yếu tố thần linh:** là một cộng đoàn thiêng liêng và là nhiệm thể Chúa Kitô mà chỉ con mắt Đức tin mới nhận ra.

Sứ mạng của Hội Thánh là loan truyền Nước Thiên Chúa mà Đức Giêsu đã khởi đầu và thiết lập giữa mọi dân tộc. Hội Thánh là dấu chỉ và khí cụ giúp toàn thể nhân loại kết hợp với Chúa và với nhau nên gọi Hội Thánh là Bí tích của ơn cứu độ. Trong Thánh Kinh, Hội Thánh được diễn tả bằng hình ảnh tòa nhà, vườn nho, đàn chiên, hiền thê và gia đình của Thiên Chúa.

CÂU HỎI THẢO LUẬN:

1. Chúa Giêsu thiết lập Hội Thánh để làm gì?

2. Hội Thánh được ví như "mặt trăng phản chiếu ánh mặt trời là Chúa Kitô" nghĩa là thế nào?

CẦU NGUYỆN:

Lạy Chúa Giêsu, xin giải thoát chúng con khỏi sự mê hoặc của kho tàng dưới đất, nhờ cảm nghiệm được phần nào sự phong phú của kho tàng trên trời.

Ước gì chúng con không bao giờ quay lưng lại trước những lời mời gọi của Chúa. Không bao giờ ngoảnh mặt để tránh cái nhìn yêu thương Chúa dành cho từng người trong chúng con.

PHONG TRÀO: LỊCH SỬ PHONG TRÀO THIẾU NHI THÁNH THỂ

Thiếu Nhi Thánh Thể Việt Nam đã được giáo quyền phê duyệt bằng văn thư số 16/74/GMĐT/TĐGĐ ngày 22/8/1974 và năm 2016 được Hội Đồng Giám Mục Việt Nam tái xác nhận trong hội nghị thường niên kỳ I họp ngày 4-7/4/2016. Đồng thời trao cho Đức Cha đặc trách Ủy Ban Giới Trẻ và Thiếu Nhi chịu trách nhiệm chăm sóc Thiếu Nhi Thánh Thể Việt Nam, lấy lời Chúa và Thánh Thể làm chất liệu để giáo dục và Thánh hóa Thiếu nhi (điều 3 và 4)

Năm 1972, đánh dấu mức trưởng thành của Phong Trào, Đại Hội Thiếu Nhi Thánh Thể Toàn Quốc VỀ ĐẤT HỨA I được tổ chức tại Bình Triệu và quy tụ được 2000 huynh trưởng từ các Giáo Phận trên toàn quốc.

Năm 1975, Phong Trào có khoảng 140.000 đoàn sinh; 3.800 huynh trưởng các cấp hoạt động trong 650 giáo xứ của 13 giáo phận trên toàn quốc. Trong đó, hai Giáo Phận đông đoàn sinh nhất là Xuân Lộc với 40.000 và Sài Gòn 38.000...

Ngày 20/8/2016 Đức cha Giuse Vũ Văn Thiên đã qui tụ các cha Tuyên Úy của 26 Giáo phận:

- Để nắm bắt tình hình Thiếu Nhi Thánh Thể trong các giáo phận.
- Thống nhất đường hướng giáo dục thiếu nhi theo nội quy Thiếu Nhi Thánh Thể.
- Các giáo phận hỗ trợ nhau trong việc giáo dục thiếu nhi và huấn luyện huynh Trưởng.
- Bầu tổng Tuyên Úy và Tuyên Úy 3 giáo tỉnh.

Năm 2017 Đức Cha Phêrô Nguyễn Văn Viên được bổ nhiệm phụ trách Ủy Ban Giới Trẻ và Thiếu Nhi.

- Ngài liên kết với mạng lưới cầu nguyện toàn cầu và Thiếu Nhi Thánh Thể toàn cầu.
- Điều chỉnh nội qui Thiếu Nhi Thánh Thể: các em thiếu nhi từ 5-18 tuổi chia làm 5 ngành theo lứa tuổi: **Chiên con** *(5-6 tuổi)*, **Ấu nhi** *(7-9 tuổi)*, **Thiếu nhi** *(10-12 tuổi)*, **Nghĩa sĩ** *(13-15 tuổi)*, **Hiệp sĩ** *(16-18 tuổi)*. Nhất trí việc Huynh trưởng phải là Giáo lý viên.
- Thống nhất tổ chức đại hội mừng 100 năm Thiếu Nhi Thánh Thể (2017) theo các giáo tỉnh, và toàn quốc ngày 22-23/8/2018 tại La Vang, Huế.

TRÒ CHƠI: NỐI KẾT TÌNH NGƯỜI

Chia đều các em thành từng tốp nhỏ, mỗi tốp 4 em, mỗi em 1 khăn quàng. Vạch mức khởi hành cách mức đến 10m.

Sau hiệu lệnh, em đầu tiên mỗi tốp sẽ nhảy lò cò lên chạm mức đến, rồi lò cò về mức khởi hành để kết thân với 1 em khác. Em tiếp theo sẽ dùng khăn buộc chân phải của mình với chân trái của bạn. Thế là 2 em mà chỉ có 3 chân - Rồi cùng nhau đi lên đích, quay về kết thân thêm 1 em nữa, lần nào kết thân thì cột chung chân vào với nhau.

Cuối cùng, tốp nào nhanh nhất và toàn cuộc chơi không bị té là thắng cuộc.

NHÂN BẢN: **ÂU YẾM MỘT LÝ TƯỞNG**

- Hãy có một lý tưởng, ngắm nghía nó, yêu nó tha thiết như người ta mê say người yêu, bạn sẽ có một ý chí gang thép. Không bao giờ người ta muốn cái gì mà người ta không biết. Cũng thế, bạn không thể thi hành điều gì mà bạn không có ý nghĩ về nó. Hãy biết muốn cách mạnh mẽ, hãy có một lý tưởng, nó là động lực thúc đẩy ý chí của bạn.

- Những gì bạn suy tính làm phải được hoạch định từng chi tiết trên mặt giấy. Sau khi quyết định thi hành lý tưởng và chương trình rồi thì dù gặp chướng ngại nào: bị dư luận bình phẩm, dù thấy trong mình mệt mỏi cũng không nản lòng. Cương quyết sống trung thành với lý tưởng và chương trình để đi đến thành công rực rỡ. Sự cố gắng như vậy sẽ nuôi dưỡng ý chí của bạn.

- Nếu bạn thường giao du với những kẻ có đầu óc nhu nhược, yểu điệu, nói năng như rên rỉ thì nhất định bạn sẽ thành người nhụt chí. Hãy giao du với những người có tính quả quyết, mỗi lời nói như đinh đóng cột, ý chí thể hiện trên mắt họ, lối đi đứng biểu lộ ý chí anh dũng. Thấy họ có ý chí tự nhiên bạn cố gắng có ý chí như họ.

BÀI CA PHỤC VỤ

Mi Trầm

chói, Người đến nơi đây nối lại yêu thương.
Trong mọi nơi, trong mọi lúc, tinh thần phục
vụ bừng sáng như đuốc thiêng soi lòng muông
thú, như ánh đăng soi vào hận thù, soi vào ngục
tù, soi vào cõi âm u. Phục
vụ là cho không. Phục vụ là quên mình. Phục
vụ không đòi đền đáp. Phục vụ ân nghĩa không
chờ. Phục vụ là cho không. Phục
vụ là quên mình. Phục vụ là cho không. Phục
vụ vì Chúa Ki - tô.

NGHĨA SĨ CA

Vui ca lên Nghĩa Sĩ đời đầy diễm phúc. Hồn thanh
xuân say niềm lý tưởng cao xa. Vì Nghĩa ra đi là đi chinh
phục, đường xa bóng Chúa đang chờ đợi ta. Một đời
trẻ trung thành nồng hậu sức thiêng, hùng
dũng, trong sạch, mạnh mẽ đức tin. Tình bằng
hữu trung thành một dạ vững kiên, tôn quý trách
nhiệm, sống gương hy sinh. Nghĩa sĩ Việt Nam sẵn sàng hùng
tráng, trong sạch, hăng hái và quyết tiến bước. Lửa thần nung
nấu tâm can không ngừng, mầm thiêng ta gieo khắp nơi xa
gần. Lý tưởng siêu nhiên thành tâm yêu mến, danh Cha cả
sáng Nước Cha trị đến. Noi gương nhiệt thành của Thánh Phao
Lô, xông pha lên đường làm chứng Phúc Âm.

KINH TỐI

Trang nghiêm
Trời đã xế chiều Giê-su ơi, con nhờ
tay Mẹ Ma - ri - a, Mà dâng lên Chúa,
dâng chút lời cám ơn, dâng trót cả xác hồn.
Các việc con làm, các lời con xin, cùng với
mọi khó nguy con chịu trót một ngày qua.
Cùng với bóng chiều tà, Giê-su, Ma - ri - a,
con hòa ca dâng về nơi bao la. Chúa
ban phép lành, một đem ngủ an bình,
hồn trong xác tươi xinh.